

VERSLAG

Commissies Algemeen Bestuur en Samenleving BV22.0052

Datum vergadering : 18 mei 2022

Aanwezig in de raadszaal:

Commissieleden:

WIJ Lansingerland : Mark Bik, Ton Jansen, Leon Hoek,
Leefbaar 3B : Don van Doorn, Johan Philippons, Terry Duivesteijn, Marjolein Gielis,
Carin van Rooijen, Leon Erwich
CDA : Jan Willem van den Beukel, Job Halkes, , Nelleke Bouman,
Dave Bergwerff, Rita Leijendekker
VVD : Ed van Santen, Theo van Son, Marloes Draak, Eric Kampinga
D66 : Brecht Weerheim, Erik Jonker, Bert Bakker, Sander Smolders
CU : Sam van Egmond, Paul Lieverse, Annette Molenaar-Van der Beek
GroenLinks : Menno Duk, Manon van Splunter, Selgei Gabin, Marko Ruijtenberg
PvdA : Hamid Azzouzi, Nanno Scheringa, Sonnie Biharie, Petra Verhoef

Burgemeester

: Pieter van de Stadt

Wethouders

: Kathy Arends, Titia Cnossen

Voorzitter

: Jan Pieter Blonk

Commissiegriffier

: Lianne van den Houten, Rianne Kokke

Afwezig

WIJ Lansingerland : Petrine van Olst, Chantal van Weede, Abdel Afalah
CDA : Michel Krieger
CU : Kees Willen Markus, Lenneke Maasland
VVD : Boris Wezenberg, Matthijs Machielse
D66 : Michiel Muis, Eva Heijblom
PvdA : Valmir Xhemali

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter, om 20.00 uur: Het is acht uur. Ik open de gecombineerde vergadering van algemeen bestuur en samenleving van de gemeente Lansingerland. Het is vandaag 18 mei 2022. Mede namens de commissiegriffier welkom aan de commissieleden, burgemeester, wethouders, insprekers, andere aanwezigen op de publieke tribune, ambtenaren, vertegenwoordigers van de pers en de kijkers op de webcast. Ik heb bericht van verhindering gekregen van Lenneke Maasland van CU, P. van Olst van WIJ en Kees-Willem Markus. Misschien nog een paar, maar dat is een beetje onduidelijk, maar dan meld ik het later nog wel, als ik iemand vergeten ben.

2. Insprekers

De voorzitter: We hebben vanavond 3 insprekers. Allen spreken in over agendapunt 6.a consultatie voorlopig pakket participatietraject RTHA. Mevrouw Annemiek Boxem gaat het hebben over het inzetten van het burgerberaad voor het vraagstuk RTHA, mevrouw Jet Grimbergen voor het VPP RTHA en de heer Bosman voor dezelfde tekst. U heeft maximaal 5 minuten. Na uw inspreken is er de mogelijkheid voor commissieleden om n.a.v. de inspraak nog wat verhelderende vragen te stellen.

Inspreker 1:

Mevrouw Van Boxem: Dank u wel dat ik hier mag zijn. Mijn naam is Annemiek Boxem en ik wil dit spreekrecht gebruiken om u te wijzen op een fenomeen, dat in veel landen goed werkt, maar in Nederland nog niet veel wordt toegepast. Er bestaat een manier om een oplossing te vinden voor moeilijke, politieke beslissingen. Beslissingen die vaak vragen om een lange termijnvisie. Ik heb een podcast geluisterd van Eva Rovers. Zij heeft verteld over het fenomeen burgerberaad. Ik wil u bij deze uitnodigen om dit ook te luisteren of te lezen. Het heet: nu is het aan ons. De ondertiteling: komen politici er niet uit, in deze landen vragen ze het de burger. Zij legt in het stuk heel duidelijk uit hoe je een burgerberaad in kan zetten voor moeilijke politieke kwesties. Omdat mijn spreekrecht beperkt is in tijd, kan ik u slechts een klein beetje toelichten wat een burgerberaad is. Als u het verhaal kent van Eva Rovers kan ik u verzekeren, dat u ook enthousiast wordt. Het is een uitstekend middel om ook het

vertrouwen en betrokkenheid in de politiek te vergroten. Een burgerberaad bestaat uit een groep mensen van ongeveer 100 deelnemers, die staan voor een dwarsdoorsnede van de bevolking. Theoretisch opgeleid, praktisch opgeleid, ongeschoold, mannen en vrouwen met diverse etnische achtergronden en goed verspreid over de regio. Deze mensen worden geloot. Je kan je niet opgeven, je wordt benaderd. Deze groep mensen wordt goed gefaciliteerd om het dialoog aan te gaan. Met nadruk op het dialoog en niet op een debat. Ze nodigen allemaal experts uit en ervaringsdeskundigen om zich te laten informeren. Echt goed getrainde gespreksleiders leiden de burgers naar een uitkomst met oplossingen. De kernwoorden zijn transparantie en het vertrouwen in de eigen burger. Door het inzetten van een burgerberaad wordt de koers niet beïnvloed door lobbyisten en een politieke agenda. Er zijn in het hele land, ook in Lansingerland, onderwerpen die eigenlijk niet op te lossen zijn binnen de politiek, omdat het een lange termijnvisie vraagt. Mede doordat er na 4 jaar weer een nieuwe coalitie of gemeenteraad aan de slag gaat, zijn lange termijnvisies moeilijk vast te houden. Velen van u kennen mij als voorvechter van een rustige leefomgeving in de nachturen. Het besluit rondom infrastructuur en de toekomst van de luchthaven vind ik een uitstekend onderwerp voor een burgerberaad. Een burgerberaad start je niet met een gesloten vraag: ik ben voor of tegen een vliegveld. Het is een open vraag: moet het vliegveld groeien, gelijk blijven of krimpen? De deelnemers laten zich informeren door de experts, die kunnen worden uitgenodigd. Er is ook een mogelijkheid om het beraad ongevraagd te informeren. Dus zowel voorstanders als tegenstanders kunnen hun zegje doen. Er is rondom dit onderwerp veel achterdocht ontstaan. Veel wetenschappelijk onderzoek geeft aan, dat groeiende luchtvaart geen goed idee is. Joost Schrijnen heeft aangegeven, dat er geen draagkracht is in de regio. En er is recentelijk een boek verschenen: de blauwe fabel. Daarin wordt gesproken over krimp. In het voorstel dat nu op tafel ligt, wordt toch weer gesproken over groei. Ik vind dit onbegrijpelijk. Maar als een burgerberaad aan de slag gaat met dit onderwerp, weten we zeker dat dit de echte mening is vanuit de hele regio. En dat is, denk ik, wat we willen. Een echt democratisch besluit. Niet alleen Lansingerland zou in dit burgerberaad moeten zitten. Ik denk aan een straal van 20 kilometer geheel om Rotterdam heen. De bewoners van de regio zijn heel goed in staat om aan te geven hoe de toekomst eruit moet komen te zien: groei, gelijk of krimp. Als we kijken naar de ervaringen tot nu toe, voornamelijk in het buitenland, kan het burgerberaad een reeks aan oplossingen bieden. Daar ben ik van overtuigd. U kunt naar de podcast van Eva Rovers luisteren op Spotify en lezen en luisteren bij de Correspondent. Hartelijk dank voor uw aandacht.

De heer Bergwerff, CDA: Mevrouw, bedankt voor uw inspraak, heel fijn. Er zijn bewonersvertegenwoordigers geweest wat betreft het plan dat nu voor ligt. Dat er 2 van de 4 opgestapt zijn, is een tweede, maar bent u zich ervan bewust, dat dat wel de gang van zaken was? Mevrouw Van Boxem: Ik ben het met u eens. Ik ben niet zo lang geleden hier geweest, daar was Thea van de Coevering aan het woord. De BTV was daar ook bij aanwezig met veel frustratie. Naar hun mening zijn ze er niet uitgestapt, maar uitgezet. Ik kan het niet als leek beoordelen. Ik kan er niet achter komen of dat terecht was of hoe dat precies gelopen is, maar dit dossier hangt vast aan achterdocht. Er zijn heel veel mensen die niet geloven in politieke besluitvorming. Er is veel wantrouwen richting de politiek, landelijk en gemeentelijk. Ikzelf strijd nu al 4 jaar voor mijn nachtrust. Ook ik krijg weinig gehoor en ik heb dagen dat ik dit niet kan. Vandaag heb ik een goede dag, ik ga de strijd weer aan. Zoveel vraag ik, denk ik, niet alleen mijn nachtrust. Ik heb sterk het gevoel dat lobby in dit land, vliegtuigen, in Amerika kennen we het voorbeeld van de wapens, in mijn ogen moet een vliegveld op dit moment krimpen als je kijkt naar het klimaat en de geluidsoverlast. Ik heb geluisterd naar de podcast van Eva Rovers, dat is pas democratie. Een gemeenteraad kan eigenlijk voornamelijk korte termijnbeslissingen nemen. Als ik kijk hoe Thea van de Coevering en de BTV nu tegenover elkaar zijn komen te staan, terwijl Thea van de Coevering naar mijn idee maar 1 persoon is, die niet heel erg open staat voor alle meningen. De voorzitter: We gaan niet mevrouw Van de Coevering hier beoordelen. De vraag is beantwoord.

De heer Kampinga, VVD: Annemiek, hallo. Ik ga je straks, zonder je naam te noemen, in mijn spreekbeurt noemen. Nachtrust. Recht op rust, een heel goed uitgangspunt. Mijn vraag is: vorige week was hier professor Van der Steen en die heeft een heel mooi verhaal gehouden over burgerparticipatie in al zijn facetten. Eigenlijk is wat u noemt ook een facet ervan. Heeft u dat gezien? Mevrouw Van Boxem: Nee, dat heb ik niet gezien. De heer Kampinga: Het mondelinge gedeelte is terug te zien op de webcast. Mevrouw Van Boxem: Dank u wel voor de tip.

Inspreker 2:

Mevrouw Grimbergen: Dank je voor het mogen spreken hier in Lansingerland. Ik wil beginnen met mijn conclusie voor het geval dat mijn verhaal wat langer uitvalt. De conclusie is, dat ik u allen, gemeenteraad, vraag uw verantwoordelijkheid te nemen naar alle Lansingerlanders. Zij rekenen op u en wijzen dit voorlopige pakket participatietraject RTHA af. Ik vraag u een gezamenlijke motie in te dienen en op inhoud uitwerkingen te eisen op alle onderdelen. Dat is mijn eerste conclusie. Doet u dat niet en gaat u akkoord met 1 op 1 dit pakket, dan zal de minister zeggen: er is regionaal draagvlak. Dan heeft u te maken met hetgeen ik u in een korte notitie heb toegestuurd. Punt 2. Ik raad u aan de notitie van

mevrouw Thea van de Coevering te lezen. Thea van de Coevering en de BTV zijn het op heel veel onderdelen eens. Als u die notitie leest, dan zult u zien, we hebben deze notitie wel vier keer gelezen en die vierde keer hebben we samen gelezen. We komen beiden tot de conclusie: 1. dat de nachtrust met de helft wordt verminderd en 2. er wordt op 4 manieren in het pakket op een hele slimme manier uitgegaan naar groei. Dat heeft u ook in mijn notitie kunnen lezen. 3. kunt u hier iets aan veranderen, aan dit pakket? Mijn antwoord is: nee. 1. In dit pakket op pagina 4 staan 4 bullets. Nummer 2 en 4 zeggen, alles zegt: dit is op hoofdlijnen gebeurd, dit is het, er kan niets meer aan veranderd worden. Hoofdlijnen. 2, vierde bullet. Het is het uiterst haalbare. En alinea nummer 5 zegt: alles hangt met alles samen, dus het is een totaalpakket. Met andere woorden, ik ben nooit onderhandelaar geweest, er kan niets aan veranderd worden. Maar er is nog een tweede element en dat heb ik gehoord op 14 april bij de technische bijeenkomst. Degene die dit participatieproces heeft georganiseerd, ene meneer B, één van de CDA'ers vroeg: er is zoveel onduidelijk hier en er moet nog zoveel uitgerekend worden, hoe gaat dat verder? Deze organisator of die onafhankelijke begeleider van dit participatieproces Wesselink van Zijst zei: er komen niet meer stukken, er komt niet meer informatie naar de gemeenteraden. Ik heb het genoteerd, omdat ik erbij was om juist deze zaken te horen. U bent er voor alle Lansingerlanders. Ik hoorde hier en daar in gesprek met de raadsleden dat er naar het kieskompas werd verwezen. 75% van de Lansingerlanders vindt het fantastisch, dat er een vliegveld is. 25% niet. Ik heb nog even gekeken naar hoeveel inwoners we tegenwoordig hebben: rond de 63.000. Als dat mensen zijn, die er last van hebben, dan heb je dus zo'n 15.000 mensen die last van het vliegveld hebben. Dan reken ik nog niet de mensen van Wilderszijde, die 2.500 tot 3.000 woningen, ik kijk naar Jan-Willem van den Beukel, want ik heb ooit ingesproken op dit onderwerp, reken ik er niet bij, maar het zouden zomaar 8.000 of 9.000 mensen extra kunnen zijn. Dan hebben 25.000 Lansingerlanders last van dit vliegveld. Met dit VPP, voorlopig pakket, dat 1 op 1 naar de minister zou kunnen, extra last omdat er op 3 punten groei zit. 1. De 50/50 regeling. Er komen stillere vliegtuigen, geloof het niet mensen. Die airbus 320 neo of 21 gaat 16.000 kg meer wegen en die metingen zijn gedaan op hoogte bij de motoren. Zo'n vliegtuig moet 16.000 meer omhoog brengen en maakt meer lawaai. Kijk naar de metingen, door wie zijn ze gedaan. Zij gaan verdienen, als ze stiller zijn op theoretisch niveau, 50% van de ruimte die vrij komt. 3dB minder, wij horen dat niet, want de geluidsruijme wordt berekend op dagbasis, op gemiddelde basis. Dat betekent 13.000 extra vluchten. Thea kwam op 10.700 uit. We komen allebei op hetzelfde getal van 37 extra vluchten per dag. De voorzitter: Uw tijd zit erop, kunt u afronden? Mevrouw Grimbergen: Dan zal ik in 1 zin zeggen, dat splitsing van de geluidsruijme leidt tot meer groei. Dat de innovatie leidt tot meer groei, want alle innovatieve vluchten blijven buiten de geluidsruijme. En dat jullie nachtrust en mijn nachtrust zal. Kijk in de letterlijke tekst, in de conclusie staat: er komt een sluiting van 02.00 tot 06.00 ook voor het commerciële verkeer. Dat leidt tot overlast tot 02.00 uur. Ik heb het niet over alle uitstoot gehad. Ik ben bereid jullie allemaal nog 101 dingen meer te vertellen, die ik ook weet.

De heer Duk, GL: U heeft het heel erg over het geluid en terecht, denk ik. Maar er zijn ook andere milieueffecten, zoals geluidsoverlast, fijnstof en CO₂. Hoe is dat met die stillere vliegtuigen? Mevrouw Grimbergen: Ik heb helaas geen ruimte. Het is een onderdeel van mijn notitie over de gezondheidsrisico's van de uitstoot, CO₂, ultrafijnstof en allerlei andere giftige stoffen. In één zin: het meeste wordt niet meegenomen in het beoordelen van de luchtvaart.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Dank u wel voor uw inspraak, mevrouw Grimbergen. Ik hoorde u zeggen: u kunt hier niets aan veranderen, zoals het voorlopige pakket participatietraject er nu ligt, daar kunt u niets aan veranderen. Toch was mijn indruk, dat dit voorlopige pakket, dat we daar nog op kunnen reageren en dat dan in een vervolgtraject het uiteindelijke voorkeurscenario bepaalt hoe het luchthavenbesluit eruit gaat zien. In mijn gevoel is er nog ruimte om toch onze bezwaren of zorgen uit te spreken. Begrijp ik dat dan verkeerd? Mevrouw Grimbergen: Ik begrijp deze reactie, omdat overal waar wij komen er een presentatie door de luchthaven en de begeleiders van het participatietraject wordt gegeven. Men zegt dat het een voorlopig product is. Ik zei al, ik heb dit stuk 4 keer gelezen. Samen met Thea van de Coevering hebben wij ook gekeken naar wat er nou feitelijk staat. U weet wellicht, dan verwijs ik naar de bullets, alinea nummer 5 op dit pagina, u weet wellicht dat dit stuk voordat het bij u was al bij de minister lag en bij de Tweede Kamer met het nadrukkelijke verhaal dat het draagvlak in de regio breed was. Dus u was al akkoord voordat u het stuk had gezien. Dat is wat ik u daarop kan zeggen.

De heer Erwich, L3B: Ik had eigenlijk even een vraagje. U heeft de spreektekst ook gestuurd en ik zie daar dat de insprektekst is van BTV Rotterdam. Wat is uw hoedanigheid bij deze club? Mevrouw Grimbergen: Een paar maanden geleden ben ik lid geworden van de BTV, bewoners tegen vliegtuigoverlast. Ik ben hiervoor bij de FNV onderhandelaar geweest en ik weet: je moet je organiseren als je iets wilt veranderen. Dus ik ben daar lid geworden en actief. Ik ben nu een actief lid. Nee, ik zit niet in het bestuur, ik ben adviseur. Men heeft mij gevraagd of ik de contactpersoon voor Lansingerland wil zijn. De heer Erwich: Dus u bent de nieuwe contactpersoon voor de BTV? Mevrouw Grimbergen: Voor Lansingerland, ja.

De heer Hoek, WIJ: U heeft mij een beetje in verwarring gebracht en dat heeft te maken met het gegeven dat u zegt aan de ene kant: in feite heeft u hier geen invloed meer op. Dat zou natuurlijk heel erg wrang zijn. Aan de andere kant zegt u: kom met een motie. Hoe stelt u zich dat voor? Wat moet die motie behelzen? Mevrouw Grimbergen: Dat begrijp ik, daar ben ik niet erg duidelijk over geweest. Dat dit een eindproduct is, heb ik aan de hand van de tekst en dat de minister dit als eindproduct beschouwt als de gemeenteraden uit de omliggende gemeenten akkoord gaan, 1 op 1, zonder wijzigingen op het PPV. Als u niet akkoord gaat, zal de minister wel behoorlijk naar de gemeenteraden en de omwonenden moeten luisteren. Ik ben niet zo thuis in de gemeentepolitiek, maar ik dacht: verzin een list, gemeenteraad, en maak de minister duidelijk dat het niet door deze gemeenteraad wordt gedragen. Daar kan je van alles bij maken. Een motie, waarin je aangeeft: dit zit er in dit pakket, de nachtrust naar 4 uur, heel veel zaken die nog moeten worden uitgezocht, daar krijgen wij ook geen informatie meer over, zoals die jongens van het participatietraject zeiden, dus hier gaan wij niet mee akkoord. Dan heb je de ruimte. De minister moet dan de gemeenteraden van omliggende gemeenten raadplegen, want dan is er geen draagvlak.

De heer Smolders, D66: Dank u wel, mevrouw Grimbergen voor het inspreken. De zorgen die u deelt en ook anderen hebben gedeeld, die zien wij ook. Die nemen wij zeker ter harte. Ik heb ook nog een technische vraag. We gaan ervan uit, zeker als er groei is, dat de ruimte wordt gesplitst, dat de ruimte die er nu is naar de commerciële luchtvaart gaat, het handelsverkeer. Maar als ik een taart in tweeën splits, dan krijg ik niet een hele taart. Hoe zit dat? Mevrouw Grimbergen: Ik heb het er in Schiedam nog onlangs uitgebreid over gehad met een CRO-lid. Wat ik in die notitie schrijf is eigenlijk niet een uitbreiding van de geluidsruimte, dat gaat er uiteindelijk komen. De commerciële vliegmaatschappijen willen hun geluidsruimte vastklikken. Nu is het zo, dat we 1 geluidsruimte hebben en het maatschappelijk verkeer maakt daar onderdeel van uit. Wordt het maatschappelijk verkeer groter, dan gaat dat ten koste van het commerciële deel. Dat betekent, in Schiedam hoorde ik van een CRO-lid, regionaal overleg RTHA, dat de laatste jaren er een trend is dat het maatschappelijk verkeer toeneemt, dus ambulanceverkeer en politieverkeer neemt toe. Dat gaat dus nu in de huidige omzettingsregeling ten koste van de totale geluidsruimte. Dat vinden de commerciële niet aardig, maar de omwonenden willen dat niet graag veranderen als dat leidt tot meer geluid. Dus dat maatschappelijk verkeer zal groeien, commercieel zou gewoon vast willen klikken, dan gaat de geluidsruimte omhoog. L3B heeft in zijn programma, in mijn bijdrage heb ik de standpunten van de politieke partijen, L3B is een belangrijke partij hier, een groep voor Lansingerland, die geeft aan: die scheiding mag er niet komen. Een groter wordende geluidsruimte mag er niet komen. Dus alleen al op jullie programma's kunnen jullie dit pakket niet accepteren.

De heer Kampinga, VVD: Of er wel iets of niets gedaan kan worden, de brief die we gaan sturen naar die 3 mensen die dit hele traject trekken Van Zijst, Medema en Liebeek, die brief ligt al klaar, die zit bij de stukken. Wij willen juist als gemeente, het voorstel ligt er al, ik zal u vast verklappen dat wij daar in principe achter staan, dus de brief om nog dingen te verbeteren ligt er al. We gaan niet voetstoots akkoord met wat er nu ligt, echt niet. Mevrouw Grimbergen: Heel goed te horen, dat de VVD dit pakket ook niet accepteert. Ik hoop alleen dat andere partijen heel kritisch en samen met de notitie van mij ook die van mevrouw Coevering leest, want zij heeft echt heel scherp jullie geïnformeerd. Veel technischer nog dan ik kan, waar het niet goed zit met dit verhaal, dit VPP.

De heer Lieverse, CU: Ik had een interruptie op de heer Kampinga, maar zo werkt het niet, dus ik stel het uit tot de commissievergadering.

Inspreker 3:

De heer Bosman: Goedenavond, ik ben Arend Bosman uit Berkel en Rodenrijs, inwoner van Lansingerland en ook lid van de vereniging Bewoners Tegen Vliegtuigoverlast Rotterdam Airport, kortweg BTV. Ik ben in bewonersparticipatie met bewoners-vertegenwoordigers. Dat klinkt best goed en je denkt: ha, dat is democratisch, bewoners mogen ergens over meebeslissen of op zijn minst meepraten. Maar helaas, in het participatietraject luchthavenbesluit Rotterdam The Hague Airport gaat het om misleiding, die we zo goed kennen van de luchtvaartsector en gesteund door het luchtvaartministerie van Infrastructuur en Waterstaat. De luchtvaartbedrijven krijgen al decennialang ruim baan om te groeien, te groeien en nog eens te groeien. Omwonenden van vliegvelden proberen, ook al decennialang, gehoor te krijgen voor hun klachten over overlast en vervuiling door de luchtvaartbedrijven. Maar zij hebben al die jaren niets gekregen, behalve steeds meer herrie en vervuiling. Deze poster is een poster uit 1971, 50 jaar geleden. Zestienhoven, nee. Toen ging het er al over. De luchtvaartsector en het ministerie misleiden ons omdat ze zich beroepen op de mythes van elektrisch vliegen, waterstofvliegen, schone vliegtuigbrandstof, stille motoren, niet bestaande innovaties en meer van dat soort ongelofelijke en niet realistische beelden. Het is puur wensdenken. Op grote schaal schoon, duurzaam en stil vliegen met de passagiersaantallen van nu,

dat bestaat niet. Het gaat er de komende tientallen jaren ook niet van komen en hoogstwaarschijnlijk niet voor het eind van deze eeuw. U kunt gerust uw licht opsteken bij deskundige specialisten en onderzoekers van de universiteiten. Ze zullen u bevestigen dat het mythes zijn, zoals ze dat al vaker gedaan hebben, bijvoorbeeld in de Tweede Kamer. U denkt misschien nog altijd dat omwonenden daadwerkelijk meepraten of zelfs meebeslissen. Er zijn immers bewonersvertegenwoordigers voor aangesteld. Maar er is helemaal geen sprake van vertegenwoordiging van bewoners. Voor zover ze nog deelnemen hebben ze geen bewonersachterban en geen mandaat om namens bewoners te spreken. Dat blijkt ook wel uit de resultaten in het nu voorliggende voorlopige pakket. Bewoners willen de luchtvaart krimpen of liever nog het vliegveld sluiten om plaats te maken voor het groene Rotterdam Central Park. Dat is de enige manier om de uit de hand gelopen overlast en vervuiling te verminderen. Ondanks hun ongetwijfeld goede bedoelingen hebben de zogenaamde bewonersvertegenwoordigers niets in die richting bereikt. Krimp of sluiting van het vliegveld kon zelfs niet geagendeerd worden. De enige vereniging met een echte bewonersachterban, de vereniging BTV, participeerde heel even mee, maar werd van het begin af aan tegengewerkt en geschoffeerd, bijvoorbeeld bij de resultaten van de Joint Fact Finding. Uiteindelijk werd de BTV onder valse voorwendselen uit het verdere traject geweerd. Een misselijke truc met een plotselinge geheimhoudingsclausule, bedacht om de lastige vereniging te weren. Deze ondemocratische houding is zelfs doorgedrongen tot in deze raadzaal. Ondanks nadrukkelijke verzoeken van omwonenden uit Lansingerland mocht de BTV drie weken geleden niet het woord namens hen voeren. Twee dagen geleden is in Schiedam een vergelijkbare bijeenkomst wel ordelijk verlopen. De BTV is daar uitgenodigd om namens bewoners het woord te voeren. Dat kan dus ook gewoon, gemeente Lansingerland. De lucht is van ons allemaal en niet van de luchtvaartbedrijven, ook al doen ze alsof dat wel zo is. De luchtvaartbedrijven zouden ons moeten komen smeken of ze alsjeblieft door onze lucht mogen vliegen om herrie en gifstoffen over ons uit te storten. Maar helaas, wij moeten het doen met een ondemocratisch en zwaar gemanipuleerd participatietraject. In de zin van participatie van bewoners is het traject een fiasco. Het heeft niets met bewonersparticipatie te maken. Er is niets voor bewoners bereikt, behalve meer groei, meer herrie en meer uitstoot. De minister heeft laten uitlekken dat als een gemeente de plannen niet afwijst deze zullen worden beschouwd als maatschappelijk gedragen, zodat de plannen volgens hem kunnen worden uitgevoerd. Ik roep u op om deze ergerlijke en ondemocratische gang van zaken niet te valideren. Trap er niet in. Verzet u tegen deze plannen. De bewoners zijn niet of nauwelijks gehoord en hebben er genoeg van. Neem ze in bescherming tegen deze plannen. Start met openbare en niet geheime bewonersparticipatie zonder bij de luchtvaartsector aan te schuiven. Misschien moet dat wel die burgerraad zijn die door inspreker werd genoemd. De luchtvaart eruit, bewoners erin.

De heer Kampinga, VVD: Ik heb even gezocht naar wat er in Schiedam heeft plaats gevonden. Het was hier een fiasco. Kunt u iets zeggen over hoe het daar gelopen is? De heer Bosman: Ik ben er zelf niet bij geweest, ik heb het online gezien. Daar is de BTV uitgenodigd om te komen spreken om hun visie te geven namens bewoners in Schiedam. Hier in Lansingerland is een meneer neergezet om dat allemaal tegen te houden. De BTV mocht hier niet spreken, want het waren Rotterdammers. De heer Kampinga: Dat was van tevoren afgesproken met de onafhankelijke gespreksleider. De voorzitter: Dit is geen verhelderende vraag. Ik hecht eraan om aan de procedures te houden, anders wordt het een Poolse landdag.

3. Vaststelling verslagen d.d. 13 april 2022 (algemeen bestuur) en 14 april 2022 (samenleving)
De voorzitter: Er zijn geen wijzigingen binnen gekomen. Dan zijn deze 2 verslagen vastgesteld.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen
De voorzitter: Ik heb een punt over de spreektijden. Bij agendapunt 6.a consultatie voorlopig pakket participatietraject RTHA is een langere spreektijd van toepassing. Dat betekent 9 minuten per fractie en dat omvat 2 termijnen, eerste en tweede termijn, en het omvat beantwoording van interrupties. Eerst hadden we 5 minuten eerste termijn, 3 minuten tweede termijn en de interrupties hadden we niet meegenomen. Nu is het één geheel van 9 minuten. U mag het zelf weten, als u uw eerste termijn langer maakt, prima, dan wordt uw tweede termijn korter. Dus een totaal van 9 minuten staat op het scherm. Als u in het rood komt, zit uw spreektijd erop. Zo simpel is het. De heer Van den Beukel: Agendapunt 5.b vind ik ook van groot belang, daar hebben we reguliere spreektijden, terwijl we er niet voor niets een uitgebreide beeldvorming over hebben gehad, omdat er veel over te zeggen valt. Ik zou willen voorstellen om de spreektijden voor mijn fractie, maar misschien voor iedereen, ik zou de behoefte hebben om de spreektijd bij RTHA ook van toepassing te verklaren op de VRR, dus ook 9 minuten te kunnen spreken over Oekraïners. De voorzitter: U wilt ook 9 minuten totaal voor de huisvesting Oekraïners in Lansingerland. We gaan even kijken hoe dat ligt in de commissie. Mevrouw Verhoef: Ik had ook een voorstel voor de agenda. Of wilt u dat ik reageer op het voorstel van de heer Van den Beukel? Op zich kan ik mij daarin vinden. De voorzitter: Ik wil het voorstel van de heer Van den Beukel inventariseren, of iedereen het daarmee eens is. De heer Lieveise: Daar ben ik het niet mee eens. In de eerste plaats is de agenda al redelijk vol. Daarnaast hebben we technische vragen kunnen stellen, ieder

van ons, en daar heeft het CDA ook in royale mate gebruik van gemaakt. Daarnaast hebben we een uitgebreide beeldvorming gehad, die een heel goed beeld geeft van waar we over spreken. Dus ik denk dat we ter zake kunnen vergaderen. Mevrouw Draak: Ik wil me graag aansluiten bij de heer Lieveerse, daar is de VVD-fractie het mee eens. De heer Philippens: Ook eens met de heer Lieveerse. Het is het eerste van de pilot, de businesscase komt nog, dus we kunnen het nog een keer uitvoerig bespreken. Volgens mij is 5 minuten prima. De heer Bik: Eens met de heer Lieveerse. De voorzitter: Er is geen meerderheid voor het voorstel. Dat betekent dus, dat de spreektijd voor het agendapunt over huisvesting Oekraïners in Lansingerland max 6 minuten zal zijn: 5-3-1, u kunt het zelf verdelen.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ik wilde voorstellen om het agendapunt over VPP RTHA naar voren te halen, omdat er veel insprekers zijn geweest en ook belangstellenden op de tribune zijn. De voorzitter: Wat vindt de commissie daarvan? Ja? Oké, dan gaan we dat doen.

Inventarisatie rondvraag:

De voorzitter: Er zijn 2 rondvragen aangemeld. De heer Theo van Son over wachttijd aanvragen reisdocument, van de VVD. En mevrouw Verhoef van de PvdA: op korte termijn noodgedwongen verkassen eindexamen locatie van Melanchton en Wolfert. Die 2 rondvragen zijn aangemeld.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

6.a Consultatie voorlopig pakket participatietraject (VPP) RTHA

De heer Erwich, L3B: Wij hebben wel geluisterd, ook naar de insprekers, waarvoor onze dank. We denken dat we best nog dingen kunnen aanpassen aan het VPP. Sterker nog, we hebben in ons verkiezingsprogramma iets, ik ga het u voorlezen: een vliegveld dichtbij huis en bedrijf heeft meerwaarde voor Lansingerland. Toch vindt L3B dat de huidige geluidsruimte van het vliegveld niet vergroot mag worden. Ook vindt L3B dat het splitsen van de geluidsruimte voor traumahelikopter en de commerciële vluchten niet mag leiden tot meer geluidshinder in woongebieden in Lansingerland. Kortom, de geluidshinder van vliegverkeer in Lansingerland mag niet meer toenemen. Dus eigenlijk wordt u op uw wenken bediend, het staat er bij ons al in. Wij gaan dus niet voor een krimpscenario en niet voor sluiting van het vliegveld. Maar hier staan we dan ook niet alleen in. Eén van de vragen in het kieskompas in de aanloop naar de gemeenteraadsverkiezingen was: de gemeente Lansingerland moet zich inzetten om RTHA te sluiten. Die vraag is door ruim 15.730 mensen beantwoord en 73,3% is het niet eens met die sluiting, terwijl 13,8% heeft aangegeven voor de sluiting te zijn. En 12,8% was helemaal neutraal of had er geen mening over, dat mag natuurlijk ook. Kortom, het komt erop neer dat 73,3% wel vindt dat het vliegveld open moet blijven. Dan nu even over de brief. We hebben namelijk al een conceptbrief klaar liggen voor voorlopig pakket participatietraject RTHA aan Wesselink en Van Zijst. Om te beginnen start ik met de laatste zin uit die brief. Die luidt: zoals vermeld vinden wij dit VPP een magere basis voor een voorkeurscenario voor de formele aanvraag luchthavenbesluit. Dat is eigenlijk best wel klare taal. Men vraagt om meer uitleg in de brief met name op een paar punten. Ik geef even aan, op bladzijde 2 punt 1 het derde gedachtestreepje: overwegen wij in de raad een amendement in te dienen dat aan de zin 'de uitwerking van de splitsing van de gebruiksruimte voor maatschappelijk en commercieel verkeer' toe te voegen 'met dien verstande dat de som van beide geluidsruimten niet mag leiden tot een grotere totale geluidsruimte en daardoor meer geluidshinder'. Punt 2. In het voorgestelde VPP staat op pagina 11, daar heb ik ook nog een vraagje over aan de wethouder, volledige nachtsluiting commercieel verkeer tussen 02.00 en 06.00 uur. Dat is wel een hele korte nachtrust, vinden wij. Zeker omdat de meeste geluidshinder van vliegverkeer in de nacht wordt ervaren. Ook staat er dat de uitloop van 23.00 uur tot 01.00 uur blijft gehandhaafd. Wel met die verwachting, dat door het puntensysteem het aantal binnenkomende vluchten zal halveren. Maar ja, ook de helft blijft daarbij nog veel. Nu het vraagje aan de wethouder. Op pagina 12 kwam ik tegen: momenteel worden er geen vluchten meer gepland na 23.00 uur voor groothandelsverkeer. Maar vertraagde vluchten kunnen zonder opgave van reden tot 24.00 uur binnen komen en uiterlijk tot 01.00 uur landen. Dat vraagt bij ons wel een beetje om uitleg. Kan je ook binnen komen zonder te landen? Of land je zonder binnenkomen? Wat is daar nou precies de bedoeling van? Een volledige nachtsluiting zou volgens L3B, daar gaat het even om, van 24.00 uur tot 06.00 uur moeten zijn. Ook voor de businessjets. Volgens L3B moet dit in de brief van de raad worden opgenomen door op pagina 2 een vijfde gedachtestreepje toe te voegen met de volgende tekst: volledige nachtsluiting van 24.00 uur tot 06.00 uur. Of, zoals u wilt, van twaalf uur 's nachts tot zes uur 's morgens, ook voor de businessjets. We overwegen hiervoor een amendement in te dienen. Als derde punt nog even die laatste zin in de brief aan Wesselink en Van Zijst. Zoals vermeld vinden wij dit VPP een magere basis voor een voorkeurscenario voor de formele aanvraag luchthavenbesluit. Wij zouden dat graag aanscherpen tot een te magere basis. Ook hiervoor overwegen we een amendement. Als laatste. L3B hoopt dat deze 3 wijzigingen op een meerderheid in de raad kunnen rekenen en dat de wijzigingen ook in het VPP worden opgenomen. L3B vindt dat aan de huidige tekst van het VPP maar ook aan een gewijzigde tekst niet de conclusie mag worden verbonden, dat er maatschappelijk draagvlak onder de

inwoners is voor dit luchthavenbesluit. Van al of niet draagvlak kan wat ons betreft pas sprake zijn als we de definitieve tekst van het VPP kennen. L3B gaat er dan ook van uit, dat er gelegenheid is dat onze raad dan pas erover een uitspraak doet als het eindresultaat definitief is uitgewerkt en wordt aangeboden.

De heer Kampinga, VVD: Ik denk dat wij ons in grote mate kunnen aansluiten bij de verbeterpunten, die net door de heer Erwich zijn genoemd. Ik wil het iets algemener houden. Daar moeten we zeker werk van maken. Verzoek om een luchthavenbesluit door het vliegveld, want daar komt het op neer. Het vliegveld wil een luchthavenbesluit. Met alle tegengestelde belangen hebben de participanten het voorlopig pakket vastgesteld om tot een voorkeurscenario te komen, dat was het idee. Het VPP zou het meest haalbare pakket zijn, gegeven de tegengestelde belangen. Participanten houden wel het recht om na het participatietraject bij een aanvraag van het vliegveld om een luchthavenbesluit alsnog zienswijzen in te dienen. Dus het is allemaal niet in beton gegoten. Resultaten van het VPP zijn mager, daar werd al aan gerefereerd. Dat moet beter. Verkenner Joost Schrijnen en kwartiermaker Ewald van Vliet stelden eerder al vast: er is geen draagvlak voor groei van de geluidsruimte. Dat is een gevoelig punt, geluidsruimte en het aantal vluchten. Maar in elk geval geen groei van de geluidsruimte. En er is hoe dan ook meer draagvlak wenselijk. Mevrouw Thea van de Coevering stelt als bewonersvertegenwoordiger van Lansingerland op 14 april terecht vast dat het resultaat van het VPP mager is. Ook zij zegt dat hardop. Voor onze inwoners betekenen de afspraken in het pakket wel een verbetering ten opzichte van het heden, maar er moet nog veel aangescherpt worden. U verwoordt het mooi: we hebben recht op rust, al is het maar de nachturen. Een flink aantal uren rust. Het activistische optreden van de belangengroep. De bewonersbijeenkomst op 20 april voor reacties van Lansingerlanders verliep ronduit onfortuinlijk. Meer dan 50% van de aanwezigen kwam niet uit Lansingerland en is lid van BTV, bewoners tegen vliegtuigoverlast. Deze BTV'ers namen ongevraagd het woord om eenzijdig hun standpunt te ventileren en mevrouw Van de Coevering in diskrediet te brengen. Wie vertegenwoordigt ze eigenlijk? Ze doet al heel lang ook op verzoek van Lansingerland haar best om die vertegenwoordiging in haar eentje zo goed mogelijk te doen. Dus dat is eigenlijk heel kwalijk. De sfeer werd steeds. Ik vergeet nog een zin. BTV gaf in de non-verbale communicatie aan überhaupt geen vertrouwen te hebben in afspraken met overheden. Convenanten enzovoorts, daar komt allemaal niets van. Leg het in wetten vast en dan moet je nog afwachten of het wel nageleefd wordt. Tot slot. De sfeer werd toen echt wel grimmig. Ik weet niet wie er allemaal bij waren, ik ben niet gauw bang, maar op een gegeven ogenblik dacht ik: als het zo door gaat. Ik was blij, toen ik binnenkwam stond een politiebusje beneden en de beveiligers liepen hier rond, mocht het fout gaan, dan hebben we in ieder geval mensen die er verstand van hebben om ons te beveiligen. Een uitstapje naar welvaartstheorie. Het optimum is nog niet bereikt. Welvaartstheoreticus. Mevrouw Verhoef: Ik wilde aan de heer Kampinga vragen of hij mee heeft gekregen, dat vanavond het VPP op de agenda staat en niet de BTV. Het is ook een afkorting, maar had u dat mee gekregen? De heer Kampinga: Ik neem aan, dat dat een retorische vraag is. Een uitstapje naar de welvaartstheorie. Vilfredo Pareto, een bekende econoom en socioloog, stelde vrij vertaald: er is een optimum bereikt wanneer van niemand het belang kan worden verbeterd zonder dat van een ander te verslechteren. Verslechtering bij de één is namelijk niet weg te strepen tegen verbetering bij de ander. Het lijkt een open deur, maar het is best een mooi theorema. Dit lijkt een beetje op de mutual gain approach, die is toegepast in dit proces, wat dan niet officieel is, maar het is toegepast om tot een oplossing te komen. Er werd net een andere oplossing genoemd, het burgerberaad, je hebt zoveel methoden om met tegengestelde belangen tot een oplossing te komen. Het concept van de raadsbrief naar Wesselink Van Zijst B.V., er werd net al aan gerefereerd, ik zal ze niet allemaal meer noemen, maar er staan 4 punten waarvan wij als VVD zeggen: daar kunnen we ons in principe in vinden, zij het dat we met een aanscherping, een motie of een amendement moeten komen, zeker. Dan heb je het o.a. over vlootvernieuwing en de impact op o.a. luchtkwaliteit. Over de luchtkwaliteit gesproken, ik las onlangs in het onvolprezen weekverslag van de PvdA een mooi stuk over de gedeputeerde die vaststelt dat er 11 jaar achter elkaar een betere luchtkwaliteit hier in Zuid-Holland is en dat dat geldt voor heel Zuid-Holland. Ik neem even aan, dat de man niet uit zijn nek kletst en dat het klopt. Dan tot slot. Participatie is heel belangrijk, echter geen doel op zich, maar een middel. Een middel om tot een optimaal resultaat te komen. Wat is optimaal? Je kunt nooit iedereen maximaal tevreden stellen. Je kunt wel tot een optimum komen in de wiskunde om ervoor te zorgen dat je zoveel mogelijk hebt bereikt, vandaar die Vilfredo Pareto. Als gemeenteraad hebben wij het collectieve belang van de inwoners van Lansingerland optimaal te behartigen, waarbij de aanwezigheid van luchthaven RTHA op basis van het nationaal luchtvaartbeleid een gegeven is. Dank u wel.

De heer Lieverse, CU: Ik zal het anders aanvliegen dan mijn beide voorgangers. Ik ga eerst in op het participatietraject en dan op het pakket zelf. Wij spreken over een voorlopig pakket, maar de bewonersvertegenwoordiger, dank voor haar tomeloze inzet, zij is hier aanwezig en ze verdient onze complimenten voor haar inzet. Zij waarschuwt ervoor om in de onderhandelingen niet te lichtvaardig met dit pakket om te gaan. Een participatieproces dient de kwaliteit van de besluitvorming en het verkrijgen van draagvlak. Het draagvlak, het lijkt erop, want er was een kieskompas dat meer dan 70% van onze

inwoners tegen sluiting zijn. Maar dat is iets anders dan voor uitbreiding, zeker als hierin meegewogen wordt wat de gezondheidkundige consequenties hiervan zijn. Er is onrust over het participatietraject bij de diverse bewonersvertegenwoordigers. Onze plaatsvervanger is al vertrokken, ook die van Rotterdam is gestopt met zijn werk. Dit vertrek van bewonersvertegenwoordigers is strijdig met de conclusie van het college, dat het fijn is dat er consensus is. Die is er niet. Over het pakket zelf. Er wordt door sommigen gedroomd van een klimaatneutrale luchtvaart. Op waterstof bijvoorbeeld. Alsof waterstof klimaatneutraal geproduceerd wordt. Er wordt gedroomd over stillere vliegtuigen. Mocht die droom ooit bewaarheid worden, dan is het geen reden om daarop vooruit te lopen. Ook wordt gegoocheld met de termen krimp en groei. Daar ga ik niet op door puzzelen, want dat doet onze bewonersvertegenwoordiger al zo keurig in haar rapportages. Ik laat het over aan die rapportages te lezen. Maar terecht stelt het college dat in het pakket nu sprake is van een groei van het aantal vliegbewegingen. Nu iets belangrijks. Geluidshinder is iets anders dan geluidsbelasting. Ik zeg het nog een keer. Geluidshinder is iets wat persoonlijk ervaren wordt, een beleving. Dat is iets anders dan geluidsbelasting, die objectief is vast te stellen. Voor geluidsbelasting bestaan normen, welke bij overschrijding schadelijk zijn. Feiten hierover presenteerde Leendert van Bree uitgebreid voor onze raad in november 2020. Luchtkwaliteit is nog meer een persoonlijk gegeven, het leidt niet snel tot hinder die men beleeft, maar het heeft weldegelijk schadelijke gevolgen voor de gezondheid. Uit vroeger tijd kent men nog wel de roetdeeltjes die uit fabrieken op ons neer dwarrelden. Nu hebben we fijnstof, onzichtbaar, want kleiner dan de roetdeeltjes, tenzij ze een zo hoge concentratie krijgen dat we ze als smog zien. In de tussentijd is fijnstof drager van tal van giftige stoffen uit de motoren, die zo de longen binnen komen. Ultrafijnstof is een categorie kleinere gifdeeltjes, zo klein dat ze door de long heen het lichaam kan binnendringen en schadelijk is voor hart en bloedvaten, een sluipmoordenaar. Voor geluidsbelasting en luchtbelasting is het nodig te meten en niet, zoals in veel rapportages nu gebeurt, te volstaan met berekenen. Zo is het voor geluid ook nodig om de pieken te meten in decibel en niet te volstaan met berekende gemiddelde waarden in Lden, zoals luchthavens plegen te doen. In de rapportages lezen we over het laagvliegen over een lang traject in onze regio om buiten het bereik van Schiphol en vliegverkeer te blijven. We lezen over buiten het afgesproken tijdslot binnen komen, zonder dat er strafpunten en boetes aan gekoppeld zijn. Terecht wijst daar onze bewonersvertegenwoordiger op. Ik rond af met een conclusie in de eerste termijn. De beoogde geluidscontouren vinden wij onduidelijk en daardoor onvoldoende mede met het oog op onze geplande uitgebreide woningbouw. Het college stelt over het pakket dat er consensus is ook al had het op meer gehoopt, de CU is kritischer. We zijn teleurgesteld over het participatietraject en vinden het voorlopig pakket onder de maat.

De heer Smolders, D66: Nogmaals dank aan de insprekers vanavond en de mensen die schriftelijk hebben gereageerd op dit VPP. Het college vraagt aan de raad om de reactiebrief vast te stellen als input voor het vervolg. Voordat we dat kunnen doen, moeten we goed kijken naar de inhoud van het VPP en hoe het proces is verlopen. De voorgestelde tekst in de brief is nog niet scherp en vrij technisch van aard. Daarbij ademt de brief zeker in het eerste deel een positieve grondhouding uit, die niet klopt met de zorgen van omwonenden, wat veelal bevestigd wordt door de insprekers en de schriftelijke reacties. Dan naar de inhoud. Het college ziet verbetering in het VPP ten opzichte van het huidige regime. D66 vraagt zich hardop af waar dat dan op gebaseerd is. Er is namelijk een toename van hinder te verwachten door de toename van het aantal vliegbewegingen. Ik spreek hier nadrukkelijk over hinder, omdat dat meer beleefd wordt en niet objectief gemeten. Hetgeen ook beaamd wordt door de bewonersvertegenwoordigers. Dit is verder niet te rijmen met het ingenomen standpunt van de raad, dat krimp de norm zou zijn. Uit de raadsbrief U21.02458, voor de griffie, van vorig jaar staat dat opgenomen: geen ruimte voor groei. Er zouden dan ook zorgen zijn, dat opsplitsen van de geluidsruimte, één voor maatschappelijk verkeer en één voor het overige verkeer, gaat leiden tot toename van de geluidsruimte voor groothandelsverkeer en business aviation, zeg maar de privatejets. Daarbij wordt er een voorschot genomen op toekomstige ontwikkelingen als stillere vliegtuigen en duurzamere vliegtuiggrondstoffen. Met name de stillere vliegtuigen zouden kunnen leiden tot een toename van de geluidsruimte. Een afspraak is de hierdoor beschikbare gekomen geluidsruimte 50% te benutten, dat is feitelijk groei. Volgens de VPP zit de winst in de reductie van hinder in de randen van de dag door alleen landende kisten, ofwel vliegtuigen, tussen negen uur en elf uur 's avonds toe te staan. En alleen stijgende kisten toe te staan tussen 7.30 uur en 09.00 uur in de ochtend. Hoe dit dan verder zijn uitwerking kent is de grote vraag en zal de hinder voor omwonenden naar verwachting niet veel doen afnemen. Het huidige strafpuntensysteem, de regel tussen 23.00 uur en 07.00 uur niet gevlogen mag worden, komt te vervallen. In de VPP mag tot 02.00 uur ook nog vliegtuigen binnen komen. Vlootvernieuwing en roetoptimalisatie zal op den duur moeten leiden tot reductie van CO2 en ultrafijnstof. Wanneer dat zal zijn is maar de vraag. Volgens mij zijn er meer zorgwekkende stoffen die uitgestoten worden. Terecht dat omwonenden zich hier ongerust over maken, het gaat om hun gezondheid. Hiervoor is vooralsnog te weinig aandacht voor in het VPP. Vraag aan de wethouder. Kan de wethouder uitleggen waarom het college aangeeft dat het VPP voldoet aan veel onderdelen t.a.v. onze belangen? In de concept reactiebrief wordt gerefereerd aan dat geluidscontouren niet gaan groeien, nachtvluchten tot een

minimum beperkt blijven, dat hinderreductie aan de randen van de dag zullen plaatsvinden door geleidelijke inzet van stillere vliegtuigen. Dit, terwijl de reacties van omwonenden het tegengestelde doen vermoeden, namelijk meer vliegbewegingen en meer hinder. T.a.v. het proces, daar moet ik nog even kort op ingaan, het participatietraject. De projectorganisatie geeft aan, dat het maximaal haalbare resultaat in het traject is bereikt. Maximaal haalbaar voor luchtvaart, denk ik dan. Want zowel BTV, Schiphol Watch en anderen vinden het misleiding, niet mijn termen, en omwonenden hebben nauwelijks invloed gehad. De bewonersvertegenwoordiging Rotterdam en de BTV Rotterdam zijn eruit gestapt of mochten niet meer meedoen. Het aantal doelstellingen stond al vast. Een krimpscenario stond zeker niet ter discussie. Is de wethouder bereid te reflecteren op het participatieproces in de brief en daarbij aan te geven hoe het dan ons als raad en omwonenden van de RTHA is befallen? Hoe kan dit de uitkomst zijn van een proces waarbij alle belangen gehoord zouden moeten zijn? Denkt de wethouder nog steeds, dat er een draagvlak is bij omwonenden en bewoners van onze gemeente voor de VPP LHB RTHA, geweldig die afkortingen. Hoe kan het zijn dat de minister en de Tweede Kamer eerder zijn geïnformeerd dan omwonenden van RTHA? Daarbij komt dat de minister Huibers zich positief heeft uitgelaten over het brede draagvlak voor het VPP. Die laatste vraag is ook aan de wethouder, ik hoop dat hij het kan beantwoorden.

De heer Bergwerff, CDA: Ik ga niet te ver in op waar we het nou over hebben, want dat weten we inmiddels wel na al de voorgangers die al hier over gesproken hebben. Het gaat om het concept pakket RTHA. Wat wordt er nou in gezegd? Eigenlijk gewoon dat de luchthaven gaat groeien, meer vluchten, meer uren dat er 's nachts gevlogen gaat worden. En niet of nauwelijks wordt er gesproken over duurzaamheid en gezondheid. Zeker dat laatste missen we echt in het stuk. Wat vinden wij ervan? Het college heeft het eigenlijk goed benoemd: het voorlopige pakket is beter dan de huidige situatie, maar het is nog steeds veel te mager. Een mooie samenvatting. Het pakket wordt beter genoemd dan de huidige situatie, omdat er inderdaad op den duur netto minder geluidsoverlast zal zijn door de stillere vliegtuigen. Maar dat het pakket iets beter is dan de huidige situatie maakt het niet een goed pakket. Naast dat vliegtuigen stiller worden, zullen er dus veel meer vluchten aangeboden worden, veel meer vliegbewegingen zijn. U hoorde de inspreker: 13.000 vluchten per jaar meer. De angst heerst bij omwonenden van de vliegroutes, dat er inderdaad minder geluidsoverlast zal komen per vliegtuig, maar dat de frequentie van de overlast fors stijgt. Vaker een minder luid vliegtuig zou irritanter kunnen zijn dan minder vaak een luider vliegtuig, zoals in de huidige situatie. Het CDA begrijpt de angst van omwonenden en wij delen die angst ook. Geluidsreductie komt ten gunste aan de inwoners, wat ons betreft, en wordt niet ingevuld met nieuwe vluchten, zoals in het voorstel staat. Het streven is om over ongeveer 10 jaar 14% nieuwe, schonere, minder geluidsoverlast gevende vliegtuigen in hun vloot te hebben. Hoeveel stiller en hoeveel uitstoot deze vliegtuigen minder zullen afgeven, dat weten we niet. Ik denk dat het goed is om helder te hebben, dat we praten over 2033, wanneer er voor half 9 's ochtends alleen met stille vliegtuigen gevlogen zal worden. Voor die tijd verandert er qua geluidsreductie in de ochtend dus vrijwel niets. Dit is een grote tegenvaller. Naast het pakket op de inhoud, wat dus minder is dan we hadden gehoopt en verwacht, is het participatietraject ook niet één die de schoonheidsprijs verdient. 2 bewonersgroepen zijn afgehaakt en andere bewonersgroepen geven aan hun mening niet of zelfs helemaal niet terug te vinden of terug te zien in het pakket. Dit moet echt als feedback teruggegeven worden aan de procesbegeleider. Is er al een idee hoe daarmee omgegaan wordt? Het is ernstig dat inwonersgroepen zich niet gehoord voelen, dan hebben we het echt over onze inwoners. Gelukkig hoorde ik al vanuit voorgaande sprekers dat we wel op 1 lijn zitten als het gaat om dat we het een te matig pakket vinden, dus dat we meer willen binnenhalen, zo noem ik het maar even. Hoeveel dat dan uiteindelijk zal zijn, dus hoeveel we nog meer willen reduceren en welke maatregelen we dus daadwerkelijk missen, daar gaan we het nog over hebben. Mijn vraag aan de wethouder is dus even: hoe werkt het nou? Als wij een amendement indienen, dan heeft dat amendement betrekking op dat document aandachtspunten voor het vervolgtraject, dus wat nu al voor ligt, want het college heeft nu al een voorzet gedaan. Ik benadruk even, dat ik me ervan bewust ben dat wij als gemeente een schakel zijn in de ketting, een ketting met allerlei organisaties die iets van invloed kunnen uitoefenen. Ik heb heel sterk het gevoel dat wij als gemeente relatief weinig invloed kunnen uitoefenen. Wij zijn een stukje van die ketting, in de tweede laag, dat zijn er 13, in de eerste laag hebben we veel meer invloed. Ik vraag me echt af: als wij die zienswijze dadelijk indienen, wat we sowieso gaan doen, hoeveel invloed hebben we nou eigenlijk? Ik ga even afronden, terug naar de basis. Concreet: wat willen wij? Wij willen krimp. Krimp van de luchthaven. Niet alleen krimp in geluid, maar echte krimp. Krimp van het aantal vluchten. Dus een kleiner vliegveld, dat beter is voor mens, dier en milieu. Zolang er geen pakket ligt met daarin vermindering van het aantal vluchten zal het CDA tegen die zienswijze stemmen. U kunt zeggen: wellicht wordt de krimp mee genomen in het vervolgtraject, waar verdere uitwerking zal plaats vinden. We worden net gewaarschuwd door de insprekers, dat als wij op dit conceptplan ja zeggen, dat we dit in ieder geval niet meer kunnen teruggedraaien, dus we moeten heel goed oppassen wat we doen en wat we zeggen. We kunnen beter tegen dit plan stemmen en een schrijven meesturen waarom we tegen

hebben gestemd, in plaats van voor stemmen en erbij zetten wat we eigenlijk anders hadden willen zien. Dat is wel iets om even over na te denken. Dank u wel.

De heer Hoek, WIJ: Voor ons ligt het voorlopig pakket participatietraject RTHA. Allereerst wil ik mevrouw Thea van de Coevering ontzettend bedanken voor haar tomeloze inzet en inspanningen op dit gebied en ook haar brief van 14 mei is heel duidelijk. Die heeft licht op de hele situatie gegeven doordat het fenomeen tussen de regels door lezen ook benut is. Ook mevrouw Grimbergen en de heer Bosman bedankt voor hun inspraak. Het is zeker nog geen tijd om onze handtekening, zo zegt mevrouw Van de Coevering ook altijd, bij het kruisje te zetten. Geenszins. Ik noem een aantal zaken waar we grote moeite mee hebben. De status van de nachtvluchten oprekken, het inzetten van stillere vliegtuigen en de extra ruimte die dat oplevert benutten voor extra vliegreuen, het buiten de telling houden van innovatieve vluchten. Ik dank je de koekoek. Ik heb een vliegtuig, ik gooi er 10 liter biobrandstof in bij al die kerosine en ik kwalificeer het als innovatieve vlucht en hij telt niet meer mee. Onzin. Het buiten beschouwing houden van de uitstoot en de gezondheidsrisico's, het opteren van gemiddelde waarden in plaats van zuiver meetbare waarden, het uitplaatsen van de traumahelikopter plus politieheliokopter en dan de ruimte die dat oplevert weer opvullen met reguliere vluchten, de geluidscontouren. Kortom, er ligt hier een verhaal dat absoluut onze voorkeur en instemming niet kan hebben. Maar het ergste van het hele verhaal vind ik nog de camouflagetactiek, die gehanteerd wordt. Veel woorden die ogenschijnlijk verbeteringen laten zien, maar het absoluut niet zijn. Een tekst die niet correspondeert met de samenvatting, zeer opmerkelijk. In mijn optiek spreken we niet van krimp, maar groei. Dat heeft alles te maken met de camouflagetechniek. Mevrouw Grimbergen heeft kort de verschillende partijprogramma's op dit onderwerp bekeken en daar ben ik haar dankbaar voor, want volgens mij ontkomen we er niet aan om hier niet mee in te stemmen. Volgens mij is er maar 1 conclusie mogelijk: geen handtekening bij het kruisje. Maar daar geef ik mevrouw Van de Coevering wel gelijk in, wel aan tafel blijven zitten. In het verleden hebben we het hele HSL dossier gehad. Berkel stapte van de onderhandelingstafel af, Bergschenhoek bleef zitten en uiteindelijk heeft dat aan de Bergschenhoekse kant hogere geluidsschermen opgeleverd. Ik denk wel dat het in tactische zin handig is om aan die tafel te blijven zitten. Verder de vraag aan de overige fracties: welke acties kan de raad nu ondernemen om onze bezwaren meer in Den Haag voor het voetlicht te krijgen? De concept reactiebrief, de heer Bergwerff refereerde daar al een beetje aan, maakt gewoon onderdeel uit van het proces. De cruciale vraag is of dat nou echt het verschil gaat maken. Ik wil samen met de andere fracties kijken hoe wij veel meer, maar dan ook echt veel meer richting Den Haag kunnen communiceren dat het voor de gemeente Lansingerland echt een no-go onderwerp is? Mevrouw Van de Coevering spreekt in haar laatste brief over een zienswijze, die zij zelf in wil dienen. Dat is mooi, want het is tenslotte toch een bewoner. Wellicht moeten wij deze zienswijze gezamenlijk maken en ook gezamenlijk ondertekenen. Ik ben echt op zoek, samen met de raad en misschien heeft het college daar de verlossende woorden voor, hoe we niet de concept reactiebrief moeten amenderen, maar misschien een ander middel moeten hanteren om veel daadkrachtiger duidelijk te maken dat dit voor ons een gepasseerd station is. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ik heb altijd graag het laatste woord, maar GL heeft dat volgens mij vandaag ook graag, dan ga ik maar snel beginnen namens de fractie. Laat ik voorop stellen dat de PvdA-fractie het belangrijk vindt, dat met een nieuw luchtvaartbesluit de belevingshinder voor omwonenden niet toeneemt en het liefst zelfs afneemt. Met die ogen hebben we gekeken naar het VPP RTHA en daarnaast hebben we de reactie van mevrouw Van de Coevering eraanast gelegd, de inbreng van de diverse sprekers en 2 brieven van het college. Met die laatste 2 begin ik. Op 21 april 2021 stuurde het college het belangenoverzicht van Lansingerland over het toen nog te starten participatietraject. In deze brief wordt de aanwezigheid van RTHA als een gegeven gezien. De door het kabinet vastgestelde luchtvaartnota beschouwt RTHA als een luchthaven van nationaal belang. Een discussie over sluiten van de luchthaven in het kader van dit participatietraject zien wij als PvdA-fractie dus niet als zinvol. Sluiting was door de raad in april 2021 niet als punt van onderzoek door de raad aan het college meegegeven. Het college geeft in diezelfde brief aan, dat het in het belang van Lansingerland is om te komen tot een voorkeurscenario, dat kan rekenen op draagvlak bij onze raad en onze bewonersvertegenwoordiging. Ook dat is een belangrijk gegeven bij onze oordeelsvorming over het VPP. Met betrekking tot het VPP stelt het college in een brief van 12 april 2022, dus heel recent, o.a. dat het VPP op veel onderdelen voldoet aan de belangenbrief aan de raad van het jaar daarvoor, maar dat het college wel op meer had gehoopt. Het college schrijft: daarbij dient wel in aanmerking genomen te worden dat vanaf de aanvang van het participatietraject duidelijk is dat de speelruimte om tot consensus te komen niet groot is. De PvdA onderschrijft die conclusie en die andere ruim 30 deelnemers aan het participatietraject waarvan 7 uit de luchtvaartsector zelf zullen ongetwijfeld tot diezelfde bevinding zijn gekomen. Ook de luchtvaartsector kent onderling grote verschillende belangen, denk maar aan de luchthaventarieven en de slotregelingen. Toch willen we optimistisch blijven en we zijn er zeker van dat de nodige verbeteringen mogelijk zijn in het voorlopige pakket van het participatietraject. Dan wordt dat uitgewerkt tot een definitief pakket. Die stappen hopen we in de volgende maanden te maken. Onze

fractie dankt mevrouw Van de Coevering voor haar inzet. Het was een heel moeilijke taak en die heeft zij uiterst volhardend verricht. We hopen ook, dat ze dit karwei zal afmaken en dat ze ook de reacties die er zijn gekomen zal gebruiken samen met haar eigen analyse om ervoor te zorgen dat we met een goed stuk komen te zitten uiteindelijk. Dan ga ik nu even over op de inhoudelijke punten. De fractie onderschrijft het scheiden van de gebruiksruijme voor maatschappelijk verkeer en overig verkeer. Dat komt overeen met het standpunt van de raad n.a.v. de rapportage van Joost Schrijnen, de verkenner. Wij vinden het realistisch om uit te gaan van de gerealiseerde gebruiksruijme in 2019, dat is vergelijkbaar met de geluidsruijme in 2013. Onze fractie vindt dat er pas een definitieve uitspraak gedaan kan worden over de voorgestelde regeling van de ochtend- en avondpiek, wanneer er een doorgerekend meerjaren overzicht is over om hoeveel vluchten het in de praktijk exact gaat, met name in het voor- en hoogseizoen. Juist de ochtendpiek en in mindere mate de avondpiek levert veel belevingshinder op. Wij vinden dat er met name in de periode tussen 07.00 uur en 08.30 uur sprake moet zijn van krimp en maximering van het aantal vertrekkende vluchten in vergelijking met 2019. Het maximum van 10, wat op pagina 12 staat van de PPV vinden we aan de hoge kant. We vinden het ook van belang om exact te weten hoeveel minder geluid de nieuwe generatie airbus vliegtuigen precies gaat opleveren. Er is sprake van 3dBa minder herrie, dat is een halvering van het geproduceerde geluid, maar wat betekent dat voor het beleefde geluid? Er is een hele analyse, die ik nu even oversla, maar dat vormt voor ons een minpunt van die 50% extra verdienregeling. Voor de PvdA-fractie is dat een los eindje in het VPP, dat nadrukkelijk verder uitgewerkt moet worden op de gevolgen voor de omwonenden. Dat willen we dus ook in de reactiebrief nadrukkelijker genoemd hebben. Een ander pijnpunt is ook door mevrouw Van de Coevering genoemd in haar brief. Wat is het nou? Is het tussen 02.00 en 06.00 uur in de ochtend stilte? Of is het tussen 23.00 of 24.00 uur en 07.00? Dat moet helder worden. Ik noem het dan toch nog even. Wat ons betreft zit de luchtvaart in een intensieve transitiefase. De PvdA-fractie heeft al eerder gezegd: de toekomst van de luchtvaart is duurzaam of niet. Dat geldt ook voor de Rotterdamse haven met haar petrochemische industrie en de van aardgas afhankelijke Greenport. Maar het luchthavenbesluit moet dus ook wel aansluiten bij de duurzaamheidsuitdagingen die er zijn. Er moet wel, dat wil ik nadrukkelijk zeggen, helderheid zijn over wat een innovatieve vlucht is, want die duurzaamheidsagenda moet niet leiden tot meer vluchten die niet werkelijk innovatief zijn. Ik ga afronden. Ik wil graag toch dat de wethouder nog uitlegt: wat zijn nu precies de stappen richting het definitieve pakket? Er ligt nu een reactiebrief, wij zullen daar ook op reageren met amendementen. Ik wil nog even voorstellen om dat toch weer gezamenlijk met de fracties te doen, zoals we dat eerder bij de luchtvaartnota hebben gedaan om met zijn allen daar goed uit te komen. Pas wanneer we een goede brief hebben, die uit te sturen. Wat ons betreft pas als er een duidelijk definitief scenario ligt, wat in grote lijnen in de richting is van wat wij als raad belangrijk vinden, opkomend voor de belangen van omwonenden, pas dan gaan we onze steun daaraan toekennen en anders niet. Dank u wel.

De heer Duk, GL: Ik was erg verrast over de volgorde, maar dat maakt niet uit. Voor ik begin wil ik de mensen op de publieke tribune danken voor hun aanwezigheid, met name de mensen die ons hebben toegesproken. GL heeft altijd zeer kritisch gekeken naar het proces van participatie rond de toekomst van het vliegveld. De bewonersvertegenwoordiger heeft ons altijd geprobeerd gerust te stellen en gaf meerdere keren aan, dat deze zorgen ongegrond waren. Mijn verbazing was dan ook groot toen ik haar brief van afgelopen week las, waarin ze aangaf dat het VPP helaas geen participatietraject in de juiste zin van het woord is en dat er draagvlak wordt gesuggereerd wat niet bestaat. Ondanks dat dit wel wordt gecommuniceerd naar de minister. Verder waarschuwt zij, dat de sluitingstijden in de praktijk veel ruimer blijken te worden dan wat wordt gesuggereerd. Tussen de regels door lezend kom ik tot de conclusie dat er een hoop moois wordt gesuggereerd, maar dat het vooral toneel is. Een proces om een vinkje te zetten achter participatie en daarmee een passant de kritische stemmen het zwijgen op te leggen. Door nu aan te geven dat alles met alles samenhangt en dus eigenlijk nu de piketpalen vast te zetten hebben we inderdaad geen input meer, dit is echt 2 voor 12. Nu worden de mazen in de wet gemaakt, waar later doorheen gevlogen gaat worden. Ik lees deze zorgen te weinig in de huidige reactie van het college terug. Daarom zou ik graag een reactie van de wethouder willen op de brief van mevrouw Van de Coevering. Net als zij zijn wij volksvertegenwoordigers en daarom hecht ik er heel veel aan, dat haar kritiek door ons wordt overgenomen. Na stil te hebben gestaan bij de brief van mevrouw Van de Coevering wil ik de verdere mening van de GL-fractie verwoorden. GL is altijd voorstander geweest van krimp en zelfs sluiting. Het traject waarin niet gesproken mag worden over deze krimp- dan wel sluitingscenario's is in onze ogen dan ook een onvolwaardig traject. Er is geen sprake van een complete overweging als bepaalde aspecten niet meegenomen mogen worden. Het is een illusie om te denken dat er een zero-loss-optie zou bestaan door vooraf te besluiten dat het vliegveld geen terrein mag verliezen, besluit je dan ook per definitie dat omwonenden terrein zullen verliezen of nog langer met dezelfde overlast zullen blijven zitten. Dat er bij het kieskompas door veel mensen werd gekozen voor niet sluiten, betekent uiteraard niet dat deze niet representatieve groep voor groei of zelfs tegen krimp is. Dat krimp geen draagvlak heeft bij de deelnemers is een onbewezen stelling. Er is geen draagvlak voor krimp bij een deel van de deelnemers, dat klopt, namelijk de luchtvaartsector. Bij een ander deel, de

omwonenden, bestaat die wel. Zoals gezegd, wij raadsleden zijn volksvertegenwoordigers en moeten dan ook de belangen van de gehele bevolking verwoorden. Het voorstel van een burgerberaad is het overwegen meer dan waard. Dat de grootste ledenvereniging die te maken heeft met de vliegtuigoverlast, BTV, uitgesloten is van deelname is op zijn zachtst gezegd zeer onwenselijk. De BTV vertegenwoordigt honderden mensen in Lansingerland, een vereniging vertegenwoordigt zijn leden en zal dan ook met die leden moeten kunnen overleggen over het te nemen standpunt. Dat is onmogelijk als ze geheimhouding wordt opgelegd. In het VPP en de brief van het college wordt de focus volledig gelegd op de geluidsruimte en overlast. Die focus op geluid achten wij vreemd, een vliegtuig produceert meer dan enkel geluid, denk aan CO2 en ultrafijnstof. Dat die niet meegenomen is, is heel bijzonder. Deze stoffen hebben zeer directe invloed op de volksgezondheid, het klimaat en de flora en fauna. De focus moet zijn op het verminderen van het aantal vliegtuigbewegingen. Stel dat er in de toekomst meer stillere vliegtuigen komen, dan zouden deze in theorie in dezelfde geluidsruimte passen en dus een uitbreiding van de vliegbevegingen mogelijk maken. Dat is zeer onwenselijk voor de mensen hier, voor de wereld waar we op mogen wonen. Zoals gezegd kan GL zich niet vinden in de voorliggende brief. Wij overwegen een motie dan wel een amendement, althans, dat deden wij, want het voorstel van de heer Hoek om samen met mevrouw Van de Coevering tot een nieuwe brief te komen is eigenlijk nog beter dan wat ik voor ogen had. Daarin moet aandacht worden gevraagd voor de eerder genoemde punten op het vlak van participatie, klimaat en volksgezondheid. Dank u wel.

Beantwoording college

Wethouder Fortuyn: Dank aan de sprekers, het aanwezige publiek alsmede de sprekers en ook de vertegenwoordigers van de politieke partijen. Voor ik tot beantwoording overga, wil ik toch even helder maken dat de voorliggende brief past in het traject van een voorlopig participatietraject. Met andere woorden: wij consulteren u als raad. We consulteren u, omdat wij een conceptbrief namens u gemaakt hebben, waarbij we een groot aantal zaken nog niet geregeld zien, maar ook meer scherpere willen hebben, dat kunt u ook lezen in de brief die wij gestuurd hebben, om meer duidelijkheid. Wij vinden op dit moment het VPP onvoldoende ingevuld, het laat veel ruimte over. Die vragen heb ik ook van u gehoord. Maar dat is ook de bedoeling, want je zit in een voorlopig participatietraject, waarbij we terug gaan aan de tafel. Ik kom zo op het proces terug en ook het doen van moties en amendementen. Hier ligt ook geen brief waar een besluit op genomen hoeft te worden. Uiteindelijk besluiten we ook helemaal niets, het is pas later in het traject dat wij inbreng kunnen hebben op het luchthavenbesluit en het ministerie die dat doet, en er zijn zienswijzen mogelijk vanuit alle participanten, maar ook van de inwoners. Die zienswijzeprocedure komt pas veel later. Wat we nu doen. De heer Lieveerse: Ik probeer te volgen wat de wethouder hierover zegt. Begrijp ik goed dat u zegt, dat als we het voorlopig participatiepakket zouden aannemen, daar een handtekening onder zouden zetten, wat ik voorlopig niet zal doen, dat we daarmee nog ruimte creëren om erop terug te kunnen komen in vervolgstappen. Dat klinkt een beetje anders dan we tot nu toe hebben gehoord van de bewonersvertegenwoordiger. Wethouder Fortuyn: Dat klopt precies, want dit is een eerste brief. 2 juni krijgt u de gevoelens die ik hier gehoord heb, ik ga proberen die te vertalen in de brief. Dan kijken we of we het wat scherper kunnen maken en wat we vergeten hebben. Het is een brief die wij opgewerkt hebben, maar ik doe het wel namens u. En dat gaat terug naar die tafel, zonder dat we exact weten wat de uitkomst gaat worden, want dat is een participatietraject, dat gebaseerd is op de theorema, het optimum, dat net uitgelegd is door de heer Kampinga. Ik heb het maar opgeschreven, want anders was ik hem kwijt. Waarbij 30 partijen aan de tafel zitten. De heer Duk: Ik zie niet wat het voordeel is van eerst deze brief versturen en dan later een nieuwe brief te versturen waarin de gevoelens die in deze commissie worden verwoord staan. Is het niet veel logischer om nu gewoon in één keer met een nieuwe brief te komen? Wethouder Fortuyn: Dat lijkt me niet. Wij zijn uniek t.a.v. de provincie, de gemeente Rotterdam en Schiedam. Wij hebben deze keuze gemaakt en ook voorgelegd nu, of willen we voorleggen nu, we kunnen hem ook niet sturen, want het is een voorlopig pakket. We gaan door met onderhandelen totdat het er definitief ligt. Dat kan. Maar wij hebben ervoor gekozen, juist om die bewonersavond te organiseren, om nu met u te consulteren wat wij hier namens u op papier zetten om aanvullingen op te halen om vervolgens de volgende stap te maken. Waarom willen we deze in briefvorm hebben? Dan bouwen we in ieder geval het dossier even op. Ik ben er groot voorstander van om tussentijds deze brief ook in c.c. ter kennisname te sturen aan meneer Harbers van het ministerie van I&W. Dan weet hij in ieder geval, dat er iets aan de hand is. We gaan die brief ook scherper maken en die wordt 2 juni hier aan u voorgelegd om te kijken: bedoelen we dit nu en kan daarmee het ambtelijk apparaat en ook de bestuurlijke regiegroep hier verder op preluderen om uiteindelijk naar een voorstel te komen. Houd wel rekening met het feit dat 30 partijen rond die tafel zitten. Eerst waren dat het Havenbedrijf, VNO-NCW tot en met BTV, maar die is eruit gestapt. Ik vind het een slechte zaak, dat dat gebeurd is, want nu praten we nog steeds en proberen we invloed uit te oefenen. Dat is veel beter dan dat je wegloopt. De heer Lieveerse: Het onderwerp leeft, dat zult u ons niet kwalijk nemen. Het leeft bij u ook al heel veel jaren, dus ook dank aan u voor uw inzet op dit traject. In de brief staat nu de veronderstelling dat de uitkomst van de

beeldvormende avond, nee, er wordt gezegd dat de uitkomst van de beeldvormende avond op 14 april en de informatieavond voor inwoners op 20 april leverden geen argumenten op om de reactie van het college te herzien. Staat u daar nog steeds achter? Wethouder Fortuyn: Ja, daar sta ik nog steeds achter, omdat de vragen die wij in de brief gesteld hebben feitelijk de open einden, want dat is het uiteindelijk, nog steeds niet ingevuld zijn, dus we kunnen niet echt de consequentie zien van de nachtsluiting, dat staat er ook letterlijk in. We weten niet wat het terugdringen van het geluid betekent voor het aantal vluchten. Er worden hier aantallen genoemd van 18.000 en 13.000 vluchten. Dat is iets wat nog helemaal niet concreet en hard uitgezocht is. Het is een aanname door partijen die eromheen cirkelen en die iets creëren. Ik heb de hardheid niet. We moeten wel, zoals we dat aan het begin ook gedaan hebben, de fact finding hebben: waar hebben we het over? We zijn op dit moment nog zoekende naar de antwoorden. Dat geldt ook voor die nachtsluiting. Even terug naar die participatie. De heer Kampinga: Die brief wordt getekend door de griffier, namens de gemeenteraad. Even voor de helderheid. Wethouder Fortuyn: Zeker. Het ondersteunt ons, ambtelijk en bestuurlijk, dat de gemeenteraad mij wel even meegeeft: let op wethouder, hier hebben wij kritische vragen over, hier willen wij meer duidelijkheid over hebben alvorens wij et cetera. Uiteindelijk besluit u niet. U kunt wel nadrukkelijk aangeven wat uw mening is, waar u voor staat, ook van de inwoners, daar sta ik ook voor, en hoe wij gezamenlijk optrekken ook met mevrouw Van de Coevering van de bewonersvereniging. Uiteindelijk besluit I&W en de Tweede Kamer. Zo simpel is het. Mevrouw Verhoef: Ik wil het proces heel helder hebben. U zegt: uiteindelijk besluit u niet, dat doet het ministerie van I&W. Maar wat is nou het resultaat. We geven in de brief van 2 juni een aantal pijnpunten mee, het proces gaat door. Wat wordt er nou opgeleverd? Een voorkeursscenario? Of levert het uiteindelijk een luchthavenbesluitverzoek op, waarover het ministerie van I&W een besluit neemt? Wanneer moeten wij als raad dan zeggen: hier kunnen wij wel achter staan. Is dat achter het voorkeursscenario? Wat is dat en wanneer is dat? Wethouder Fortuyn: In principe hoeft u nergens achter te staan. Ik ben het met mevrouw Van de Coevering eens, we hoeven niet te tekenen bij het kruisje. Mevrouw Verhoef: Wat is het product waarover wij dan kunnen zeggen: we tekenen niet bij het kruisje of we doen het wel. Wat is dat? Wanneer komt dat product? Is dat een voorkeursscenario? Een definitief voorkeursscenario op basis waarvan het luchthavenbesluitverzoek van RTHA wordt ingediend? Ik snap het proces niet. Wethouder Fortuyn: Ik ga nu het proces maar uitleggen, want er zitten wat onduidelijkheden in. We zijn nu bezig met de bespreking met de participanten, dat zijn we nu aan het doen. De gemeenteraad, dat zijn wij, verzend een reactiebrief aan de projectorganisatie. Die wordt besproken in de raadsvergadering van 2 juni. Als we akkoord zijn met die brief, met de scherpte erin, die u vanavond heeft aangegeven, ik heb het genoteerd en we kunnen het op de webcast terug kijken, we gaan die brief aanscherpen, daar ga ik de discussie nu niet over aan, we gaan aanscherpen waar het kan, dan komt het 2 juni terug. Dan kunt u zeggen: ambtenaren en wethouder, dit vinden we, gaat u zich hierop inzetten. In de wetenschap dat de spanbreedte tussen sluiten en maximaal gebruik van 24 uur een hele weg is. Dan krijgen we die theorema weer, maar dat laat ik even liggen voor wat het is. Dan gaan wij die belangen behartigen. Dan is er in juli en augustus een zomerreces. In september tot november komt er een publicatie van het definitief pakket en dan gaan we nog een keer met elkaar in gesprek. Het definitieve pakket met de reactie van de participanten, dat zijn wij dus ook, wordt opgeleverd aan initiatiefnemer RTHA. Wij zijn helemaal niet de initiatiefnemer, wij vragen geen luchthavenbesluit, wij vragen niet toestemming om al die dingen te regelen, dat doet I&W. Dit pakket wordt onderdeel van de aanvraag die de luchthaven moet gaan indienen. Dat betekent dus, dat wij een reactiebrief aanbieden en dat aan de projectorganisatie meegeven. Met die zet van al die reacties van al die partijen gaat RTHA aan de slag met de formele procedure, dat is vanaf december, voor het luchthavenbesluit, dat is inclusief de MER. Dan hebben wij uiteraard het recht om net als anderen zienswijzen in te dienen. De heer Duk: Het is veel fijn dat ik nu het grotere plaatje qua langere tijdsplanning heb gekregen. Eigenlijk ben ik nu heel erg benieuwd naar wat er gaat gebeuren naar 2 juni toe. Ik begrijp van de wethouder dat deze brief wel of niet verstuurd gaat worden, dat er dan vervolgens een aangepaste brief ook gestuurd gaat worden, die op 2 juni door de raad wordt aangenomen. Wanneer krijgen wij die nieuwe brief te zien? Hebben wij nog mogelijkheid om die aan te passen? Hoe ziet dat traject eruit? De voorzitter: De techniek van raadsvoorstellen. Er ligt een raadsvoorstel en dat is: deze brief. De wethouder zegt wel even een andere brief te schrijven, zo zit het niet in elkaar. Als de brief gewijzigd moet worden, dan zult u als raad deze in de raadsvergadering van 2 juni moeten amenderen. Of de raad maakt een hele nieuwe brief. Het ligt dus nu bij de raad en niet bij het college. Zo zit het procedureel in elkaar, ik heb net overlegd met de griffie. De heer Smolders: Volgens mij kan de wethouder de brief toch terugtrekken? De voorzitter: Nee, dat kan hij niet, want hij ligt bij de raad. De raad kan hem terugsturen naar het college, maar het college kan de brief niet terugnemen. Wethouder Fortuyn: Dank u wel voor de verduidelijking. Ik hoop hiermee in ieder geval het proces met elkaar te hebben gedeeld, wat onze invloed is en welke procedures er nog staan of ter beschikking staan, zowel aan de inwoners als andere partijen om zienswijzen in het latere traject in te dienen. Wat we nu doen is de onderhandeling vanuit het ambtelijk apparaat, maar ook vanuit de wethouder, ruggensteun te geven door deze brief met elkaar te maken. Die gaat alleen maar ter kennisname ter tafel, ze weten wat onze inzet met elkaar is. Ik ben blij als die brief er wel uit gaat,

want dat geeft dat ons in de onderhandelingspositie meer ruimte. Bovendien, op voorstel van meneer Hoek, mooi dat hij zei om ook een c.c. naar I&W te sturen, zodat ze de wetenschap hebben dat er niet zo'n draagvlak is zoals af en toe voorgesteld wordt, want wij noemen het teleurstellend. We hebben nog niet met een harde 'nee' gereageerd. Het betekent niet dat je draagvlak creëert als partijen zeggen: daar kan ik niet tegen zijn. Nee, wij kunnen niet tegen zijn als er 07.15 uur gestart wordt en dat de positievluchten geschrapt worden, dat eraan gewerkt wordt of dat er andere beperkende maatregelen zijn. Als je mij vraagt of ik erop tegen ben, nee, daar ben ik niet op tegen. Dus draagvlak? Nee, want wij willen veel meer hebben dan wat er nu in de VPP staat. Dat is de zoektocht die we hebben. De vraag die wij hebben als college, de vraag die wij hebben als ambtelijk apparaat aan tafel: geef ons mee wat je mist of als reëel ziet om in te brengen, om te kijken of we meer scherpere kunnen krijgen naar het definitieve participatietraject, waarvan de eindconclusie nog steeds zou zijn, dat er geen draagvlak zal zijn, daar zijn we het over eens, maar we moeten wel het maximale eruit zien te halen om de leefkwaliteit van de omgeving, van Lansingerland, maar ook van Rotterdam, ook van Schiedam, te verbeteren. Ik kan alle vragen individueel gaan beantwoorden, maar ik denk dat de reacties zoals we die nu met elkaar delen en de brief die we willen gebruiken voldoende input gaat geven voor het vervolg en dat we eigenlijk met een amendement de brief eventueel nog kunnen aanscherpen, dat is 2 juni. Bij het definitieve participatietraject daar nog wat scherper op kunnen zijn met hardere bewoordingen. We zitten nog in het proces, dan kunnen we ook wat scherper zijn in de reactie op de laatste brief en die zullen we dan ook zeker delen met I&W, die zullen we dan ook zeker delen met de Tweede Kamer. Dat is een beetje het proces waarin we zitten. Het is een consultatie, we halen op de gevoels, we hebben u gehoord, we proberen samen met de griffie voor u een goede brief op te stellen, zodat we 2 juni met elkaar zeggen: we hebben in ieder geval een basis. Het is geen draagvlak en tekenen bij het kruisje. De heer Duk: Ik zou graag van de wethouder horen hoe hard die 2 juni is en of we net wat meer tijd kunnen kopen. Wethouder Fortuyn: Ik ga niet over de agenda van de raad, maar 2 juni is er een raadsvergadering. Als we het over de raad hebben, tenzij u zich gemandateerd voelt namens iedereen in de raad, dan kan je er nog iets ruimte in winnen, maar het is gewoon de raadsvergadering. De heer Duk: Het ging mij meer over het proces buiten de gemeenteraad om. We hebben op 16 juni namelijk ook nog een gemeenteraadsvergadering, waarin we dit, zeker als we dit als alle partijen samen zouden amenderen, prima kunnen bespreken. Wethouder Fortuyn: In juni moet men die informatie hebben om het document uit te werken. Ik heb natuurlijk ook een afspraak aan de tafel van het participatietraject. De voorzitter: Even heel concreet: is 16 juni te laat? Moet het 2 juni? Wethouder Fortuyn: We hebben op 2 juni aangestuurd, want we zitten al onder tijdsdruk. 16 juni moet ik navragen. De voorzitter: Dan spreken we dat af, dat er naar gekeken gaat worden. Wethouder Fortuyn: Als ik niet de individuele vragen hoeft te beantwoorden, want ik denk dat we het proces toch wel verder krijgen en de aanscherping van de brief. Er staan nog vragen over de 3dB, welk effect dat heeft. Ja, die vragen hebben wij ook. We willen gewoon weten wat het concreet is. Als die 3 dB van de geluidshinder afgaat, gaan we dan verdubbelen? Welk effect heeft het? Wat zit erin? Die 2 gebruiksruimten, wat heeft dat voor effect? Daar hebben we die vragen over gesteld. Er is wel een wetenschap dat de overlast van maatschappelijk verkeer niet als overdreven hinderlijk wordt ervaren. Het is wel een spel van geven en nemen. Maar we komen er wel op terug als we een fase verder zijn. Dat betekent dus ook, als ik de vragen verder zie over de nachtsluiting, zoals door meneer Erwich is gevraagd. Te mager resultaat, daar zijn we het allemaal wel over eens, misschien had je het harder kunnen zetten, maar we zitten nog in de onderhandeling en we blijven beleefd. De term die het college hanteert in de brief, uw brief, wij hebben hem opgesteld, maar dat maakt niet uit, voldoet ten opzichte van. Ja, het voldoet t.o.v. het luchthavenbesluit. Er zitten wel verbeteringen in, dus daar kan je niet op tegen zijn, maar we vinden het gewoon onvoldoende, je moet wel reëel zijn. Is er draagvlak? Daar hebben we het al over gehad: nee. Waarom is die brief bij I&W? Het is logisch, als wij het delen met elkaar als gemeenteraden, maar ook als participanten, is het een beetje vreemd om I&W niet zo'n rapport te sturen, althans, deze eerste opbrengst te sturen. Het is gewoon informatie. Dat het naar de Tweede Kamer gestuurd is, dat zal best wel, maar het proces dat we doen gaan we uitlopen. Ik denk dat ik het grotendeels gehad heb. Ik ben blij met uw inbreng. De heer Erwich: Ik had eigenlijk toch een korte vraag, over de volledige nachtsluiting. Het is mij niet duidelijk of het 01.00 uur is of 24.00 uur? Dat je gewoon kan landen of binnen kan komen. Dat wil ik toch wel even weten, hoe we dat gaan amenderen. Wethouder Fortuyn: Tussen 02.00 en 06.00 uur is er absoluut geen luchtverkeer meer mogelijk. Tussen 23.00 en 02.00 uur zou het wel zijn, maar dat is alleen bij calamiteiten. Mocht er een calamiteit met een verlate vlucht zijn of anderszins, dan hebben we daar een strafpunteensysteem voor, maar dat wordt afgeschaft. Dan staat nog steeds de vraag: wat betekent dat dan? Hoe monitoren we dat? Wat zijn de consequenties? In principe is het vliegveld tussen 22.00 en 23.00 uur maximaal landen en na die tijd ga je op de pijnbank, als het aan ons ligt. Die 02.00 tot 06.00 uur is ook voor zakenvluchten, die uit Amerika komen of van Shell of anderszins, die hier hun bedrijfsactiviteiten hebben. Dat is de definitieve sluiting: tussen 02.00 en 06.00 uur. Over en uit. De heer Duk: Ik heb in de eerste termijn gevraagd aan de wethouder om een reactie op de brief van mevrouw Van de Coevering. Ik heb niet echt een inhoudelijke reactie daarop gehad of gehoord. Wethouder Fortuyn: Die kunt u krijgen. Wij hebben uiteraard contact met mevrouw Van de Coevering, maar we zijn beiden

volstrekt onafhankelijk. De positie van mevrouw Van de Coevering is anders dan de positie van de BRR c.q. het ambtelijk apparaat met mij vertegenwoordigd aan die tafel. Wij wisselen deze informatie uit. Wij hebben ook de twijfels over de tekstuele invulling, want daar ging het vaak om. We hebben nu een voorlopig iets en mevrouw Van de Coevering zit nog aan de tafel, die weet dat heel goed te vertalen. Mevrouw Van de Coevering, ik heb het gelezen, die gaan we gewoon aan de tafel ondersteunen voor wat ze daar zegt. Wij willen klare taal hebben. Ik ben ooit een keer getrapt in een term doelmatigheid: als we nou zoveel investeren, heb ik in ieder geval de decibellen teruggedrongen met een geluidsscherm, maar dat kost alleen € 4mln. Toen zei de overheid: gaan we niet aan meebetalen. Hoezo, zei ik, er gaan zoveel dB's naar beneden. Maar 60.000 inwoners en € 4mln vonden ze niet doelmatig. Dus let op, op de uitleg van de woorden. Dat is een uitwerking die we zeker meepakken. Verder zitten we ongeveer op dezelfde lijn wat we willen. We hebben gezegd, de conclusie van mevrouw Van de Coevering aan die tafel, die hebben we overgenomen en in de tweede fase zullen we misschien in andere termen denken. Ik wilde het hier bij laten. De heer Lieverse: Ik heb de vraag niet als vraag geformuleerd aan de wethouder, maar ik heb er wel in mijn betoog in de eerste termijn aandacht voor gevraagd. Het was ook een vraag aan mijn mede-commissieleden, maar de wethouder mag er ook wat over zeggen. Wat vindt u van de inschatting dat onevenredig veel aandacht wordt besteed aan geluidshinder en weinig aan geluidsbelasting en luchtkwaliteit? Wethouder Fortuyn: Ik vind het moeilijk. Ik ben het met u eens. Wij hebben ons ingezet, dat doen wij ook hier als raad, om het leefklimaat hier te verbeteren. Daar hoort inderdaad fijnstof bij, CO2 reductie, stikstof, geluid, het is het totale proces, hoort er wel bij. In mijn opinie moet dat scherper aangezet worden, alleen, het is een heel moeilijk te begrijpen begrip. Waar we nu op zitten: hoe krijgen we nou de reductie van de ervaren hinder goed op de agenda? Laat niet onverlet, ik denk dat het een goede aanvulling is, om in de brief die we gaan maken hier meer op te gaan sturen. Dus ik wil dat zeker meenemen. Wat ik zei: de gevoelens nemen we mee, de aanscherping nemen we mee. Aan u is het dan, 2 of 16 juni, dat horen we dan, om daar aanvulling op te geven dan wel wat we mee kunnen nemen naar de tafel. De heer Lieverse: Dat was een duidelijk antwoord. Een laatste vraag, het was niet bij mij vandaan gekomen, maar bij meneer Hoek, is een voorstel om niet de brief te versturen op 2 juni zoals die nu ongeveer in de steigers staat, maar een andere soort brief te sturen en ook aan andere mensen te adresseren, aan de Tweede Kamer bijvoorbeeld. Doorkruist dat de scenario's van de participatie op een manier die ons schade berokkent? Wethouder Fortuyn: Het doorkruist nooit wat. De vraag is alleen: is er aandacht voor? Je moet een moment kiezen, dat de aandacht er ook echt voor is. We zitten nu in een soort onderhandelingsproces, we zijn nog niet klaar. De effectiviteit wordt pas groot op het moment dat het luchthavenbesluit aangevraagd gaat worden en ook behandeld gaat worden, dan heb je de meeste effectiviteit. Neemt niet weg, dat we in het aanloopproces een dossier opbouwen, dat we het al aan het ministerie hebben laten weten, dat het niet zomaar even een gelopen zaak is wat hier ligt. Ik wil graag I&W informeren hoe wij erover denken. RTHA uiteraard ook, maar dat komt bij de aanvraag die ze in gaan dienen, dus die krijgt de informatie ook. Het baadt of het schaadt niet, maar ik zou de effectiviteit even goed afwegen met elkaar: wanneer heeft het de aandacht? Dus het aandachtsmoment is belangrijk.

Tweede termijn

De heer Erwich, L3B: We zijn eigenlijk blij met alle beantwoordingen, waaruit we opmaken dat alle andere partijen ook niet achter de huidige VPP staan en veel te mager vinden. Dank voor de beantwoording van de wethouder en de verduidelijking van het proces. De VVD kan zich vinden in door L3B genoemde verbeterpunten. Wij vinden ook, dat er recht is op rust in de nachturen. Vandaar dat we pleiten voor een volledige nachtsluiting tussen 24.00 en 06.00 uur. Volgens de heer Lieverse van de CU wordt er over dit dossier veel gedroomd, maar volgens ons zijn dromen bedrog. We zijn het er zeker mee eens, dat er meer hinder is dan alleen geluidshinder, alleen gaat het in de voorliggende conceptbrief alleen om de VPP en die vinden wij dus inderdaad veel te mager. Ook uit de beantwoording van D66 maken we op, dat er van hun kant steun kan komen op het door ons genoemde amendement. Het CDA, de heer Bergwerff, hoorde ik zelfs een opmerking maken over het pakket. Hij stelt dat er juist meer gevlogen gaat worden en ze missen een stuk over duurzaamheid. Dus ook van het CDA proeven we toch steun voor het voorgestelde amendement. WIJ, de heer Hoek, wil zeker nog geen handtekening zetten bij het kruisje onder de besproken brief. Maar wees gerust, wij komen op korte termijn bij u op de lijn met ons amendement. Op zijn vraag welke acties kunnen we ondernemen om de bezwaren in Den Haag over de bühne te brengen, was de wethouder duidelijk. Het antwoord op de heer Hoek is dus: ja, ook wij willen gezamenlijk optrekken om kracht te zetten in Den Haag. Dat sluit dan ook weer mooi aan. De heer Duk: Ik wil weten of L3B het een goed idee vindt, zoals de heer Hoek net voorstelde, om niet allemaal apart met een amendement te komen, maar gewoon even alle woordvoerders bij elkaar gaan zitten, liefst met mevrouw Van de Coevering samen, en dan gezamenlijk een sterk amendement te schrijven, waarin we met zijn allen één nieuwe brief schrijven. De heer Erwich: Meneer Duk, u was net een beetje te vroeg natuurlijk, want het antwoord op de heer Hoek is: ja. Dat zei ik al. Ook wij willen gezamenlijk optrekken om kracht te zetten in Den Haag. Dat was het antwoord, daar vroeg u nu om. Dat sluit dan ook

weer mooi aan op de woordvoering van de PvdA, die overigens nog maar 2 seconden heeft. De voorzitter: Dank u wel, uw tijd zit er ook op.

De heer Kampinga, VVD: Ik denk dat we de 2^e of de 16^e, daar zal ik zelf niet bij zijn, in de raad die brief moeten vaststellen. Ik wil wel graag een bijdrage leveren aan wat eraan vooraf gaat. Het moet een hele sterke brief worden, helemaal mee eens. Ik denk alleen één punt, ik hoor aan de overkant van een partij, die echt een reductie of verminder wilt of een vermindering van het aantal vluchten wilt. Wij als VVD zeggen: de geluidsruimte mag niet toenemen. Dat zegt Schrijnen, dat zegt iedereen. Maar om dan ook automatisch het aantal vluchten terug te dringen, dat gaat ons net een stapje te ver. Maar voor het overige, daar komen we vast wel uit.

De heer Bergwerff, CDA: Ik wilde graag na de VVD, want ik had een klein vermoeden, dat het over ons zou kunnen gaan. Wat betreft de reductie, wat betreft de krimp, daar komen we nog wel uit, daar gaan we het over hebben, laten we daar niet te diep op ingaan, maar dat kan natuurlijk ook een onderzoek zijn of dat in het vervolgtraject een onderzoek gedaan wordt naar krimp, dan wordt het eventueel meegenomen als een scenario. Ook het CDA denkt dat het heel verstandig is om met zijn allen als woordvoerders om de tafel te gaan om een breed gedragen brief in elkaar te zetten. Hopelijk kan dat op 16 juni en niet 2 juni, want dat geeft ons net even wat meer tijd. Ik hoop dat we dat snel van het college te horen krijgen. Dan kunnen wij onze planning daar ook op aanpassen. Hopelijk kan het zo zijn, dat we niet allemaal met aparte amendementen komen, maar dat we één breed gedragen plan naar voren kunnen brengen. Dank u wel.

De heer Hoek, WIJ: Ik ben blij, dat het plan omarmd wordt om bij elkaar te gaan zitten en een eensluidende brief op te stellen, zodat we niet geconfronteerd worden met 20 amendementen, want dat vertroebeld alleen de boodschap maar. Ik denk, 2 juni, dat is nog ruim 2 weken, het moet toch mogelijk zijn om met de woordvoerders en de griffie bij elkaar te komen om daar een goede brief voor op te stellen. Als andere fracties meer behoefte hebben om dat tijdspad wat op te rekken, heb ik daar uiteraard ook geen moeite mee. Ik ben blij met de toezegging van de wethouder. Misschien moeten we in datzelfde overleg ook nadenken over hoe we iets meer op de trom kunnen slaan richting onze Haagse vrienden om zo wel tussen de oren te krijgen, dat Lansingerland echt wel iets anders in de wedstrijd zit. Ik ben het helemaal met de wethouder eens, wanneer hij zegt: wij zijn één klein partijtje die om tafel zit. Als de havenbaronnen daar om tafel zitten, de metropoolregio daar aan tafel zit, dan zijn er heel veel tegenovergestelde belangen en daarom is het juist noodzakelijk dat ook wij als Lansingerland samen met Schiedam en omstreken, die er het meeste last van ondervinden om flink op die trom te slaan, zodat ons minderheidsbelang wel gehoord gaat worden. Dank u wel.

De heer Lieverse, CU: Ik heb nog een aantal minuten over, ik heb ze zuinig gespaard, ik ga ze niet allemaal opsouperen, wees niet bezorgd. Ik wilde alleen zeggen: ik ben niet heel optimistisch, meneer Hoek, over hoe makkelijk zo'n bijeenkomst zal verlopen met de woordvoerders, want ik hoor toch een aantal geluiden die afwijken van elkaar. Als ik de PvdA hoor zeggen, dat het alleen maar gaat over geluidshinder en dat het simpel zal zijn om met een welwillend oog te kijken naar het voorlopig pakket en dus voorbij gaat aan wat wij aan bod zouden willen laten komen als het gaat over zo'n pakket. Als geluidsbelasting, de klimaateffecten en de luchtkwaliteit. Het huidige pakket is voor ons zo zwaar onvoldoende, dat wij het geen basis vinden voor verdere stappen. We zouden de bewonersvertegenwoordiging willen vragen. De heer Hoek: Ik snap wat de heer Lieverse zegt. Alleen ik denk dat we er goed aan doen, de grootste gemeenschappelijke deler, zoals die hier in de raad heerst, die in een brief samen te vatten. En ja, dan kan de PvdA op het onderdeel waar zij het niet mee eens zijn, het alsnog amenderen. Dan wordt de discussie wel wat meer gestroomlijnd en duidelijker. De heer Lieverse: Helder wat u zegt, maar ik dacht: ik ga de discussie alvast een beetje voeren voor het publiek. Daarom wilde ik het alvast naar voren brengen. De bühne hoort erbij, is niet voor niets aanwezig vandaag. Dat de wethouder naar voren bracht: u besluit niet. Dat is formeel juist, maar dat wil niet zeggen dat we een halfzachte brief moeten gaan schrijven. Ik ga nog even door met de onderhandelingen. Zinnetjes veranderen van: het is een beetje jammer, naar: het is erg jammer. Daar ben ik niet voor te porren. Maar voor 2 juni heb ik ruimte in mijn agenda.

De heer Smolders, D66: Ik heb niet het antwoord gehad op al mijn vragen van de wethouder, maar we gaan een nieuwe brief schrijven. De voorzitter: U bent slecht te verstaan, u moet dicht bij de microfoon. De heer Smolders: Dat was al bekend, ik had de microfoon al bij mijn mond gehouden. Ik steun het voorstel van de heer Hoek om gezamenlijk een brief te schrijven. Ik had de wethouder nog wel gevraagd om te reflecteren op het participatieproces, zoals het nu loopt. In de huidige brief, zoals die hier voor ligt, staat dat ook bewonersvertegenwoordigers een volwaardige positie hebben in het participatietraject, gelijk aan die van andere deelnemers. Die gelijkwaardige rol is later in een notitie van Van de Coevering ontkend, namelijk dat er geen sprake was van een gelijkwaardige rol. Het lijkt me

belangrijk, dat we dat ook meegeven aan het projectteam en dan ook in Den Haag. Hoe ziet de wethouder dat en de rest van de raad?

De heer Duk, GL: Ik heb net heel even overleg gehad met mevrouw Van de Coevering. Op 9 juni hebben zij een overleg, waarbij ze het heel erg prettig zou vinden als de brief ondertussen is aangenomen. Al zei ik net nog: kunnen we het niet naar de 16^e zetten, ik zou er nu alles voor willen doen om het inderdaad op de 2^e aan te nemen. Dat ten eerste. We moeten veel meer aandacht hebben voor de dingen die we hebben genoemd buiten het geluid om. Dat betekent, dat we het echt over de milieu-impact moeten hebben en de volksgezondheid, de risico's die daarvoor zijn. Dat was wat ik nog te zeggen had.

Wethouder Fortuyn: Dank u wel, geachte raadsleden. Ik vind het een hele mooie discussie, ik vind het ook een heel mooi resultaat, u bent aan zet. Wij hebben een voorstel gedaan en wij zullen ambtelijk uiteraard de ondersteuning verlenen aan u en aan de griffie om tot een heel goede brief te komen. Dat was ook uiteindelijk de bedoeling, ik vind het heel mooi, dat we dit nu gezamenlijk opwerken. We gaan ons er hard voor maken om het 2 juni gereed te hebben. Ik ga wel even navragen of er eventueel wat meer ruimte in zou zitten. Ik doe geen toezegging, maar ik wil wel kijken of er wat ruimte zit, ook in de werkgroepbespreking van 9 juni. We willen wel wat meer ruimte hebben, want het gaat ergens over, ondanks dat het een voorlopig traject is, maar het is ook het moment om even de scherpte aan te brengen, dus ik ben blij met uw voorstel. Er is door meneer Smolders gevraagd naar de gelijkwaardige rol. Ja, ik vind nog steeds dat mevrouw Van de Coevering een gelijkwaardige rol heeft, want ze zit nog steeds aan die tafel. Dat ze op dit moment haar rol nu ziet als kennis van de luchthaven, vanuit haar CRO positie, om haar kennis in te brengen praat zij nu eigenlijk niet meer namens alle bewoners. Dat is inderdaad een gegeven. Maar in het proces heeft ze wel de inbreng gehad om datgene te doen wat ze ook in de CRO heeft gedaan. Dan kan je praten: is het een gelijkwaardige rol? Dat is iets waarover je kan discussiëren. Het is wel een inbreng geweest vanuit die hoek vandaan. Maar daar kan je over discussiëren.

De voorzitter: Ik constateer dat we aan het eind van deze bespreking zijn. Zoals ik het nu zie, gaat het toch in de raad van 2 juni komen. De griffie zal er morgen achterheen gaan, zodat we op korte termijn een afspraak maken met de woordvoerders, zodat erover gesproken kan worden, mogelijk met de wethouder erbij, ik denk dat dat handig is, maar u hoort er zo snel mogelijk van, want het is kort dag. Dan hebben we dit agendapunt afgesloten.

De voorzitter: We gaan terug in de agenda, naar agendapunt 5.

5. Besprekpunten:

5.a 'Wat doet de gemeenteraad voor u'

Mevrouw Draak, VVD: We hebben het net uitvoerig gehad over burgerparticipatie. Dit onderwerp gaat over iets wat daaraan is gerelateerd, burgerbetrokkenheid. Ik vind het fijn, dat we vanavond ook betrokken inwoners op de tribune hadden en hebben, gelukkig ook nog hebben. Ik wil het vanavond graag met jullie hebben over hoe we als gemeenteraad beter zichtbaar kunnen zijn voor de Lansingerlanders en duidelijk maken wat ons werk inhoudt en wat Lansingerland daar aan heeft. Ik ga niet het aan jullie al gepubliceerde besprekingsstuk voorlezen, want dan wordt het zo saai. Ik ga even met andere woorden door het stuk heen. De aanleiding is inmiddels wel duidelijk. Voor mij persoonlijk was het een combinatie van teleurstellende verkiezingsuitslag voor de VVD en de echt lage opkomst van de Lansingerlanders bij de verkiezingen, die bij mij een onprettig gevoel achterliet. Toen vervolgens de heer Hoek in de duidingsbijeenkomst aangaf, dat de raad eens zal moeten ophouden met de wethouder te overhoren, maar gewoon een aantrekkelijke, begrijpelijke vergadering moet zien neer te zetten, die voor iedereen te volgen was, toen viel bij mij het kwartje en dacht ik: hier wil ik meer mee doen in deze raadsperiode. De VVD Lansingerland vindt dat wij onze inwoners veel moeten vertellen en laten merken wat wij hier eigenlijk zitten te doen in deze raadszaal en thuis achter onze iPad en in de lokale samenleving bij gesprekken, bij overleggen, bij rondleidingen en dat soort dingen. We werken hard, daar ben ik van overtuigd, maar is het ook zichtbaar? Een deel van de VVD-campagne bij de gemeenteraadsverkiezingen was het zogenaamde canvassen. De voorzitter: Er is achter in de zaal een ambtelijk overleg met de wethouder, misschien dat u even naar hiernaast kan gaan. Mevrouw Draak: Even over het canvassen. De VVD belt dan aan bij huizen in Lansingerland en wij vragen. Wat wij horen van al onze inwoners is dat ze eigenlijk geen idee hebben wat de gemeenteraad doet of ze zijn uitgesproken negatief over de politiek en komen dan vaak met voorbeelden uit de landelijke politiek. Je hoort wel dat mensen balen van genomen besluiten in hun naaste omgeving, voor hun school, voor hun vereniging. We zien ook vanavond, dat als het gaat om de naaste omgeving of je directe leven, dat mensen weldegelijk betrokken zijn. Als VVD willen we ermee aan de slag, maar ik dacht ook: er moet winst te behalen zijn als alle partijen op hun eigen manier extra inspanningen gaan leveren om weer burgers betrokken te krijgen bij wat we

doen. Ik denk dat het nog veel mooier zou zijn als we het niet per politieke partij doen, maar als raad als geheel in samenwerking met onze lokale nieuwsmedia. Op dit moment denk ik dat de gedrukte media het meest volledig zijn in hun verslaglegging van wat wij hier doen, maar ik ben een trouwe Heraut en Hart voor Lansingerland-lezer. Ik denk dat er hier in de zaal heel veel zitten, maar als we kijken naar Lansingerland: wie lezen dat nu echt? Of de PvdA-nieuwsbrief, dat is bijna een krant op zich, hartstikke informatief, maar wie leest dat nu echt van A tot Z? Ik denk dat we een betere communicatiemix zouden moeten toepassen, dus andere media-kanalen en meer filmpjes, vaker als raad aanwezig zijn bij lokale evenementen. Dat brengt mij bij de communicatiemedewerker uit het bijgevoegde besprekingsstuk. Ik denk dat de communicatiemedewerker, die in dienst zou zijn van de griffie de deskundige regiehouder zou moeten zijn, die ons als raad kan helpen met dit vraagstuk. Alleen, op dit moment is het de vraag of na afronding van de formatie deze functionaris wel in de begroting wordt opgenomen, gezien de financiële uitdagingen waar we als gemeente voor staan. Ik ben dus benieuwd naar de visie van de commissie hierop en ik nodig jullie uit te reageren. Willen andere fracties ook werken aan het verbeteren van zichtbaarheid? Willen andere fracties ook gezamenlijk hierin optrekken? Ik ben benieuwd naar jullie ideeën en suggesties.

De heer Jansen, WIJ: Op de eerste plaats wil WIJ mevrouw Draak en de VVD bedanken voor het agenderen van dit besprekingspunt. We zijn het met de VVD eens, dat het niet goed is voor welk democratisch orgaan dan ook als de opkomst bij verkiezingen laag is en we signaleren die trend zeker bij gemeentelijke en provinciale verkiezingen. Kiezers moeten zich kunnen identificeren met de discussies die in de commissie en de raad plaats vinden. Onze fractievoorzitter Leon Hoek heeft dat in de duidingsbijeenkomst helder verwoord. We moeten als raads- en commissieleden niet laten zien dat we de stukken tot in detail kennen, maar we moeten de inhoud kunnen vertalen naar een heldere discussie, die te volgen is voor mensen die de stukken niet gelezen hebben. En daar ligt een rol voor ons allen. We moeten niet de indruk geven, dat we in een ivoren toren, of beter gezegd, in een glazen paleis zitten. Maar weten we als partijen wel wat er breed leeft in de bevolking? Of hebben we ons beeld beperkt tot onze eigen achterban? Wij zijn het met mevrouw Draak en de VVD eens, dat we als commissie en raadsleden gezamenlijk naar buiten moeten treden in de richting van de burgers om duidelijk te maken wat we doen, hoe we dat doen en waarom we dat doen en te ervaren wat er leeft onder bewoners. Dan kom ik bij de vraag welke vorm we hier aan geven. Die vraag is misschien wat moeilijk te beantwoorden, want er zijn waarschijnlijk meerdere vormen, die je zou kunnen toepassen. Binnen onze fractie hebben we dit besproken en er kwamen 2 opties op tafel. We zouden als raads- of commissie-afvaardiging gezamenlijk één keer per maand in het centrum van de kernen aanwezig kunnen zijn om met burgers van gedachten te wisselen. Een tweede item dat besproken was, is het organiseren van een raadsprekeur analoog aan het wethoudersprekeur om burgers een laagdrempelige ingang te geven tot de raad. Op het internet zijn er positieve reacties te vinden van andere gemeenten, die zo'n raadsprekeur ingericht hebben. Een voordeel van de eerste optie, het aanwezig zijn in de kernen, is natuurlijk dat het erg laagdrempelig is. Het biedt iedereen de mogelijkheid om met de raad in contact te komen. Aan de andere kant: er is weinig privacy voor de burgers, want je staat openbaar met elkaar te praten, dus iemand ziet: jij hebt met de raad gepraat. De tweede optie biedt wat meer privacy, maar dan heb je wel een drempel, want er moet een afspraak gemaakt worden. Je moet kijken hoe je daarmee om gaat. Natuurlijk is het contact zoeken met de burgers aan de voorkant ook een vorm van participatie en in deze raadsperiode zal het niet de laatste keer zijn, dat burgerparticipatie aan de orde komt. Als we één ding geleerd hebben uit de beeldvorming van vorige week is het de bewustwording dat participatie een breed begrip is en dat er geen standaard participatiemodellen zijn. Participatie is een actief proces, waarbij alle partijen een steentje moeten bijdragen, het komt niet vanzelf. Afsluitend. WIJ kijkt positief naar het initiatief van mevrouw Draak. Laten we gezamenlijk een model of modellen vinden en verder uitwerken, dat we meer naar buiten treden in de richting van de burgers en zodoende de betrokkenheid van de burgers bij het lokale bestuur vergroten. Dank u wel.

De heer Halkes, CDA: De kloof tussen kiezers en gekozenen blijft, zolang we niet stilstaan bij wat de staat is: het door gerechtigheid beheerste verband tussen overheid en samenleving. Om de rechtstaat te herstellen is een nieuw besef nodig van het goede van onze gemeenschap. Geluiden vanuit de samenleving worden te vaak weg gezet als lastig en inwoners worden van het kastje naar de muur gestuurd met als bekendste voorbeeld de toeslagenaffaire. Inwoners moeten hun overheid weer zien als een partner voor ontplooiing en het moet ervoor zorgen, dat niemand in onze samenleving klem komt te zitten. De lage opkomst laat zien dat wij als raad er onvoldoende in slagen de geluiden uit de samenleving te vertalen naar deze zaal. Maar wij slagen er ook onvoldoende in om geluiden uit deze zaal terug te vertalen naar de samenleving. Het door de VVD voorgestelde extra budget voor een medewerker communicatie bij de griffie steunen wij dan ook van harte. Dat kan het begin zijn om die uitwisseling te verbeteren. Zelf kunnen we ook meer doen als raad om onze zichtbaarheid te vergroten. Mijn mailadres en telefoonnummer staan keurig op de website van de gemeente, maar ik krijg de meeste berichten binnen via social media. Wellicht een idee om die toe te voegen. Een ander idee, dat we willen opperen

is het organiseren van een open dag met diverse activiteiten. Ons jongste duo-raadslid wist vol trots te vertellen, dat hij hier als kind had rondgelopen, toen dit huis werd geopend en het nu een eer te vinden om hier te mogen zitten. Wellicht is het een idee om die open dag te combineren met een veiligheidsdag op de parkeerplaats. Tot slot herhaal ik graag wat onze partij heeft voorgesteld tijdens de duidingsbijeenkomst. Raadsleden en het college moeten actief langs scholen en verenigingen om hun rol daar uit te leggen. Het gemeentehuis uit, de samenleving in. Graag hoor ik van andere partijen hoe zij tegen onze 3 voorstellen aankijken. Tot slot. Alleen gezamenlijk kunnen we het vertrouwen herstellen en inwoners binden. We sluiten ons dan ook van harte aan bij het initiatief van mevrouw Draak. Dank u wel.

De heer Duivesteijn, L3B: Ik zie dat mijn naam verkeerd gespeld staat, misschien kan het de volgende keer correct worden gedaan, maar dat gebeurt altijd bij de eerste keer. Dank voor het woord en dank aan de VVD, mevrouw Draak, voor het agenderen van dit stuk. Het is natuurlijk helemaal in ons straatje, want L3B omarmt alle initiatieven die de relatie tussen inwoners en de raad en de politiek als geheel kunnen verbeteren. Ons speerpunt in ons verkiezingsprogramma is dat burgerparticipatie centraal staat. Dat komt van nature voort uit de visie van onze partij. Wij juichen directe democratie ten zeerste toe als inwoners daardoor meer invloed op besluitvorming krijgen. Vanuit dat oogpunt baart het ook ons zorgen, dat de opkomst tijdens de gemeenteraadsverkiezingen slechts 55%. Of dat komt door onze zichtbaarheid als raad, dat weten wij niet. De minister van Binnenlandse Zaken heeft naar de opkomst van de gemeenteraadsverkiezingen een onderzoek ingesteld en hiervan worden de resultaten in juni 2022 verwacht. Wij wachten het onderzoek graag af voordat we daar conclusies aan verbinden. Om op de vragen van mevrouw Draak in te gaan. Ja, we willen gezamenlijk optrekken in verbetering van de zichtbaarheid van de raad. Ja, het is ook onze wens om de betrokkenheid van onze inwoners bij de raad te vergroten. Hoe kunnen wij dat dan het beste aanpakken? In ons verkiezingsprogramma hebben wij een concreet voorbeeld staan hoe te werken aan de zichtbaarheid van de raad naar de inwoners toe, namelijk het instellen van een overlegplatform per dorpskern, eigenlijk aansluitend bij wat de fractie van WIJ zojuist heeft aangegeven. Ons voorstel is om eens per kwartaal raadsleden en inwoners bij elkaar te laten komen in elke dorpskern om daar de stand van zaken te bespreken. Wij gaan dus naar buiten, naar de mensen toe. Zo kunnen we de directe input van onze inwoners ophalen op een laagdrempelige en eenvoudige wijze. In plaats van te vergaderen in deze prachtige zaal, gaan we naar inwoners toe en voeren we het gesprek met hen. Zo zijn we zichtbaar, betrokken en benaderbaar en kunnen we gezamenlijk zelf uitleggen waarom partijen verschillende afwegingen maken. De betrokkenheid van onze inwoners bij de raad kunnen we ook op een andere manier vergroten, door anders te werken en te doen. Professor Van der Steen schetste het vorige week al in de beeldvorming, dat er 4 kwadranten zijn in burgerparticipatie. Wij kunnen beginnen door onszelf af te vragen wat voor overheid, in dit geval wat voor raad, wij willen zijn, dus in welk kwadrant wij staan. Deze vraag zouden we elk thema eerst opnieuw kunnen bespreken of beantwoorden en daarmee bepalen hoe we inwoners betrekken bij onze afwegingen en in welke kaders. We willen in beginsel als raad een netwerkend en samenwerkend met onze inwoners optrekken of willen we ons afwachting opstellen? Wat ons betreft zijn we een actieve en samenwerkende raad. Daarmee zouden we van nature onze zichtbaarheid kunnen vergroten. Inmiddels omvat deze raad 33 raadsleden en 32 duo-raadsleden. Laat dat getal even op je inwerken, dat zijn 65 mensen die grotendeels vrijwillig zich willen inzetten voor de samenleving van Lansingerland. Gisterkt door al die 65 vertegenwoordigers van de huidige 8 politieke partijen, die vanavond waarschijnlijk allemaal zullen toezeggen om die relatie met de inwoners te willen verbeteren, hopen wij dat we nu echt kunnen beginnen om een nieuwe politieke cultuur neer te zetten. Dank u wel.

Mevrouw Molenaar, CU: In het bespreekstuk van Marloes Draak staan 2 vragen. Willen we gezamenlijk optrekken als fracties bij de verbetering van de zichtbaarheid van de gemeenteraad? Willen we betrokkenheid van de inwoners bij de gemeenteraad vergroten? Ik begin bij die laatste vraag. Als commissie- en gemeenteraadsleden willen we graag dat inwoners zien wat wij voor ze doen, want we doen dit werk in de gemeenteraad voor onze inwoners. Een lage opkomst bij verkiezingen voelt dan als een teleurstelling. Wat de CU-fractie betreft raakt het punt van de burgerparticipatie, daar zijn we in onze gemeente mee bezig en we kijken dus ook met belangstelling uit naar de plannen op dit punt van het nieuwe college. Daarbij is het voor de CU-fractie belangrijk dat het niet alleen om de betrokkenheid van inwoners bij de gemeenteraad gaat, maar om betrokkenheid bij bestuur in de breedte, dus inclusief college van burgemeester en wethouders en de ambtenaren. In de beeldvorming vorige week werd dat mooi in beeld gebracht met 3 in elkaar grijpende radartjes. Dan vraag 1. Als er mogelijkheden zijn om gezamenlijk op te trekken, bijvoorbeeld bij beeldvorming en ook allerlei andere voorbeelden die door de fracties niet genoemd zijn, zien we zeker mogelijkheden. De CU-fractie hecht echter ook groot belang aan de 1 op 1 contacten vanuit de fractie met inwoners of organisaties in onze gemeente. Om dan met aandacht te kunnen luisteren en op te halen wat de inwoners nodig hebben of wat ze bezig houdt. Iedere fractie maakt hierin eigen afwegingen m.b.t. de onderwerpen en de contacten. Dat is wat ons betreft een werkwijze waar wij graag mee willen doorgaan. Tenslotte. Als we de betrokkenheid van inwoners willen vergroten, begint dat ook met het werk in de commissies en de gemeenteraad zelf. Hoe duidelijk

zijn we? Bijvoorbeeld in ons woordgebruik of in onze transparantie. Als je naar buiten toe wilt met een goed verhaal, dan begint het hier in deze zaal. Dat rijmt ook nog.

De heer Azzouzi, PvdA: Wij van de PvdA willen ook mevrouw Draak van de VVD bedanken voor het agenderen van dit besprekspunt. Bij de gesprekken met inwoners op straat tijdens de campagne heeft een deel van de inwoners aangegeven geen vertrouwen meer in de politiek te hebben en daardoor ook niet te gaan stemmen. Binnen de fractie van de PvdA hebben we dit besproken en gekeken hoe we ons werk in de raad beter kunnen communiceren naar inwoners. We hebben de afgelopen raadsperiode geconstateerd dat ondanks onze kwalitatieve inbreng in de raad en onze wekelijkse berichten het op één of andere manier niet goed landt bij inwoners. Dus voor onze fractie was dat sowieso een aandachtspunt. Terug naar de vraag van mevrouw Draak om gezamenlijk als raad ons werk zichtbaar te maken. Daar staan we in principe positief tegenover. Sterker nog, we vinden het noodzakelijk. Kijk maar naar de stappen die gezet moeten worden als het gaat om burgerparticipatie en de rol die de raad hierin heeft. De PvdA vindt versterking van de griffie of communicatie zeer wenselijk om de raad te helpen met dit thema. We willen niet gelijk de hoe-vraag beantwoorden, maar we hebben wel de volgende ideeën daarover. Een aantal fracties heeft ook een aantal ideeën voorgedragen. We vinden het belangrijk, dat de agenda van de raad intensiever gecommuniceerd wordt naar inwoners, bijvoorbeeld via sociale media, zodat de inwoners op de hoogte blijven van de belangrijkste ontwikkelingen en thema's in de raad. Besluitvorming van de raad moet inzichtelijk gemaakt worden voor inwoners, dan weten ze precies wat er besloten is, wie was ervoor en wie was ertegen en waarom. Je zou zeggen, dat kunnen de inwoners zelf opzoeken, maar daar gaat het om, mensen hebben geen tijd, het moet kort, bondig en toegankelijk. Een ander idee: je kan ook elke maand een fractie presenteren aan inwoners. Over de ideeën die wij nu presenteren kunnen we niet nu gelijk een besluit nemen. Wij stellen voor dat er een sessie komt raadsbreed om te kijken hoe wij samen met de griffie hoe wij dat kunnen organiseren. We moeten er ook voor zorgen dat alle fracties toegang krijgen, ook de kleine fracties. Dank je wel.

Mevrouw Van Splunter, GL: Als hekkensluiter op dit onderwerp. Dank, mevrouw Draak, voor dit agendapunt. Iedereen is zeer positief, zo ook GL. Als vertegenwoordigers van burgers moeten wij bij hen zichtbaar zijn. Het is helder waar we voor staan, dat is namelijk voor hen. In die hoedanigheid kunnen wij dit idee alleen maar steunen, waarbij dan ook een communicatiestrategie hoort, dus daar hoort ook in een begroting ruimte voor gemaakt te worden als wij allen dit belangrijk achten. Ik denk dat het belangrijk is dat we niet alleen als Lansingerland baan doorbrekend zijn met onze pilot voor de langdurige opvang voor Oekraïners, maar dat we ook zoals L3B al zei daarin een open nieuwe bestuurscultuur neer gaan zetten. Daar hoort dit stuk gewoon bij. Toevallig hadden wij binnen de fractie al eerder een discussie hierover, ook omdat wij vinden dat je niet alleen tijdens verkiezingsperiodes zichtbaar moet zijn, maar ook daarna. Het is dat mijn fractielid mevrouw Gabin met een briljant idee kwam, wat we ook al in wilden gaan brengen, is namelijk om niet alleen de billboards te gebruiken om te laten zien wie we allemaal zijn en dat je op ons moet stemmen, maar ook om de billboards wellicht te gaan gebruiken om te laten zien wat we allemaal aan het doen zijn: burger, heb door dat dit of dit nu speelt of dat wij hier een participatietraject in gaan starten, bijvoorbeeld. Er zijn een heleboel ideeën de revue gepasseerd en ik denk dat het goed is, ik ga naar mijn buurman kijken, om wellicht een aparte bijeenkomst te plannen om dat concreter te gaan uitwerken. Dat kan in het collectief, ik denk dat dat heel belangrijk is en daarbij staat het iedereen vrij om eigen activiteiten te ondernemen. Dat is hem.

De heer Jonker, D66: Allereerst wil ik mevrouw Draak bedanken voor haar voorstel. Het vindt brede weerklink, ook van D66. Een ontzettend goed idee om hier actief zelf mee aan de slag te gaan. Ik hoor een heleboel goede ideeën langs komen, elke fractie heeft verschillende ideeën. Ik denk dat het slim is dat iedere fractie zelf een lijstje voorbereid van goede ideeën, waarvan zij denken dat het moet gebeuren. En om dat 1 vertegenwoordiger per fractie dat in een werkgroep laten voorbereiden, want met de hele raad hierover praten, dan zijn we zo 3 uur verder, blijkt elke keer weer. Laten we het goed voorbereiden, iedereen kan dan zijn of haar ideeën formuleren en dan een klein werkgroepje, geleid door de griffie, om te komen tot een voorstel hoe we dat verder kunnen oppakken. Wat D66 betreft, er werden al een heleboel goede ideeën genoemd, ik wil graag benadrukken dat we naar buiten moeten. Natuurlijk is er ook enorm veel te verbeteren in de effectiviteit van het vergaderen in commissie en raad, deze avond is daar op een bepaalde manier ook een voorbeeld van. Maar ook naar buiten gaan, werkbezoeken, zichtbaar zijn voor onze inwoners, dat is voor D66 belangrijk. Ik hoorde ook heel veel andere behartigenswaardige ideeën, die kunnen we dan mooi meenemen in de voorstellen die we als raad gaan formuleren. Dat lijkt me heel mooi.

Mevrouw Draak, VVD: Even eerst een procesvraag. Ziet u dit als mijn eerste of mijn tweede termijn? De voorzitter: Ik heb uw tijd nog niet laten lopen voor dit onderwerp. Mevrouw Draak: Dus ik kan reageren op de eerste termijn, dan kan ik straks nog een conclusie trekken, hartstikke fijn. Ik ben heel blij, ik hoor toch eigenlijk alleen maar positieve reactie. Ik hoor een aantal goede ideeën ook, daar had ik ook op

gehoopt, dat we met elkaar kunnen optrekken in het verbeteren van onze zichtbaarheid. Volgens mij wil eigenlijk iedereen dat wel. Voor ik op de ideeën inga, wil ik eerst even reageren op de CU, want daar proefde ik toch: wij willen eigenlijk liever onze eigen afwegingen maken en 1 op 1 met onze eigen achterban op onze eigen manier het contact doen. Eigenlijk zijn we het daar helemaal over eens, want iedereen moet dat natuurlijk doen. We zitten hier in de raad allemaal met onze eigen achterban. De VVD heeft afgesproken, we hebben zetels verloren maar we hadden ook last van de lagere opkomsten, dat is uit wetenschappelijk onderzoek gebleken, dus wij hebben voor onze eigen achterban een plan gemaakt om beter zichtbaar te worden in de komende 4 jaar. Wij willen onze activiteiten als fractie beter met onze leden communiceren, maar ook met de Lansingerlanders die wel op ons zouden stemmen maar niet hebben gestemd. Zo doen we dat allemaal en op onze eigen manier. Volgens mij moet dat ook gewoon, maar daarnaast zou het fijn zijn, dat hoor ik dan in ieder geval bij de andere fracties, dat we als raad als entiteit met allemaal onze eigen inkleuring natuurlijk aan de Lansingerlanders laten merken: wat doen wij hier nu allemaal. Het gros weet helemaal niet wat er op de agenda staat. Dat was één van de ideeën die ik hoorde van GL. Dat zijn dingen die wel duiden op het belang van de communicatiemedewerker, want wij zijn als raadslid toch een soort generalist en de communicatiemedewerker zou een specialist zijn op het gebied van: hoe benaderen wij onze inwoners, wat zijn de juiste media of de juiste manieren, hoe doen we dat? Daar heb ik een aantal fracties positief op horen reageren. Naar mijn idee zouden we inderdaad een vervolg moeten doen. Mijn vraag is dan: doen we dat gezamenlijk met de griffie, met een beeldvorming en gaan we daar het net over ophalen? Dan krijgen we een beetje wat de heer Jonker zegt, dan kan je er erg lang over praten. Als we het erover eens zijn, zouden we het ook wat pragmatischer kunnen aanpakken door een werkgroep van de raad te maken, een mooi idee van D66, omdat je dan wat sneller wensen kunt uitzetten voor de komende raadsperiode. Als je het uitvoerig gaat plannen in de bestuurlijke planning, die toch altijd al vol zit, voor je het weet is het eerste jaar van deze raadsperiode al om en ik denk dat dat jammer zou zijn. In de tweede termijn leuk als iedereen even reageert op het voorstel van de werkgroep of op een andere manier daarin verder gaan, dan kan ik straks de conclusie trekken hoe we dan verder gaan op dit punt. Dank allemaal voor jullie opbouwende, enthousiaste reactie.

Tweede termijn

Mevrouw Molenaar, CU: Even voor de goede orde. Ik heb benadrukt dat wij 1 op 1 vanuit de fractie contact hebben heel belangrijk vinden, maar ik was begonnen met te zeggen dat we zeker, als er mogelijkheden zijn om gezamenlijk op te trekken, dat we daar graag aan meedoen, bijvoorbeeld bij een beeldvorming of ook op andere momenten. Als ik dat niet genoeg heb benadrukt, wij zijn er zeker positief over, maar ik wilde het niet alleen maar daar over hebben, dus daarom wilde ik daar ook aandacht voor vragen in mijn bijdrage. Het idee van een werkgroepje vind ik een heel goede en heel praktische, dus daar zijn we het mee eens. Als laatste wil ik nog even opmerken, dat we het wel hebben over de zichtbaarheid van de raadsleden, niet over de zichtbaarheid van een mogelijke communicatiemedewerker bij de griffie. Ik denk dat we vooral moeten beginnen met naar onszelf te kijken en niet teveel focussen op de vraag of er een communicatiemedewerker bij de griffie komt. Dat waren mijn 3 reacties.

De heer Jansen, WIJ: Het idee van een werkgroep had ik ook in mijn bijdrage, dat lijkt me het handigst, pragmatisch, anders zitten we met 33 mensen of met 36 mensen aan tafel en dat is niet handig. Een communicatiemedewerker van de griffie, ik weet niet of dat mogelijk is in de nieuwe raadsperiode, zeker niet met de bezuinigingen die voor handen zijn, maar er is natuurlijk een communicatieafdeling binnen de gemeente, die runt verschillende campagnes. Als dit gewoon een onderdeel van hun normale werk zou kunnen zijn, dan is het misschien handig om daar aan te haken en niet een losse medewerker communicatie, die toch geen fulltime werk daaraan heeft. Dat was het.

Mevrouw Van Splunter, GL: Ik wil toch een pleidooi doen voor waar die communicatiemedewerker aan wie gekoppeld wordt, maar dat die er wel is en dat er ruimte is in werkzaamheden van de communicatiemedewerker om daadwerkelijk naar buiten te brengen specifiek wat wij hier aan het bespreken zijn. Daar zit de zichtbaarheid op een professionele manier. Wij zijn er voorstander van om de werkgroep in te richten en daar in deel te nemen. Ik denk wel dat we erbij moeten bedenken hoe dit zich verhoudt tot de beeldvorming burgerparticipatie en wat we daarmee gaan doen. Komt daar nog een vervolg op? Ik ben er niet bij geweest, maar ik heb het op afstand wel gevolgd, mijn man zat bij Sparta, dan heb je dat, dan moet er iemand thuis blijven, gelukkig kan je het dan online volgen. Het werd eerder al gezegd, het is belangrijk om te weten: hoe kijken we naar die participatie, waar zitten we in het kwadrant? Dat is niet statisch, dat is dynamisch, maar daar moeten we wel eenduidigheid met elkaar over hebben. Wanneer betrek je dan burgers in processen? Ik denk dat je deze 2 zaken niet los van elkaar zou kunnen zien. Ik zou er wel een pleidooi voor willen doen om die dan ook te combineren.

De heer Azzouzi, PvdA: We zijn ook een voorstander van een kleine groep in eerste instantie, maar daarna, als er echt een communicatiemedewerker of een griffiemedewerker nodig is, dan moet het uiteindelijk ergens landen bij de raad landen voor een budgetaanvraag. Daar pleiten wij dan voor, gezien het belang niet dat de raad zichtbaar is maar echt van de inwoner, dat die aangehaakt blijft bij wat er hier gebeurt in de raad. Dank je wel.

De heer Duivesteijn, L3B: Ook vanuit L3B kunnen wij het voorstel voor een werkgroep steunen. Wij hebben ook hele goede ideeën gehoord van andere fracties. We hoorden van de VVD het meer samen optrekken met lokale media, niet alleen de kranten maar ook de andere, daar voelen wij ons ook heel erg prettig bij. Laten we al die ideeën gaan verkennen in zo'n werkgroep. Wat betreft een communicatiemedewerker en fte, ik heb natuurlijk ook even gesproken met de griffie hierover, wat is dat dan precies en wat willen zij dan, en de commissiegriffier gaf aan, dat het eigenlijk komt vanuit de wens van de raad wat wij bij hen neerleggen. L3B is eigenlijk van mening dat het zwaartepunt bij de raadsleden en duo-raadsleden zelf zou moeten liggen om te communiceren naar buiten wat zij doen. Tot zover.

De heer Halkes, CDA: We hebben begrepen, dat het in het presidium al eerder aan de orde is geweest, het aanstellen van een communicatiemedewerker, maar dat het in de begroting nog niet is opgenomen. Verder sluiten wij ons aan bij het idee om een werkgroep op te zetten om alle mooie ideeën, die vanavond gepasseerd zijn met zijn allen te bespreken. Dank u wel.

De heer Jonker, D66: Heel kort. Nogmaals, mevrouw Draak, bedankt voor het agenderen. Heel succesvol, zoals u ziet. Ik denk dat u dat mooi op uw conto kunt schrijven. Daarnaast kijk ik uit naar de eerste werkgroep, want ik heb al heel veel leuke en goede ideeën gehoord. Als we die allemaal op een rij zetten, kunnen we heel snel komen tot een beperkte lijst met dingen waarvan iedereen enthousiast wordt en die we vervolgens ook kunnen oppakken praktisch.

Mevrouw Draak, VVD: Ik denk dat de conclusie even praktisch kan zijn. Ik zal het samen met Rianne oppakken. We consulteren de fracties wie er in gaat en dat we op korte termijn tot redelijk concrete acties kunnen komen. De langere termijn moet natuurlijk aansluiten op het totale participatiebeleid, maar ik denk dat het elkaar niet hoeft te bijten. Om dan even een conclusie te trekken. Van tevoren was ik even een beetje teleurgesteld, dat dit in de commissie AB werd getrokken. Dat komt namelijk omdat ik dit onderwerp wilde bespreken vanuit mijn betrokkenheid bij de samenleving en ik denk dat contact zoeken met je achterban geen bestuurlijk proces is. Zo werd dat tijdens de voorbespreking wel een beetje benaderd. Ik zie het meer als een sociaal proces, maar ik ben echt bijzonder aangenaam verrast dat ik in deze gecombineerde commissie AB en samenleving toch vooral hoor: we moeten naar buiten gaan, we moeten niet in de raadszaal zijn. Dit is precies wat ik hoopte te horen. Ik trek graag het voortouw om hiermee aan de slag te gaan namens ons allemaal.

De voorzitter: Even voor de helderheid: u neemt contact op met de griffie om te kijken om een werkgroep te formeren, waarbij ik ervan uitga, dat er 1 per fractie in de werkgroep zit. Dat heb ik nog niet gehoord. Mevrouw Draak: Dat heeft u goed samengevat, dat is inderdaad wat ik om me heen hoor, waar een meerderheid voor is. Ik denk dat de heer Jonker gewoon gelijk had: met 1 per fractie kunnen we sneller stappen maken. Zo gaan we het doen.

5.b Pilot VRR langdurige opvang Oekraïners

De heer Lieverse, CU: Het verbaast me dat ik de eerste ben, maar ik maak er graag gebruik van. Ik ga een aantal kritische opmerkingen maken, daarom vooraf expres dit. We hebben geen afkeer van deze pilot of wat er allemaal beschreven wordt. Integendeel, we vinden het juist heel erg belangrijk om hier goed aandacht aan te geven om ervoor te zorgen dat het ook een succes wordt. Dus als wij onze zorgen uiten, is dat om te zorgen dat het geen fiasco wordt. We willen het over 2 onderwerpen hebben, de procedure en de inhoud. Over de procedure is het volgende te zeggen. De brief van 4 mei is ons ter informatie gestuurd en dat is alleen te rechtvaardigen als het om een noodsituatie of om een noodwet gaat. Uit de media weten we dat het ook een probleem is, zoals de opvang van asielzoekers. De huidige staatssecretaris overweegt ook daarvoor een noodwet, maar het actuele aantal Oekraïense vluchtelingen, dat nu op opvang wacht, dusdanig groot. We krijgen regelmatig allerlei rapportages binnen via het bestuurlijk apparaat, maar we willen er toch iets over horen van de burgemeester. Onze vraag hieraan gekoppeld is: is het te rechtvaardigen dat er nu gebouwd gaat worden en dat er voorzieningen opgetuigd gaan worden buiten de gebruikelijke werkwijze om, waardoor de raad buitenspel gezet wordt? Over de inhoud. We zijn enorm geholpen door de technische vragen van het CDA, waarvoor dank aan het CDA. En zeker ook dank aan het bestuurlijk apparaat, de ambtenaren, die dat zorgvuldig hebben beantwoord met allerlei bijlagen erbij. Het heeft erg geholpen. De kritische toon die wij hebben gaat niet over de noodzaak van de opvang, ze verdienen adequate opvang. Het gaat ook niet over Bleizo-west,

integendeel, we denken dat het een plaats kan zijn waar ook in de toekomst woningen heel goed passen. Evenmin zijn we negatief over het creëren van flexwoningen. We denken dat flexwoningen een goed antwoord is op de actuele vraag naar woningen ook voor andere doelgroepen, starters, spoedzoekers enzovoorts. Onze zorg zit vooral in de leefbaarheid. Het wordt benoemd. Zojuist hebben wij een presentatie gehoord van de heer Andela, die dat ook uitgewerkt heeft. Mijn zorg is bij ons groot: onderwijs, medische en maatschappelijke zorg, voorzieningen voor recreatie, religieuze ontmoetingsplaatsen. Sommige worden benoemd, maar het is niet zo simpel om te zien hoe dat uitgevoerd gaat worden. Het gaat om een enorm grote opgave. Dan zien we dus niet het idee van hoe je dit aan kan pakken als een pilot, wat daar precies mee bedoeld wordt. Daarnaast wordt er gemikt op een termijn van minimaal 2 tot 5 jaar, lees ik in de stukken. Hoe rijmt een dusdanig grote omvang van een project met een procedure die buiten de raad omgaat. We worden geïnformeerd, we kunnen er nu wat over zeggen, maar er wordt geen raadsvoorstel aan gekoppeld. Is gewaarborgd dat de benodigde voorzieningen op tijd klaar zijn? Hoe rijmt deze aanpak zich met het borgen van draagvlak? Dank u wel.

De heer Philippens, L3B: Aan de voorkant, we denken dat we de vluchtelingen, de mensen uit Oekraïne moeten helpen, want het is verschrikkelijk wat daar gebeurt, dus deze mensen verdienen onze hulp. Dat moeten we dan ook goed en humaan doen. Wat ons betreft is dat kleinschalig en midden in de maatschappij. Wij zien op dit moment de pilot meer als grootschalig en langdurig en daarom zijn wij zeer kritisch. In het verlengde van de heer Lieveerse: we willen van deze pilot een succes maken. Daarom wil ik kritische noten delen, maar ook een aantal kaders aan het eind geven, zoals het als L3B zou moeten lopen wil dit een succes worden. Vluchtelingen vang je goed en humaan op, kleinschalig en midden in de maatschappij. Er wordt onderschreven door vluchtelingenwerk en uit onderzoeken, ook in de technische vragen van de heer Van den Beukel kwam dat terug. En in diezelfde lijn zit ook in onze reguliere opvang. AZC's zijn grootschalig maar tijdelijk, daarna zo snel mogelijk kleinschalig midden in de maatschappij. Wordt het grootschalig en langdurig, dan komen er problemen. Daarnaast in vergelijking, AZC's vangen gemiddeld 900 asielzoekers op volgens het COA. Hier wordt een voorstel gedaan van max 1.500 asielzoekers. Dat is niet grootschalig, dat is mega-opvang wat we hier dan neer gaan zetten. Uniek in Nederland en geen andere gemeente doet dat. De vraag is of dat met een reden is. Ik stel hem even open. Een opvang doe je midden in de maatschappij, wat ons betreft. Veelvuldig ook onderschreven, midden in de maatschappij, die dat ook op kan vangen met inwoners met dragende kracht. Dragende inwoners zijn cruciaal voor die opvang. En die dragende inwoners hebben wij, die zitten in onze 3 kernen, die zitten in onze buurtschappen, daar zitten die dragende inwoners. Die zitten nog niet in Bleizo-noord. Wij hebben grote twijfels of die dragende inwoners daar kunnen komen. Je kan deze dragende kracht zeker niet verwachten van de spoedzoeker die daar ook eventueel moeten komen, omdat deze mensen vaak zelf in een kwetsbare periode van hun leven zitten. De conclusie is dat de manier van opvang, zoals het nu in de pilot staat, niet past bij de feiten, adviezen, ervaringen, die wij kennen. Kleinschalig wordt mega-grootschalig. Midden in de maatschappij wordt op een afgelegen plek in Bleizo-noord. We willen wel meedenken, we willen dat deze pilot echt een succes is, een aantal kaders. Wat ons betreft, de verhouding eigen inwoners / vluchtelingen moet echt anders. Er moet een maatschappij gecreëerd worden, een basismaatschappij met kleinere opvang. Dan denken wij aan 90/10. Niet een 50/50, maar 90% eigen inwoners, 10% vluchtelingen. Dan kom je op 3.000 inwoners, 10% is 300 man. Dat is ook onze taakstelling als je dat afzet tegen het inwoneraantal op totaal taakstelling van 75.000. Daarnaast nog een aantal andere kaders, die tijdelijk zijn. Alleen voor deze groep hadden we toestemming van het rijk nodig. Het voorzieningenniveau, het staat al waanzinnig onder druk, dikke kans dat het nog meer onder druk komt te staan in Lansingerland, gezien de economische vooruitzichten. Deze pilot mag wat ons betreft geen consequenties hebben voor dat voorzieningenniveau. De wachtlijst in jeugdzorg mag niet toenemen. Het mag niet slechter worden in Lansingerland. Dan nog 2 elementen. Samen met Zoetermeer. We doen het samen of niet. De financiën, het wordt volledig aan de voorkant gefinancierd door het rijk. We willen de vluchtelingen goed opvangen, goed en humaan. Dat doe je kleinschalig en midden in de maatschappij. Er zijn eventueel voldoende alternatieven voor. Dank u wel.

De heer Scheringa, PvdA: In de voorgaande beeldvorming hebben we al een deel van onze vragen kunnen stellen, dus ik wil me in de eerste termijn beperken tot hoe de PvdA tegen de analyse aankijkt en wat wij belangrijk vinden in de volgende fase. De aanleiding van de vluchtelingenstroom is natuurlijk de oorlog in Oekraïne. Die duurt nu al bijna 3 maanden en we worden nog regelmatig geconfronteerd met verschrikkingen. Zoals in onze weekberichten stond, is de PvdA blij dat onze gemeente de handschoen opgepakt heeft om te onderzoeken wat we kunnen betekenen voor de opvang van de vluchtelingen. De analyse die nu in de brief verwoord is, heeft naar ons idee als resultaat een keuze voor een locatie opgeleverd en een globaal idee voor de te kiezen woningen en de bewoners, bestaande uit vluchtelingen en woningzoekenden uit onze eigen gemeente. De gekozen locatie lijkt ons geschikt voor het gestelde doel met de bijbehorende uitgangspunten. In de memo van de VRR wordt in fase 1 ook gesproken over verkenning van bouwmogelijkheid, doorlooptijdprocedures, globale ramingen van kosten, ambtelijke capaciteit enzovoorts. Uit de beantwoording van de technische vragen die gesteld zijn, maken wij op dat

deze verkenning onderdeel worden van de businesscase. Tijdens de beeldvorming hoorde ik net dat de businesscase eind mei al gereed moet zijn. Een vraag aan de burgemeester: klopt het dat ik deze verkenningen niet gezien heb? Worden deze verkenningen nog verder uitgevoerd bij het opstellen van de businesscase in de komende 2 weken? Kan de uitkomst van deze verkenningen nog een gevaar vormen voor verdere uitvoering? Daarnaast hebben we als gemeente natuurlijk nog meer woningprojecten. Bestaat er een gevaar dat andere projecten vertraging oplopen door het uitvoeren van deze pilot? Hierbij willen we ook nog aangeven, dat de aanpak van de vraagstukken geen alternatief mag zijn voor bereikbare woningen, die nog in onze gemeente gebouwd moeten worden. Graag zouden we van de burgemeester de toezegging willen hebben, dat dit niet zal gebeuren. Los van de verdere verkenning en de uitkomst daarvan, willen we toch verder kijken naar de businesscase. Optimistisch als we zijn hopen we dat die toch doorgang kan vinden. De PvdA steunt het gelijktijdig creëren van opvang en aanpakken van de vraagstukken op de lokale woningmarkt. Als ik echter kijk naar de oorlog en hoe die nu verloopt, kan ik daar niks zinnigs over zeggen. Dat houdt in dat bij het realiseren van de woningen met verschillende scenario's rekening gehouden moet worden. Als er bijvoorbeeld een wapenstilstand afgesproken wordt en vluchtelingen massaal terugkeren, dan zal bij een vaste verdeling in de magic mix de meest grote leegstand zijn. Andere tegengestelde scenario's, waarbij er opeens veel meer vluchtelingen komen, zijn natuurlijk ook denkbaar. Ik heb een vraag: gaat er bij het verdelen van de woningen en onze spoedzoekers rekening gehouden worden met verschillende verdelingen? Dan is het mogelijk om hier een soort flexwijk van te maken om leegstand in broodnodige woningen te voorkomen. Zou het ook mogelijk zijn als de opvang van Oekraïners niet meer nodig is om bijvoorbeeld andere vluchtelingen hierin op te vangen? Tenslotte voor de periode na de pilot, als bewoningen in de flexwoningen moeten stoppen. Vraag aan de burgemeester: welke garanties kunnen er dan gegeven worden aan de bewoners, zodat zij verder kunnen gaan met hun wooncarrière in hun volgende levensfase? Tot zover mijn bijdrage in de eerste termijn.

De heer Bik, WIJ: Ik wil namens de WIJ-fractie mijn dank uitspreken aan de burgemeester, dat Lansingerland samen met de gemeente Vlaardingen het voortouw neemt m.b.t. de pilot langdurige opvang van Oekraïners in de vorm van flexwoningen. We steken daarmee binnen de regio en landelijk onze nek uit. Lansingerland neemt verantwoordelijkheid en daar mogen we als gemeente enorm trots op zijn. Dank ook voor de technische vragen vanuit het CDA. Ik vind het fijn dat zojuist al een aantal punten in de beeldvorming, in de voorafgaande meeting, verduidelijkt zijn. Ook zijn wij erg te spreken over het feit dat er meteen wordt gekeken naar de aanpak van het vraagstuk op de lokale woningmarkt voor spoedzoekers. Dat zal het draagvlak van de pilot alleen maar groter maken. Zoals Vluchtelingenwerk aangeeft, een mix van dragende en vragende bewoners is de magic mix, die hoorde ik ook bij de PvdA. Naast het betrekken van o.a. mogelijkheden voor spoedzoekers in de businesscase lijkt het ons verstandig om ook de glastuinbouw en andere ondernemers te betrekken bij het initiatief. Immers, een langdurig verblijf betekent ook, dat mensen zich nuttig zullen willen maken en open staan voor werk. Dat lijkt me een win/win situatie. Denk bijvoorbeeld aan de vertegenwoordiging van arbeidsbemiddelaars op de voorgenomen locatie. Mijn vraag aan de burgemeester is hoe hij hier tegenover staat. Ik zag het terugkomen in de slides van zojuist voor de commissie. Afgelopen weken heb ik met een aantal inwoners terloops gesproken over de rol van onze gemeente in de opvang van Oekraïners in brede zin. Over het algemeen hoor ik daar positieve geluiden over. Iedereen snapt dat deze mensen dit ook niet gewild hebben en hulp nodig hebben. Wel werd de vraag gesteld: wie gaat dat dan betalen? Gaat mijn OZB omhoog? Dat soort vragen. Transparantie leidt in dit soort gevallen automatisch tot meer vertrouwen. Onder het kopje financiën van de memo aan het algemeen bestuur van de VRR van 28 maart staat het voorstel dat de VRR de kosten tijdelijk opvangt. Mijn vraag is: is daar al een besluit over genomen? Zo nee, wanneer wordt er een besluit verwacht? Zijn er nog te verwachten kosten, die de gemeente moet voorfinancieren? Kan de burgemeester daar een inkijkje geven of dit verwerken in de updates aan de raad? Laatste vraag: kan de burgemeester wat zeggen over de laatste cijfers van het aantal opgevangen Oekraïense vluchtelingen op dit moment? De laatste factsheet is van 21 april. Ik wil nog afsluiten met de mededeling, dat we erg uitkijken naar de businesscase, omdat we alle ruimte willen geven om deze businesscase zo goed mogelijk voor te bereiden. Dank u wel.

Mevrouw Gabin, GL: Met diverse moties heeft GL gepoogd het college en de raad te bewegen om bij te dragen aan de acute noodopvang van vluchtelingen. We zijn dan dus ook heel erg blij dat de gemeente nu ervoor kiest om alsnog bij te dragen aan een langdurige oplossingen van de vluchtelingencrisis. De combinatie met spoedzoekers vinden wij dan ook een goed plan. In de beeldvorming hebben we kunnen zien, dat er gedegen flexwoningen gebouwd gaan worden, waarbij de bewoners het nodige woongenot mogen verwachten. Wij hebben wel wat zorgen, zoals bij de uitvoering van de pilot. Wij missen namelijk een lange termijnvisie. Wat gebeurt er met de inmiddels gearde Oekraïense vluchtelingen als de termijn van 3 tot 5 jaar is verstreken? Is wellicht een verlenging mogelijk? Wij vinden het namelijk onwenselijk dat er kinderen uit hun vertrouwde omgeving zomaar weg gehaald worden. Ook dient rekening gehouden te worden met het al bestaande tekort aan huisartscapaciteit, het toenemende tekort in de jeugdhulp en

WMO. Daar zouden wij graag nog een plan van aanpak willen zien. Er is sprake van een ruimhartig beleid voor de Oekraïense vluchtelingen. Ze krijgen een warm bed, hebben een BSN-nummer, hebben geen werkvergunning nodig om te gaan werken en ga zo maar door. Jammer genoeg is dit niet voor iedereen weggelegd. Waar Oekraïners een warm welkom krijgen, verkeren andere vluchtelingen in slechte omstandigheden. Er is een crisis gaande in het aanmeldcentrum Ter Apel en COA luidt de noodklok. Is de burgemeester bekend met de acute nood bij het COA? Vluchtelingen slapen buiten op stoelen in plaats van een bed en dat terwijl er bedden leeg staan en vrij gehouden worden voor Oekraïense vluchtelingen. Onze vraag is of de burgemeester benaderd is door het COA om bij te dragen aan die vluchtelingencrisis. De motie tussenvoorzieningen is afgedaan met als antwoord, dat er geen vastgoed beschikbaar was in Lansingerland. Nu zijn er ineens wel mogelijkheden om flexwoningen neer te zetten. Er ontstaat een wezenlijke tweedeling in het leed van mensen. Een vluchteling is een vluchteling wat betreft GL. Wij pleiten voor een meer gelijke behandeling daarin. In de beeldvorming is naar voren gekomen dat de pilot specifiek en uitsluitend bedoeld is voor de Oekraïense vluchtelingen en niet voor de vluchtelingen in het algemeen. Onze vraag is: waarom is hier voor gekozen? Daar wil wij toch echt duidelijkheid over horen van de burgemeester.

De heer Van den Beukel: Als christendemocraten vinden we solidariteit een groot goed. We willen dan ook dat Lansingerland naar vermogen bijdraagt aan de opvang in Nederland, zowel in het scenario van snelle terugkeer naar west-Oekraïne, wat we hopen, als in het Balkan-scenario. U weet wel, de Joegoslavië oorlog. Toen kwamen nog meer mensen deze kant uit en uiteindelijk ging slechts 10% weer terug. Ik ga eerst in op de oplossing van het college en daarna op 2 mogelijke alternatieven, die invulling geven aan onze solidariteit, die leiden tot meer integratie en ook gezondheid. Eerst kijken we vanuit de systeemwereld hiernaar en daarna vanuit de leefwereld. De systeemwereld eerst. De provincie is nog steeds tegen bouwen op Bleizo, dus ook hier tegen. Onze burgemeester Zoetermeer is bezorgd en ik heb geprobeerd te achterhalen waarom. Volgens mij zit dat in 3 dingen. Het gaat over gebrek aan vervoerswaarde van de Zoro-lijn. De financiële risico's voor de gemeenschappelijke regeling. En ook over de impact van bijvoorbeeld huurbescherming op de lengte van het verblijf. De zorg dat het ontwikkelperspectief misschien wel 10 jaar niet tot realisatie komt. Ik zal even om de heer Kampinga te plezieren een econoom citeren. Niets is zo permanent als een tijdelijk overheidsprogramma, Milton Friedman. Wie er wel echt voor is, is Rotterdam, althans, burgemeester Aboutaleb. Hij is niet voor niets mede ondertekenaar van het voorstel aan de VRR. Dat vond ik eerst heel gek: wat heeft dat voor betekenis? Maar ik begrijp nu dat hij een groot supporter is. Het resultaat zou zijn in mijn beleving, maar ik hoor graag een reactie van de voorzitter, dat de veiligheidsregio in zijn geheel aan zijn verplichting voldaan heeft als Vlaardingen en Lansingerland het op deze schaal regelen. Klopt dat? Ook voor het ministerie van Binnenlandse Zaken aan de ene kant wel makkelijk, want dan worden er meters gemaakt. Anderzijds schuurt het wel met het nieuwe ruimtelijke beleid, dat deze week is vastgesteld en naar de Kamer is gestuurd, het ruimtelijk ontwikkelperspectief. De conclusie is dat bestuurlijk Nederland verdeeld is. Dat kan gebeuren, maar onze partner Zoetermeer is wel essentieel, met name vanwege hun rol in de GR. Kan de burgemeester aangeven hoe hij nu de samenwerking met Zoetermeer voor zich ziet? Welke bezwaren hoort hij? Hoe denkt hij daaraan tegemoet te kunnen komen? Wat doet hij als Zoetermeer medewerking weigert? Dan de leefwereld, 3 zaken. Eerst de integratiemogelijkheden voor de vluchtelingen. Het SCP onderzoek dat Vluchtelingenwerk aanhaalde is kraakhelder in zijn aanbevelingen: inzet op kleinschalige opvang dichtbij de omringende samenleving maakt het voor bewoners mogelijk om minder geïsoleerd te leven en contact te maken met de Nederlandse samenleving. Eén bron is geen bron. Professor Scholte geraadpleegd, hij woont hier in Lansingerland en is docent Governance van migratie aan de Erasmus Universiteit. Hij is het daar mee eens, als samenvatting. Enerzijds, bij noodopvang, dat maakt niet zoveel uit waar dat is, als het maar een goede locatie is met voorzieningen. Maar over permanente locaties zegt hij, dan werkt het vaak beter wanneer ze kleinschalig zijn, ingebed in een sociale omgeving. En fin, u heeft het kunnen lezen in mijn technische vragen. Onze deelconclusie hier is dat kleinschaligheid, dus max 200 personen, en de inbedding in een sociale omgeving belangrijk zijn. En die zijn bij Bleizo niet aan de orde in het huidige voorstel. Dus daarom lijkt Bleizo minder geschikt op basis van die inzichten. Participatie en integratie van Oekraïense moeders en kinderen zal moeizamer verlopen, zal dan de verwachting zijn op basis van de ervaringen. Dat is wel een probleem, omdat ze er volgens de verwachtingen jarenlang blijven. Daarom is de vraag: is de burgemeester bereid om de schaal van minstens 1.000 woningen, dat hij zelf als criterium introduceerde in zijn memo aan de VRR op 28 maart, terug te schalen, omlaag te brengen? In dezelfde memo staat weliswaar dat de aanleiding is dat er een gebied gevonden is, lees Bleizo, waar opvang plaats kan vinden, maar wat het CDA betreft staat onze bereid tot opvang van Oekraïners centraal en niet de mogelijkheid van het ontwikkelen van Bleizo. Graag een reactie. Dan luchtkwaliteit en geluidsoverlast. Eerst procedureel. Er bestaat dus geen actuele MER op deze locatie. In de beeldvorming hoorden we, dat er ook geen MER zal worden gemaakt, dat is de inzet. Vraag aan de burgemeester: hoe dekt hij zich in, ons in, tegen eventuele juridische claims daartegen? Dan inhoudelijk. Het CDA maakt zich zorgen over de effecten van geluidhinder en luchtkwaliteit op de toekomstige inwoners van Bleizo. Of het nou Oekraïners zijn of Nederlanders zijn,

GGD en RIVM ontraden het lange tijd verblijven, wonen binnen 500 meter van een snelweg, voor kinderen en voor ouderen. Nog een keer, de beste publieke onafhankelijke deskundigen in Nederland ontraden nieuwbouw binnen 500 meter van de snelweg voor kinderen en ouderen. Ik verzin het niet, maar kinderen krijgen op zulke plekken 20% vaker astma, hebben minder goed ontwikkelde longen, hebben vaker last van hoesten en benauwdheid. Volwassenen idem. Mijn vraag is of het college of raadsleden bereid zijn deze effecten voor lief te nemen als resultaat van de bestuurlijke keuze om hier te willen bouwen, of we nu een MER gaan maken of niet. Ik sla geluidsoverlast even over, hoeveel daar ook veel over te zeggen valt naast de HSL, en de vraag of daar op korte termijn een geluidsscherm gebouwd kan worden. Even naar de financiën en het ontwikkelperspectief. Experts schatten een tekort van tientallen miljoenen op deze exploitatie. Wie gaat die kosten betalen? Kan de burgemeester zekerheid geven over de compensatie voorafgaand aan besluitvorming? In het ontwikkelperspectief staat een element dat ons enorm aanspreekt, namelijk die grote ruimte voor bedrijvigheid. We zijn benieuwd of voorliggend plan daar in de weg staat. Kan de burgemeester aangeven of dat het geval is? Tot slot 2 oplossingen. 1. Meerdere goede, kleine locaties die samen oplossen tot 1.000 plekken. In de multi-criteria analyse blijkt dat die beschikbaar zijn. Maar ik zie ook dat soms oplossingen er niet in zitten. Bijvoorbeeld Wilderszijde. Slechts 4 hectaren is in de analyse opgenomen, terwijl Wilderszijde 90 hectaren beslaat. Kan de burgemeester daar op ingaan? En het tweede scenario dat we zien is dat de ambitie in Lansingerland verlaagd wordt, zodat we de lasten over de regio verdelen. Bijvoorbeeld 15 gemeenten 200 flexwoningen. Tot slot. Het COA, als die toch gaat vorderen, hoe zouden we daar op reageren? U weet dat er noodwetten zijn. De voorzitter: U bent door uw tijd heen.

Mevrouw Draak, VVD: Ik zal proberen niet teveel in herhaling te vallen, maar dat kan ik niet helemaal vermijden. We hebben het over het huisvesten van 1.000 tot 1.500 Oekraïense vluchtelingen in tijdelijke woningen op Bleizo-west. Voor de leefbaarheid en betere opname in de Lansingerlandse samenleving wordt voorgesteld om evenveel Lansingerlandse en Zoetermeerse woningzoekenden in de wijk toe te voegen. Totaal worden het dan dus 2.000 tot 3.000 bewoners. Bleizo-west ligt afgelegen van Lansingerland en Zoetermeer, maar toch is dit besluit van groot belang voor de inwoners van Lansingerland. Tijd en geld dat hier aan wordt besteed, kan namelijk niet aan iets anders worden besteed. Er is sprake van veel Oekraïense kinderen. Dat betekent dat er meer drukte en druk komt op zorginstellingen, op sportverenigingen, de bibliotheek, onderwijs, openbaar vervoer, de dorpscentra en de winkels. Het is dus in het belang van alle Lansingerlanders dat we hier de juiste afwegingen maken. Wat vindt de VVD hiervan? Wij vinden vooral dat Oekraïners, die vluchten voor oorlog en geweld, in Nederland en ook in Lansingerland goed moeten worden opgevangen. In ons verkiezingsprogramma staat echter duidelijk dat wij tegen grootschalige locaties voor opvang van vluchtelingen zijn. De VVD is blij te horen, dat we daarin niet alleen staan. Wij willen dat vluchtelingen goed en snel integreren in de samenleving. Dat doe je het beste in een woonwijk en niet op een afgelegen plek met veel andere vluchtelingen. Dat de gemeente nu voorstelt om die vluchtelingen in gelijke hoeveelheden te mengen met Lansingerlandse woningzoekenden komt in ieder geval gedeeltelijk tegemoet aan ons bezwaar. Toch staan wij niet erg positief tegenover het bouwen van een tijdelijke wijk met zoveel mensen zonder samenhang. We hebben zojuist in de beeldvorming vernomen dat deze keuze wordt gemaakt om diverse redenen o.a. dat de grond in Bleizo-west al bouwrijp is en dat de voorzieningen dan niet worden versnipperd, wat je wel zou hebben bij meerdere kleine locaties. Toch blijft onze vraag aan het college waarom locaties als Wilderszijde, Hoeksekade of Merenweg op basis van aantallen worden afgewezen. Waarom kiezen wij niet voor kleinere locaties in de kernen? Een klein project is toch ook veel makkelijker realiseerbaar dan 1 mega project? Je kunt dan van de ervaringen van vorige projecten leren. Ook vertelde de kwartiermaker zojuist in de beeldvorming, dat andere gemeenten ook hun vinger hebben opgestoken voor kleinere pilotlocaties. De VVD begrijpt niet dat de gemeente Lansingerland het zichzelf zo moeilijk maakt met zo'n enorm pilotproject. Het is natuurlijk een prachtig visitekaartje voor ons als het zou slagen, maar het afbreukrisico is ook enorm. We willen graag een reactie hierop van de burgemeester. De technische vragen van het CDA, dank daarvoor, gaven veel aanvullende informatie. Wat daar naar ons idee aan ontbrak was de windenergie. Zolang de provincie blijft vasthouden aan windenergie op Bleizo-west kan daar naar onze mening per definitie niet worden gewoond, niet permanent en niet tijdelijk. De vraag rijst sowieso hoe de provincie tegenover dit project staat, gezien haar bemoeienis met Lansingerland in de afgelopen periode. Ik zou graag van de burgemeester willen weten of er contact heeft plaats gevonden met de provincie en zo ja, wat daar is uitgekomen. Naar de mening van de VVD is de provincie ons inmiddels wel iets verschuldigd. Met zoveel inspanning van deze gemeente op het woningbouwdossier en ook op het vluchtelingendossier zou naar ons idee daar wel ruimte moeten komen. Ook al door anderen genoemd onze partner gemeente Zoetermeer. De kwartiermaker heeft gezegd, dat de bestuurlijke afstemming met Zoetermeer volop loopt, maar ik kan u ook vertellen dat het bestuur in Zoetermeer van mening is alleen nog geïnformeerd te zijn en verder wat nieuws uit de wandelgangen heeft. Het zijn voor mij dus 2 verschillende verhalen. Ik wil graag van de burgemeester weten wat er nu precies is besproken met Zoetermeer en hoe dat verloopt. Tenslotte. We hebben in oktober 2021 in de raad unaniem de motie van Mariel van As van de VVD aangenomen over het

ontwikkelperspectief van Bleizo-west. Wij willen graag dat deze motie op het netvlies van het college blijft staan, het is immers unaniem aangenomen. Wij hebben in de stukken gelezen, dat het college geen besluiten wil nemen over flexwoningen, die de integrale afweging op Bleizo-west kan beïnvloeden. Daar zijn wij het mee eens. Er zijn nog zoveel aandachtspunten op Bleizo-west, voordat daar door mensen gezond en prettig kan worden gewoond. Ik noem even de afwezigheid van water, riolering, elektriciteit, scholen, winkels, sport, gezondheidszorg. En daarnaast een aantal punten, die door de heer Van den Beukel zijn genoemd voor wat betreft omgeving en gezondheid. De VVD begrijpt heel goed, dat een oorlog een crisissituatie is en dat onder druk zaken vloeibaar worden. Dat kan ook prima in een flexwoning, dat kan je daarvoor gebruiken als oplossing, best ook over een langere periode, maar we kunnen niet tornen aan het basis voorzieningenniveau, dat nodig is voor het realiseren van een woonwijk. Al met al is onze fractie niet erg enthousiast over dit initiatief en wij wachten met spanning af wat er uit de businesscase komt, zodat we daarna tot een inhoudelijke afweging kunnen komen. Dank u wel.

De heer Weerheijm, D66: Er zijn al een hoop goede opmerkingen voorbij gekomen. Ik zal proberen niet al teveel in herhaling te vervallen, maar ik kan dat niet helemaal garanderen. Allereerst waardering van mijn kant en van de kant van mijn fractie voor de voortvarendheid waarmee het college aan de slag is gegaan met de uitdagingen waar we niet alleen als Lansingerland, maar als heel Europa voor staat in deze crisis. Ongeacht hoe we hier als verschillende partijen in zitten, is het mooi om te zien dat hier serieus werk van gemaakt wordt, wat de uitkomst ook is. Daarvoor mijn bewondering, ook van mijn fractie. Dan over het plan, dat nu bij ons voor ligt. Laat ik beginnen bij de locatie. Ergens snap ik de afwegingen die gemaakt zijn voor Bleizo goed. Het is een locatie met voldoende ruimte op dit moment waar je een hoop flexwoningen kwijt kan, simpel gezegd. Maar de opmerkingen die eerder zijn gemaakt, waar vind je nou de beste magic mix, die vind je natuurlijk niet direct daar. Die vind je veel meer binnen de bestaande kernen, binnen de bestaande wijken, of het nou een plek in Bleiswijk, Bergschenhoek of Berkel en Rodenrijs is. Daar heb je die magic mix meteen te pakken vanwege alle gebieden die daar omheen liggen. Dat doet me ook denken: je hebt niet ineens die honderden flexwoningen voor die in totaal 2.000 of 3.000 inwoners, die daar komen wonen. Dat gaat natuurlijk in bepaalde fasen. We voorzien dan dat er dan wel flexwoningen zijn, maar nog niet alle voorzieningen die noodzakelijk zijn. Of dat de groep die er het eerst komt wonen misschien alleen maar uit spoedzoekers bestaat of alleen maar uit Oekraïense vluchtelingen, we weten helemaal niet hoe dat zich gaat ontwikkelen. Dus dat is best wel spannend, er gaat een hele tijd overheen voordat je die samenstelling in die wijk met al die voorzieningen hebt, zoals je dat zou willen. Door de heer Van den Beukel werden al de gezondheidsrisico's en dergelijke genoemd. Mevrouw Draak noemde de motie, die door de raad is aangenomen over Bleizo-west. In crisistijden moet je soms bepaalde compromissen sluiten, maar dat betekent natuurlijk niet dat je moet gaan tornen aan basisprincipes zoals gezondheid en leefkwaliteit. Mijn fractie gelooft absoluut dat er hoogwaardige woningbouw kan plaats vinden op Bleizo-west, maar natuurlijk wel onder de voorwaarden zoals we die in de motie uiteen hebben gezet. Die motie was niet voor niets zo lang. Mijn fractie heeft dan toch ook het gevoel: is het eigenlijk niet veel beter om een soort van pilot voor de pilot te doen? Eerst maar eens kijken hoe dat werkt met van die flexwoningen en dan het liefst in een omgeving waar er al voldoende infrastructuur is, sociale infrastructuur vooral, om mensen op een prettige manier daar te laten wonen en te laten wennen. Als ik dan de afwegingsmatrix kijk, die we bijgesloten kregen bij de technische vragen van de heer Van den Beukel, zie ik eigenlijk een heel aantal locaties op groen staan, die eigenlijk alleen maar rood zijn omdat ze te klein zijn of omdat de grond enigszins snel beschikbaar is voor andere woningen. Dat geldt niet voor heel Wilderszijde, we gaan daar niet volgend jaar beginnen om daar meteen duizenden woningen in een jaar neer te zetten. Daar gaat ook tijd overheen, dat is ook een gefaseerd proces. Dus daar zou je wel op aan moeten kunnen haken, lijkt mij zo. Dan is het ook logisch, als een aantal locaties te klein is, dan doe je een paar extra. Ja, dan versnipper je de voorzieningen die er nodig zijn, maar je kan het ook zo zien: of je de voorzieningen nou concentreert op 1 plek of dat je her en der bestaande voorzieningen upgrade om het zo maar te zeggen, dus niet een hele school, maar iedere school een extra klaslokaal erbij creëren. Ik zeg niet dat dat makkelijk is, maar deze hele opgave is niet gemakkelijk, dus creativiteit zal er nodig zijn. Als we op die manier goede, hoogwaardige opvang kunnen creëren voor deze hele grote groep mensen, ik denk dat we dat kunnen als Lansingerland. Zo'n grote groep opvangen, ik denk dat we dat kunnen, ik denk dat we dat als samenleving kunnen, ik denk dat het heel moedig is als we dat proberen. Maar dan moeten we het wel doen op de beste manier. Veel toevoegingen van mijn collega's geven eigenlijk al deeltjes van die oplossing weg. Mevrouw Draak en de heer Van den Beukel vroegen: hoe zit het met de positie van de provincie op dit moment? Ik las de antwoorden op de technische vragen en daar stond erg diplomatiek geformuleerd, dat het standpunt van de provincie eigenlijk ongewijzigd is over woningbouw. Dat voelt alsof ze niet heel erg warm worden voor deze plannen. We moeten wel iedereen aan boord krijgen als we zoiets als dit willen doen. Niet alleen de raad, niet alleen alle organisaties die op nationaal niveau hier mee te maken hebben, maar ook de provincie en ook onze buurgemeenten. Het is echt een heel grote uitdaging, daar moeten we ons wel van bewust zijn. Deze

kanttekeningen zou ik eigenlijk even willen meegeven. Ik ben benieuwd naar de beantwoording van de burgemeester. Dank u wel.

Beantwoording college

Burgemeester Van de Stadt: Dank aan de leden van de raad. Er zijn veel wijze opmerkingen gemaakt door de raad over de risico's die er gezien worden. Tegelijkertijd de wens om het wel te doen, het opvangen van Oekraïense vluchtelingen. Eigenlijk is het uitspreken van die zorgen, daar zit ook doorgaans het antwoord in: waarom deze oplossing? Dit is juist het antwoord op de zorgen die hier door raadsleden worden uitgesproken. Ik zal het uitleggen. Eerst even naar het begin. Het begin is gewoon: we hebben een noodsituatie. De heer Lieveerse vroeg: is het nog wel actueel, is het wel zoveel, waarom rechtvaardigt dit dat? Ja, er is staatsnoodrecht in werking. De burgemeester heeft de wettelijke taak om Oekraïners te huisvesten, meneer Lieveerse. Punt. Voor die wettelijke taak heb ik geen toestemming van de raad nodig, even formeel. Dat heb ik niet gedaan, maar dat heeft het kabinet bepaald. Zo werkt het. Dus het is wel even een uitzonderlijke situatie. Of dat terecht is, dat laat ik dan even aan het kabinet over en de discussie daar, maar het is de werkelijkheid waar ik mee leef. Dat betekent, als u de vergelijking wilt, de wettelijke taak is hetzelfde als de wettelijke taak die de burgemeester heeft om de openbare orde te handhaven. De heer Lieveerse: Dan zijn we wel benieuwd wat dan de precieze contouren zijn, wat de precieze grenzen zijn van de bevoegdheden. Gaat het ook over de opvang van 3 tot 5 jaar? Burgemeester Van de Stadt: Dat zegt de staatsnoodwet niet. Wel is duidelijk dat ik niet de bevoegdheid heb om woningen te vorderen, daar is een apart artikel voor in dat staatsnoodrecht, artikel 7 uit mijn hoofd. Dat is niet in werking gesteld door het kabinet. Dus op dit moment is het aan mij om het in te vullen. Dat is even de basis. Maar ik moet het wel doen. Dat is hetzelfde als het handhaven van de openbare orde, ik heb de taak het te doen. Hoe ik het doe, met alle respect, daar gaat u niet over. Wel kunt u mij te allen tijde over het handhaven van de openbare orde ter verantwoording roepen hier. Het is dus niet zo dat de raad buiten spel staat, want u kunt mij te allen tijden ter verantwoording roepen over hoe ik het invul. Daarom sta ik hier ook bij u om u in een vroeg stadium te raadplegen, wat uw randvoorwaarden zijn om het tot een succes te maken. Daarom praten we hier, daarom komen we straks ook te praten over die businesscase. U kunt ook moties indienen daarover om mij te verzoeken andere dingen te doen. Dat is allemaal uw recht, maar dat verplaatst niet de taak die ik heb. Ik ga ervan uit, dat u allen dat respecteert, dat u verwacht dat ik daar wat mee doe. Dan komen we bij de oplossing: hoe vul ik dan die taak in? De heer Philippens: Op die taak van de burgemeester, die begrijp ik, maar even wat duiding. Is het dan ook de taak om 1.500 vluchtelingen op te vangen. Of puur vluchtelingen? Burgemeester Van de Stadt: Ik kom daar op: hoe vul ik dan die taak in? Wat zijn de overwegingen om dit te doen, van mij maar ook van de veiligheidsregio als geheel. Daarmee is het oorspronkelijke idee, het allereerste begin zit in de brief die het kabinet aan de Kamer heeft gestuurd, dat zal begin maart geweest zijn, daarin werden door het kabinet 3 fases onderscheiden. Fase 1 was de eerste opvang. Fase 2 was die 50.000, iedere veiligheidsregio 2.000. En fase 3 grootschalige opvang. Het kabinet dacht op dat moment aan 5.000 tot 10.000 personen. De heer van den Beukel had het over minimaal 1.000 woningen, het gaat om personen, minimaal 1.000 personen. We denken dus aan 1.000 tot 1.500 personen. Dat zal in de buurt van 500 units zijn, 1 moeder 2 kinderen is ongeveer het gemiddelde. Daar dacht het kabinet aan. Dat is de vraag die bij de veiligheidsregio lag. Als dat het dan is, hoe kan het dan? Nou, dat is heel groot. Vergeleken met 1.000 tot 1.500 is dat wel heel groot. Vandaar de term pilot, het is een kleine voorloper van die grootschalige opvang, zoals die door het kabinet toen bedacht was. Toen was ook het idee van het kabinet: dat doen wij. Daar is het kabinet inmiddels van teruggekomen, ze hebben gezegd: dat kunnen wij helemaal niet. Dus die taak schuiven zij door naar de gemeente. Hoe dat nou precies plaats gaat vinden, dat weten we niet, vandaar de pilot. Dus de veiligheidsregio Rotterdam Rijnmond wil, Lansingerland en Vlaardingen lopen daarin voorop, en ik heb van een aantal van u gehoord dat u daar trots op bent, de heer Bik o.a., we lopen voorop, het is een pilot. Hoe maak je grootschalige opvang mogelijk, maar dan wel in een wat kleinere schaal dan het kabinet van plan was. Dus dat was het oorspronkelijke idee. Waar komt dat dan voor Lansingerland uit? In de basis komt het uit, mevrouw Gabin heeft daarop gewezen: meestal kunnen wij niet zoveel. Delen van de raad heeft laten blijken: we willen af en toe weleens wat doen. Met asielzoekers lopen we er altijd tegenaan: we hebben geen geschikte locaties daarvoor. Dat is niet wat ik zeg, dat is wat het COA zegt. Het COA gaat dit niet bouwen. Het COA bouwt niet, daar is ook geen budget voor, dus dat is ook niet een optie voor het COA. Het is echt een andere situatie. Er is onderscheid tussen vluchtelingen en Oekraïners, ja, dat maak ik niet. Voor mij is iedereen. Dit zijn geen vluchtelingen, strikt genomen zijn dit ontheemden, dat zegt het staatsnoodrecht, ontheemden. Oekraïners hebben het zelf ook over ontheemden, want zo zien ze zichzelf. Ze zijn geen vluchteling, ze zijn ontheemd en ze willen terug. Dus het is een andere discussie, komt ook niet in het COA voor. COA is ook niet in het plaatje, COA heeft hier niets mee te maken, dit is echt de bevoegdheid van de burgemeester op basis van het staatsnoodrecht, om ontheemden te huisvesten. Dat is echt een andere discussie, laten we die niet door elkaar gaan voeren. We kunnen over asielzoekers ook een discussie voeren, ik ben te allen tijde bereid of anders mevrouw Cnossen, maar dit is echt een unieke

situatie, dit moet de burgemeester regelen. Waarom dan niet klein, waarom groot? Want ook vanuit onze eigen motivatie natuurlijk moet je daar wel antwoord op hebben. Eigenlijk is het door verschillenden van u aangegeven. We redden dat niet qua voorzieningen. Het is echt een utopie dat wij op verschillende plaatsen een paar honderd mensen gaan opvangen en die verspreid over de dorpen doen. Dan komt er directe druk op de huisartsen, dan komt er directe druk op de jeugdzorg enzovoorts. Directe druk op de scholen. Dat is niet alleen lastig, het is ook niet te managen, daar hebben we de capaciteit helemaal niet voor. En we hebben ook niet de capaciteit om 1 opvang 200 mensen hier ambtelijk te regelen. Dat hebben we niet. Daarom doet de veiligheidsregio dit. We maken gebruik van de capaciteiten. U heeft de heer Andela gehoord, dat is gewoon een ambtenaar van Rotterdam. Die doet dat niet voor 200 woningen hier, dat gaat Rotterdam niet hier doen. De ambtelijke inzet, maar ook alle andere inzet, hebben we op deze manier uitbesteed, om het zo maar te zeggen. Daarmee concurreert het niet met wat we zelf van plan zijn om te doen. Verschillenden van u vroegen daar al naar: botst het niet met onze eigen woningprojecten? Nee, op deze wijze botst dat niet. Als we het kleinschalig gaan doen, botst dat direct met de eigen capaciteit voor andere projecten. Dus u heeft zelf in uw randvoorwaarden al aangegeven: het moet dus eigenlijk wel grootschalig en via de veiligheidsregio. Voor die voorzieningen is het dus cruciaal dat we het doen. Ik kan er veel over zeggen, de heer Andela zal er ongetwijfeld al veel over gezegd hebben, we werken er hard aan, maar het moet blijken uit de businesscase. Want als niet, dan kunnen we het ook niet realiseren. Daar heb je een businesscase voor. Het antwoord kan ook zijn: het lukt niet. Maar de zorgen die u heeft, moet door de businesscase beantwoord worden, want die zorgen heb ik ook. Maar de bedoeling is het in feite daar te organiseren en dus eigenlijk de Oekraïense huisarts daar te hebben. Als we praten over onderwijs, basisscholen, middelbare scholen, voortgezet onderwijs, we zijn in overleg met het voortgezet onderwijs dat gespecialiseerd is in internationaal onderwijs, die dat hier zouden gaan aanbieden. Dat is voor velen van u ook een vraagstuk geweest, in dit geval afgehecht met de staatssecretaris inzake financiën. Dat krijg ik zelf ook niet rond op locaties van 200, echt niet. En voorgefinancierd door de veiligheidsregio. Dus het risico ligt bij de veiligheidsregio om het terug te krijgen van het rijk als ze voorfinancieren. Er zijn vele toezeggingen gedaan aan de voorzitter van de veiligheidsregio, dat dat gebeurt. Mocht het niet gebeuren, uiteindelijk is de veiligheidsregio aan de lat en daarmee wij, want het is onze veiligheidsregio. Heel indirect ja, maar de kracht wordt dus ontwikkeld of betaald krijgen van die rekening door de burgemeester van Rotterdam en die heeft toch een grotere kans in alle waarschijnlijkheid dan ik om bij het kabinet een rekening ingevuld te krijgen. Dus ook dat is een waarborg voor één van de zorgen, die door u is uitgesproken. Op deze wijze voorkomen we capaciteitsverlies hier. Op deze wijze kunnen we mogelijk de zorg, voorzieningen en alles wat door u genoemd is, de heer Lieverse had een heel rijtje, regelen, maar het moet even uit de businesscase blijken: zit het er allemaal in? Op deze manier kunnen we de opvang van Oekraïners goed regelen. Nogmaals, ze hoeven niet te integreren, ze krijgen onderwijs in het Oekraïens, dat is de inzet van het kabinet, want ze gaan terug. Zouden ze niet terug willen, dan zullen ze de asielprocedure in moeten en dan vallen ze gewoon onder de reguliere asielzoekers. Mevrouw Gabin heeft het al beschreven: dan krijgen ze gelijk regime daarvoor. Dan komen ze op die wijze, op een andere wijze in de integratie. Het antwoord is dus hier gegeven, op deze wijze, op de zorgen die u heeft. Tenzij u zegt: we moeten het niet doen. Even goede vrienden, dat mag. Ik maak die keuze niet, ik heb die wettelijke taak. Doorgaans kunnen wij niet zoveel doen en dit kunnen we nu wel doen. Ik roep u maar in herinnering, we krijgen los van die wettelijke taak mogelijk ook een noodwetgeving op het gebied van asielzoekers en dan krijgen we daar misschien ook een opgave. Ik denk ook, dat iedereen begrijpt, dat we niet 2 opgaven aan kunnen. Dus u kunt daar ook een afweging in maken, maar we moeten ergens wat doen. Deze taak heb ik, hier sta ik voor en dit ben ik van plan op deze wijze te doen. U heeft al uw zorgen uitgesproken, ik ben van plan ze mee te nemen bij de businesscase. Ik kan op heel veel dingen ingaan, dat doe ik graag, maar heel veel moet blijken uit die businesscase. De rol van de provincie is simpelweg: ze willen het plan waar de raad zich achter geschaard heeft, een proeftuin in Bleizo-west niet, want ze willen een windmolen. Even heel simplistisch gezegd. Dus kijken ze met die blik ook naar eventuele opvang hier op die locatie. Maar de provincie gaat er niet over. Dit is een bevoegdheid van de gemeente, in dit geval van de burgemeester. Het is gewoon tijdelijke bebouwing, daar gaat de provincie niet over. Ook als we het gaan mengen, dan is het zeer de vraag of de provincie daar over gaat. Waar het gaat om Zoetermeer, los van de goede relaties die we met Zoetermeer altijd willen hebben, in de gemeenschappelijke regeling is Zoetermeer mede eigenaar van de grond, natuurlijk wil je daarmee samenwerken. Gisterenochtend hebben we weer bestuurlijk overleg gehad met de burgemeester van Zoetermeer, met de verantwoordelijk wethouder van Zoetermeer en natuurlijk ambtelijk ondersteund, een heel goed overleg. Ja, de zorgen zijn daar, maar de zorgen zijn niet zoals de heer Van den Beukel die formuleerde, deels overlapt het, maar het is niet de hoofdmoot, voor Zoetermeer is primair het beeld: wat betekent dit voor de ontwikkeling van Bleizo-west? Dat is even primair. En daarmee voor de Zoro-busbaan. Ze willen niet dat het dat in gevaar brengt. Dat is een klip en klare afspraak die ik met wethouder Fortuyn heb gemaakt: het mag op geen enkele wijze proeftuin Bleizo in de weg zitten. Mevrouw Draak zei het ook al: er is niet voor niets een motie. Dat mag gewoon niet. Het begint ook echt met asiel, dat is fase 1, Oekraïners. De heer Weerheijm vroeg ernaar. Dat is 1. Ja, we hebben de woningunits in principe al, dat

is allemaal klaar. Ja, we hebben daar een beheerder voor. Ja, we hebben daar financiering voor, dat loopt allemaal. Dat komt allemaal in de businesscase. Mocht er flexibiliteit in zitten, dan zal die flexibiliteit niet zozeer op die locatie zitten. Het is niet zo dat we daar 500 units neerzetten en dat je dan een deel opvult en dat je daarbinnen iets gaat schuiven. Nee, de units die wij voor Vlaardingen en mogelijk ook voor Goeree, die zijn voor de regio. Even theoretisch, als ze daar niet nodig zijn, ik vond dat de heer Van den Beukel dat heel mooi schetste, scenario snel terug naar Oekraïne of scenario Balkan, dat kan nog jaren duren. Eén van u had het ook over de scenario's. Natuurlijk denken we in scenario's, dat is ook het mooie van die locatie, dat we flexibiliteit hebben. Flexibiliteit zit hier dus in de units. We pakken de units op, want die units houden we, en dan zetten we ze ergens anders neer. Dat kan aan de Hoeksekade zijn maar dat kan ook in Nissewaard zijn, daar waar ze het meeste werk hebben. Dat is niet makkelijk, want u heeft ook gezien in Nesselande, vandaag in de krant gelezen, elke keer als je ergens flexibele woningen wil neerzetten, komen de burens en advocaten op je af. Dat is niet makkelijk. Dan hebben we units en kunnen we die hopelijk ergens neerzetten. Daarmee concurreert de opvang van Oekraïense ontheemden met onze eigen woningbouwopgaven. Dat is een belangrijke randvoorwaarde voor mij, voor het college en hopelijk ook bij u. Laat het niet met elkaar concurreren. Laat onze bewoners profiteren van het feit dat wij met behulp van de veiligheidsregio, met het gezag van de burgemeester in staat zijn nu eens snel wat te realiseren. Laten we daar trots op zijn als het lukt. Dan doen we ook wat voor onze inwoners. Ik maak heel wat inwoners mee, die een probleem hebben, maar het meest schrijnende is echt de woningnood. Zeker bij gescheiden mensen die echt nergens heen kunnen, waar kinderen op school zitten en op sportclubs zitten en noodgedwongen uitwijken naar ergens in Schiedam. Dat zegt niets over Schiedam, dat wil ik niet negatief duiden, maar wel jammer voor de kinderen die hier vrienden en vriendinnen hebben. Daarvoor kunnen we wat doen. Dat wil niet zeggen dat dit permanent is, dat ze daar lang gaan wonen. Nee, het is de bedoeling ook voor flexwoningen, je moet er even je onderdak hebben tot je weer verder kan. Dat kan prima op zo'n locatie. Ik ga geen oordeel hebben over of het leefbaar is. U heeft de motie Van As aangenomen, u heeft ook de proeftuin Bleizo vastgesteld. Het moet straks blijken dat dat allemaal kan, maar het is tijdelijk bedoeld. Ik heb een heleboel beantwoord. Een pilot van de pilot, ik denk dat ik dat beantwoord heb. Een pilot voor 200 is echt niet waar men om vraagt. Ik ga erop terugkomen in die businesscase. Waarom dat grootschalige, dat heb ik duidelijk gemaakt. MER of geen MER, ik ben er nog niet zo zeker van dat er geen MER plaats vindt, meneer Van den Beukel, maar dat komt ook in die businesscase. Dat heeft ook iets te maken met de spoed. Compensatie vooraf, ja dus. Kleine locaties, de rapporten die u aanhaalde gaat over vluchtelingen en integratie. Hier gaat het niet over vluchtelingen en niet over integratie. Dat maakt dat niet een kleinschalige locatie de meest aangewezen methode is. Het gaat hier om mensen juist in de eigen groep op te vangen, omdat ze daarna weer terug gaan. Echt een ander verhaal. Als u daar rapporten over heeft, houd ik me aanbevolen. De termijn. Ik denk dat ik alles wel gehad heb. De heer Bik had het nog over de ondernemers. De Kulk, grotendeels gerealiseerd door onze ondernemers, juist uit de glastuinbouw maar ook andere, gaan we zeker doen. Ook dat is een mooie kans op deze locatie, er is wek in die omgeving. Het is maar een detail, maar de MER was een opmerking van de kwartiermaker begin van de avond. Burgemeester Van de Stadt: Dan weet u al meer dan ik. Ik was er niet om naar de heer Andela te luisteren, omdat ik bij RTV Lansingerland zat. Ook belangrijk, maar dan weet u wat meer dan ik. De MER toets, ik begrijp nu dat die niet nodig was volgens de heer Andela. Dat gaan we nog horen, komt in de businesscase.

Tweede termijn

De heer Philippens, L3B: In alle eerlijkheid, ik krijg er een steeds slechter gevoel over. Dan wil ik u meenemen, ik heb geprobeerd me in te lezen. Ik heb ook een stap terug gedaan en gekeken, het gesprek aan gegaan met wat beroeps professionals, niet in de vluchtelingenbranche, maar daar omheen, de gezondheidszorg sociaal domein, POH, jeugdzorg, huisarts. Daar heb ik het voor gelegd, bewust mensen die hun beroep hebben gemaakt van de zorg voor anderen. We zetten 1.500 vluchtelingen bij elkaar en we zetten daar 1.500 andere inwoners bij, spoedzoekers, mensen die vaak zelf een rugzakje hebben, we zetten die midden in een bedrijventerrein, een nieuwe wijk, die we op gaan bouwen. Is dat een goed idee? Dan krijg ik van ze allemaal terug: Johan, dat moet je nooit doen. Je gaat problematiek bij elkaar zetten. Problematiek is niet erg, want die moeten we oplossen, maar als we dat bij elkaar zetten, gaat dat zichzelf versterken. Dan krijg ik terug: daar kom je nooit meer uit, daar is moeilijk tegenop te zorgen, je creëert een probleemwijk. Ik gaf aan: laten we zeggen dat het rijk ons gaat helpen. Die gaat financiën open trekken. Toen werd ik uitgelachen, ze zeiden: waar ga je de mensen vandaan halen? Die hebben we niet. Zo grootschalig. Er wordt aangegeven dat de Oekraïners het grotendeels zelf kunnen, maar ik zou heel hard willen hebben welk percentage ze zelf kunnen doen. Welke ervaringen zijn ermee? Ik vraag me af of dat echt zo is. Dat wilde ik toch even gedeeld hebben.

De heer Lieverse, CU: Ook een reactie op het verhaal van de burgemeester. Het is een sterk verhaal, het is een enthousiast verhaal. Je zou er graag in mee willen doen als je zo'n verhaal hoort, omdat we praten

over een drama een paar duizend kilometer hier vandaan, dat zoveel mensen heeft verjaagd, ontheemd heeft gemaakt. Waar we ons zorgen over maken is voor een deel wat door meneer Philippens verteld werd. Onze voorkeur is niet zomaar weg van die kleine locaties dicht bij de Nederlanders die er al wonen, omdat we dat terug horen van Vluchtelingenwerk en van Oekraïners, dat ze niet afgezonderd van de samenleving hier willen verblijven, ook al is het tijdelijk. Een zorg die we hebben als het gaat over de maatschappelijke voorzieningen is dat het niet alleen in geld zit, maar ook in deskundig personeel. Die weet hoe met traumatische mensen om te gaan, die weet hoe met een taalbarrière om te gaan en toch medische zorg te geven volgens de normen die wij hier gewend zijn. Je bent ook nog eens volgens allerlei tuchtrechtzaken aansprakelijk. De zorg is voor ons niet zomaar weggenomen.

Mevrouw Draak, VVD: Ik wilde nog vragen aan de burgemeester of huisvesting van andere bewonersgroepen ook via de noodwet kan. Dat lijkt mij eigenlijk niet, want dat zijn geen vluchtelingen. De burgemeester heeft uitgelegd waarom hij kleinschaligheid wil en dat het dan grootschalig moet. Volgens ons is dat niet de enige keuze, je kunt het ook niet doen. Dank u wel.

De heer Weerheijm, D66: Ik heb niet meer zo heel veel tijd, maar laat ik het als volgt samenvatten. Allereerst dank aan de burgemeester voor de beantwoording van de vragen. Ik zal even uit mijn hart spreken: ik wil heel graag dat het lukt, maar ik deel ook wel wat de sprekers voor me zeggen. Er zijn gewoon heel veel zorgen, niet alleen in de raad maar ook bij inwoners. Ik ben heel erg benieuwd naar de businesscase. Daar wil ik het voor nu even bij laten.

De heer Scheringa, PvdA: De uitleg m.b.t. kleine of grote locaties vinden wij helder, dat kunnen wij volgen. Dat er verder natuurlijk uitdagingen zijn, ook grote uitdagingen, dat zien we ook. We hopen daar in de businesscase meer duiding over te krijgen. Ik had ook nog gevraagd of er nog uitdagingen zijn die het hele project in gevaar zou kunnen brengen o.a. de moeilijkheid om personeel te vinden en dat soort dingen. Ik heb nog wel een ander dingetje, een beetje wat de burgemeester zegt: het wordt geen kwestie van integratie. Dan komt er een soort van Oekraïens dorp, waar mensen zichzelf ondersteunen. Ze krijgen les in hun eigen taal, ze hebben idealiter misschien hun eigen huisarts, voorzieningen die nodig zijn. Maar daarnaast wordt in de brief ook gesproken over eigen Lansingerlanders, die er dan bij moeten wonen. Dat zie ik niet helemaal. Dus we hebben een Oekraïens dorp en daar komen dan starters van ons daarbij in te zitten. Het lijkt me dan dat je dan 2 groepen op 1 plukje land gaat zetten. Misschien kan de burgemeester daar nog duiding over geven. De status van de pilot is wat ons betreft in de voorbereidende fase, er wordt nog geen besluit verwacht op dit moment. We kijken het verder met hoop aan. We hopen op een spoedige voortgang.

De heer Bik, WIJ: Ik ben het ook eens met de heer Brecht, de wens dat het gaat lukken, maar tegelijkertijd ben ik niet doof voor de andere standpunten. Ik hoorde de burgemeester zeggen dat op kleinschalig inzetten niet ondersteund wordt door de VRR en dat dat één van de argumenten is voor grootschalige opvang. We zien kansen op basis van de geschetste pilot, zowel voor de ontheemden als voor onze eigen inwoners. Zo'n integratie zal niet vanzelf komen of vanzelf gaan, daar zal hard aan gewerkt moeten worden, maar dat geldt ook voor kleinschalige opvang, ook al wordt dat in onderzoeken onderbouwd geschetst. Uiteindelijk willen we op basis van de businesscase, die ons wordt aangeboden het debat goed voeren, de plannen moeten wel realistisch zijn. Dus mijn vraag aan de burgemeester is: wat is het ultieme beslismoment, wel of niet doorgaan?

Mevrouw Gabin, GL: De discussie over de kwalificatie van ontheemden heeft mij wel in verwarring gebracht. Bij mij weten betekent het hetzelfde als vluchteling of een asielzoeker. Wat ik me dan wel afvraag is hoe die verplichting dan gekwalificeerd is in de noodwet. Waar is de wettelijke verplichting van de burgemeester op gebaseerd? Gaat het om het huisvesten of tijdelijke opvang voor de vluchteling, de Oekraïense vluchteling, de Oekraïense ontheemde. Staat dat specifiek genoteerd in de wetten? Daar zijn we wel heel erg benieuwd naar. Feitelijk komt het erop neer, dat een grote groep Oekraïners niet terug gaat, ze zullen dus niet op korte termijn vluchten. Ik kan eigenlijk het begrip ontheemden niet goed plaatsen.

Burgemeester Van de Stadt: De heer Bik heeft een terechte vraag gesteld. We hebben ook de wens, maar is het realistisch? Wanneer is het beslismoment? De businesscase moet natuurlijk wel realistisch zijn, zo simpel is het ook voor mij. Uw vraagteken is mijn vraagteken. Daarom hebben we de businesscase, we moeten uitzoeken of het kan voordat we beslissen of het kan. Het is niet zo dat we doorgaan, ongeacht de uitkomst van de businesscase. Dat is primair. De zorgen van de heer Lieverse en de heer Philippens, die zorg deel ik, maar die verandert niet met de grootte van. Even heel simpel, als hier 50.000 Oekraïners zijn of 100.000 of 200.000, dat vraagt een bepaalde zorg, daar zal je dus mensen voor moeten vinden. Of bestaande mensen daarvoor in moeten zetten. De heer Philippens zegt terecht, en anderen: het is maar de vraag of dat kan en of het wenselijk is. Dus de opgave die we hebben, we: is dat op een

andere manier te organiseren? Als wij het hier niet doen en ze komen op andere plaatsen, de druk op de zorg blijft gewoon. Je kan misschien zeggen dat de lokale huisarts hier wordt gespaard. Ik heb ook gezegd: het alternatief is: we doen het niet. Dat is het enige alternatief in mijn ogen, want anders kan ik die wettelijke taak niet invullen zonder dat er druk op de zorg ontstaat hier. Hier kan ik proberen het apart te regelen, anders krijgen we die druk op de zorg en op het onderwijs of ergens anders. Die zorgen, meneer Lieverse en meneer Philippons, vragen juist om het grootschalige omdat daar de optie is om het anders te regelen, mogelijk, dat moet nog uit de businesscase blijken. Als je die druk weg wilt halen, is dat ze hier niet naartoe komen. We hebben dus die zorg te leveren. De basis van mijn taak is wonen, maar ook de daarbij behorende zaken, leefgeld, zorg enzovoorts. De druk op de zorg moet even blijken. Mijn overtuiging is: als we de druk op de zorg in de kernen, in onze dorpen, niet willen laten ontstaan, moeten we het apart organiseren. Dan is Bleizo heus niet de ideale locatie, ik kan me voorstellen dat er een andere, betere locatie is, maar die hebben wij niet, we hebben geen grote aantallen hectaren braak liggen. In Wilderszijde gaat het echt spaak lopen met het programma, dat we op Wilderszijde willen lopen en dan gaat het wel ten koste van onze eigen woningzoekenden, dus daarom valt die af. Nogmaals ik verwijs echt even naar de businesscase. De vragen en de zorgen van de raad zijn helder en die moet daar antwoord op geven. Op basis daarvan kan ik bepalen of ik denk dat de zorgen van de raad hier voldoende zijn afgedaan. En twee: of ik het op een andere manier kan organiseren. En drie, de afweging als ik het niet op een andere manier kan doen, of ik het dan suboptimaal wel wil doen op deze locatie, wat overigens niet mijn voorkeur is. Daar gaan we ook nog over spreken. De heer Scheringa: Ik had nog een vraag gesteld, ik kan hem misschien nog wel helderder stellen. Wat mij nog niet duidelijk is: wat wordt het nu? Wordt het een Oekraïens dorp? Of wordt het een gemeenschappelijk dorp? Burgemeester Van de Stadt: Terecht. De basis is opvang voor 1.000 tot 1.500 Oekraïners. Dat is de opgave waar we voor staan. Dat is het verzoek, dat is het oorspronkelijke idee. Er is een brief, een bevestiging, van de voorzitter van de raad van Vluchtelingenwerk, die zegt: prima, zorg ervoor dat je ook wat voor je eigen bewoners doet, mede vanwege het draagvlak. Dat is een volgende stap. We moeten eerst de directe nood oplossen. Maar het is een aantrekkelijke volgende stap, omdat we nou eenmaal veel spanning op de eigen woningmarkt hebben en hier mogelijk versneld voor onze eigen inwoners wat mogelijk kunnen maken. Een aantal van onze inwoners zit hier echt om te springen. Dat is een bonus. Dat is de volgorde. Mocht het niet doorgaan, omdat het goed gaat, dan zijn die units beschikbaar op andere locaties in de regio ook voor spoedzoekers, dat is het idee. Het moet nog allemaal bevestigd worden, maar dat is het idee en daarmee heb je flexibiliteit, kan je in scenario's denken en heb je in principe altijd winst voor onze eigen inwoners, namelijk flexwoningen die beschikbaar zijn. Mevrouw Gabin: Ook wij hebben geen antwoord gekregen op onze vraag. Wij wilden toch wel even specifiek krijgen wat nou die wettelijke taak behelst, specifiek. Gaat het echt om Oekraïense vluchtelingen, gaat het om vluchtelingen in het algemeen? Daar zouden we nog antwoord op willen hebben. Burgemeester Van de Stadt: De taak gaat specifiek over de ontheemden uit Oekraïne, welke naam je er ook aan geeft, specifiek. Alle andere asielzoekers zijn een verantwoordelijkheid van rijk en COA. Volgens mij heb ik in één van de eerste brieven aan de raad iets gestuurd over de in werking treding van die noodwetgeving per 1 april. Misschien kan de griffie die nog even opzoeken. Mocht u vragen hebben, ik ben altijd bereid een toelichting schriftelijk aan u te sturen, laat u dat dan weten. De voorzitter: Nee, mevrouw Draak, u heeft geen tijd meer. Burgemeester Van de Stadt: Ik dacht dat ik de vraag van mevrouw Draak beantwoord had. Of ik lees hem verkeerd, maar ik weet wat u wilde zeggen. Nee, andere bewoners daar vallen niet onder de noodwetgeving, want het gaat om ontheemden en anderen zijn niet ontheemd. Dus als je een volgende stap maakt naar het huisvesten van spoedzoekers, dan heb je een ander plaatje over wat je daar voor zou moeten doen en wat mogelijk is, een andere procedure. Moet ook allemaal blijken, maar in beginsel voor tijdelijke woningen heb ik daar ook niet de toestemming van de provincie nodig, zolang het maar tijdelijk is en tijdelijkheid is een eis van Zoetermeer, maar ook van wethouder Fortuyn. Niks mag in de weg staan van uw programma op Bleizo. De heer Bik: Toch nog een vraag. Als ik het antwoord van de burgemeester op de vraag van mevrouw Draak hoor, moet ik er dan vanuit gaan dat het huisvesten van spoedzoekers niet in de businesscase wordt meegenomen? Burgemeester Van de Stadt: Dan zal ik naar de heer Andela moeten kijken, maar de basis is echt fase 1, dat is dit. Of we in de businesscase een doorkijkje geven naar fase 2, de sterke wens, dat laat ik nu even in het midden. Wat is realistisch en haalbaar? Er is spoed, ook omdat de Volendam ergens in september weer vertrekt, dus dan komt er gewoon heel veel druk op. Vandaar ook de wens om het voor dit tijd te realiseren.

De voorzitter: Dan hebben we nu dit agendapunt afgesloten. U komt er nog op terug t.a.v. de businesscase, dan wordt het echt belangrijk, hoe we daarmee verder moeten. In die zin zal het terugkomen.

7. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: Een brief en een bijlage over de Oekraïners en een voortgangsrapportage over RTHA. Ik neem aan, dat daar verder geen vragen over zijn, gezien de discussie die we gehad hebben.

Wethouder Fortuyn: Een korte mededeling. Wat nog niet in het overzicht staat is dat wij er inmiddels in geslaagd zijn om een tweetal bewonersvertegenwoordigers te kunnen selecteren uit de sollicitatieprocedure, die we achter de rug hebben. We zullen deze voordragen aan de CRO om te installeren in juni. Het betreft hier de heer Dennis Tun en de heer Amer van der Schraaf. Ik heb ook voorgesteld, na de installatie van de CRO, ook een keer een voorstelrondje in de commissie samenleving c.q. ruimte, afhankelijk van waar RTHA gaat landen, om even kennis te laten maken met deze bewonersvertegenwoordigers. De voorzitter: Het is mij wel duidelijk dat het vliegveld in samenleving zit, dan weet u het maar vast.

8. Actualiteiten uit de commissies

De voorzitter: Algemeen bestuur en samenleving. Niemand.

9. Verbonden partijen

De voorzitter: Die zijn nog niet bij elkaar geweest.

10. Rondvraag en sluiting

De voorzitter: Ik ben er geen voorstander van, maar ik ga het toch voorstellen. Het is al twaalf uur bijna. Zouden we deze rondvraag schriftelijk af kunnen doen? Ik stel er aan het college wel een voorwaarde bij. Als u zegt: beantwoorden. Dan beantwoorden we ze. De tekst hebben ze op papier. Maar dat die tekst dan wel morgen verstuurd wordt naar de commissie. Burgemeester Van de Stadt: Dat begrijp ik, maar we hebben de tekst op papier om de eenvoudige reden, dat de vragen van mevrouw Verhoef wat gedetailleerd waren, dus dan was sowieso de vraag van wethouder Arends gekomen om het schriftelijk te beantwoorden. Daar vraag ik graag ruimte voor. Ik kan wel morgen een kort bericht aan u doen toekomen: hoe loopt dit nou, hoe werkt dit nou? Ik weet niet of alle vragen worden meegenomen, maar dan hebben we wel een eerste bericht over hoe dit gegaan is, zonder de details, want dat vraagt echt wat meer. Antwoorden op hoofdlijnen, die had ik vanavond ook kunnen geven. Mevrouw Verhoef: Het gaat om een heel actueel probleem, dat veel eindexamenleerlingen raakt. Ik hoor nu van de burgemeester dat er een algemeen antwoord komt. Ik weet niet of dat afdoende gaat zijn. Ik kan niets anders doen dan daar op wachten. Als het morgen komt, zal ik daar naar kijken.

De voorzitter, om 23.59 uur: Dan zijn we nu aan het eind van deze vergadering. Hartelijk dank voor uw uithoudingsvermogen, voor uw inzet voor de gemeente Lansingerland vanavond. Voor dadelijk welterusten en morgen weer gezond op. Ik sluit de vergadering.